

**VLADA REPUBLIKE HRVATSKE**

---

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA  
ZAKONA O ZAŠTITI TRŽIŠNOG NATJECANJA,  
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

---

**Zagreb, svibanj 2013.**

## **PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI TRŽIŠNOG NATJECANJA**

### **I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA**

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1., a u vezi sa člankom 49. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

### **II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI**

#### **1. OCJENA STANJA**

Sadašnji sustav zaštite tržišnog natjecanja u Republici Hrvatskoj uređen je Zakonom o zaštiti tržišnog natjecanja (Narodne novine, broj 79/2009) koji je stupio na snagu 1. listopada 2010. godine te uredbama Vlade Republike Hrvatske koje su donesene temeljem prijedloga Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, a koje su stupile na snagu u razdoblju od 27. studenoga 2010. do 16. srpnja 2011. godine.

Riječ je o jedanaest uredbi kojima se propisuju način i kriteriji utvrđivanja mjerodavnog tržišta, način prijave i kriteriji za ocjenu koncentracija poduzetnika, uređuje sustav skupnih izuzeća određenih kategorija sporazuma od opće zabrane sklapanja sporazuma iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, određuju kriteriji za izricanje upravno-kaznene mjere, kriteriji za oslobađanje ili umanjeње upravno-kaznene mjere te utvrđuje koji se sporazumi između poduzetnika smatraju sporazumima male vrijednosti. Budući da navedene uredbе uređuju pitanja zaštite tržišnog natjecanja isključivo na teritoriju Republike Hrvatske neophodno je da iste ostanu na snazi i nakon ulaska Republike Hrvatske u članstvo Europske unije.

Naime, važeći zakonodavni okvir se primjenjuje na ponašanje poduzetnika na tržištu u dijelu koji se odnosi na zabranjene sporazume između poduzetnika, zlouporabe vladajućeg položaja poduzetnika i ocjene dopuštenosti koncentracija poduzetnika isključivo s učinkom na teritoriju Republike Hrvatske.

S obzirom na to da je Hrvatski sabor 24. lipnja 2009. godine usvojio Zakon o zaštiti tržišnog natjecanja, a isti je stupio na snagu 1. listopada 2010. godine, sudsku zaštitu protiv odluka Agencije Zakon o zaštiti tržišnog natjecanja osigurao je kroz mogućnost pokretanja upravnog spora pred Upravnim sudom Republike Hrvatske, propisujući žurnost upravnih sporova pokrenutih na temelju odredbi Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja. Isto tako, sukladno Zakonu o zaštiti tržišnog natjecanja, za odlučivanje o zahtjevu Agencije za davanje naloga za provedbu nenajavljene pretrage poslovnih i drugih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, uređena je nadležnost Upravnog suda Republike Hrvatske.

U međuvremenu, 29. siječnja 2010. godine donesen je novi Zakon o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/2010) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2012. godine. Stupanjem na snagu novog Zakona o upravnim sporovima prestao je postojati Upravni sud Republike Hrvatske, te se sudska nadležnost podijelila na mjesno nadležne upravne sudove koji sude u prvom stupnju po tužbama protiv akata upravnih tijela, te Visoki upravni sud Republike Hrvatske koji odlučuje o žalbama protiv presuda upravnih sudova.

## 2. OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM

Zaštita tržišnog natjecanja između država članica Europske unije (EU) sastavni je dio pravne stečevine EU (*acquis*) od njezinog osnivanja, još od vremena sklapanja tzv. Rimskog ugovora 1957. godine, a odnosi se, kako na kontrolu ponašanja poduzetnika na tržištu, tako i na kontrolu država članica EU u dodjeli državnih potpora koje mogu narušiti trgovinu na tržištu EU. Stoga sustav mjera i pravila zaštite konkurencije u EU ima ključno značenje za ostvarenje i nesmetano funkcioniranje jedinstvenog unutarnjeg tržišta EU.

Konkretno, područje zaštite tržišnog natjecanja u pravnoj stečevini EU uređeno je odredbama članaka 101., 102. i 106. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL C 115 od 9.5.2008.; u daljnjem tekstu: UFEU). Članak 101. UFEU uređuje zabranjene sporazume između poduzetnika koji bi mogli utjecati na trgovinu između država članica i koji za cilj ili posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja unutar zajedničkog tržišta, kao i izuzeća od opće zabrane sklapanja takvih sporazuma.

Članak 102. UFEU uređuje zlouporabe vladajućeg položaja jednog ili više poduzetnika na zajedničkom tržištu ili njegovom značajnom dijelu koje nisu u skladu sa zajedničkim tržištem jer utječu ili mogu utjecati na trgovinu između država članica.

Člankom 106. UFEU uređeno je pitanje primjene odredbi iz članaka 101. i 102. na javne poduzetnike kojima države članice daju posebna ili isključiva prava te na poduzetnike kojima je povjereno vođenje službi od općeg gospodarskog interesa, ili službi koje su po svojoj prirodi monopoli.

Riječ je o primarnoj pravnoj stečevini EU odnosno o odredbama UFEU koje načelno uređuju pitanja vezana uz zaštitu tržišnog natjecanja između država članica EU. Međutim, sustav zaštite tržišnog natjecanja u EU dodatno je uređen nizom provedbenih akata kao što su uredbe, obavijesti i smjernice, koje detaljno razrađuju temeljne institute prava zaštite konkurencije u EU sadržane u navedena tri članka UFEU.<sup>1</sup>

Jedino područje koje nije uređeno spomenutim Ugovorom je područje kontrole koncentracija između poduzetnika te je ono u cijelosti uređeno posebnom Uredbom<sup>2</sup> te nizom provedbenih akata za njenu primjenu.

---

<sup>1</sup> Primjerice, Smjernice o učinku na trgovinu između država članica/Guidelines on the effect on trade concept contained in Articles 81 and 82 of the Treaty (OJ C 101, 27.4.2004, p.81), Obavijest Europske komisije o suradnji unutar Europske mreže tijela za zaštitu tržišnog natjecanja/ Commission Notice on Cooperation within the Network of Competition Authorities (OJ C 101, 27.4.2004), Obavijest Europske komisije o suradnji sa nacionalnim sudovima država članica/Commission Notice on Cooperation between the Commission and the Courts of the EU Member States in the application of Articles 81 and 82 EC (OJ C 101, 27.4.2004.).

<sup>2</sup> Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 i Uredba Vijeća (EZ) br. 802/2004.

Spomenute odredbe odnosno propise iz pravne stečevine EU koje se odnose na zaštitu tržišnog natjecanja dužni su primjenjivati Europska komisija (u daljnjem tekstu: EK) i europski sudovi, ali i nadležna tijela za zaštitu tržišnog natjecanja i sudovi u državama članicama EU. Riječ je dakle o zajedničkoj nadležnosti institucija EU i institucija država članica, a način i uvjeti njezine provedbe i njihove međusobne suradnje detaljno su uređeni Uredbom Vijeća (EZ) broj 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o osnivanju EZ-a (Tekst značajan za EGP) (SL L 1, 4.1.2003., str. 1.-25., dalje: Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003), čija je primjena obvezna. Nadležnost i suradnja tijela za zaštitu tržišnog natjecanja na razini EU i na razini država članica u području koncentracija poduzetnika od interesa za EU uređeni su Uredbom Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (Uredba EZ o koncentracijama) (Tekst značajan za EGP) (SL L 24, 29.1.2004., str. 1. – 22., dalje: Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004) koja je kao takva također dio izravno primjenjive pravne stečevine EU.

To znači da su države članice dužne u praksi osigurati primjenu pravne stečevine EU s područja zaštite tržišnog natjecanja sukladno s navedenim obvezama iz UFEU i pratećih propisa u slučaju kada je riječ o mogućem narušavanju trgovine unutar EU, a istodobno osigurati primjenu nacionalnih zakona i propisa u slučaju kada je riječ o narušavanju tržišnog natjecanja na nacionalnom teritoriju, a koje nema učinka na trgovinu u EU (primjerice, kada se radi o lokalnim uslužnim, komunalnim, obrazovnim, zdravstvenim i sličnim djelatnostima). Najčešće ovisno o djelatnosti (mjerodavnom tržištu) na kojem postoji sumnja povrede tržišnog natjecanja, tijela za zaštitu tržišnog natjecanja svake države članice odlučuju samostalno radi li se o povredi koja dovodi ili bi mogla dovesti do narušavanja tržišnog natjecanja između država članica EU ili je njezin utjecaj ograničen na nacionalno tržište. O tome ovisi hoće li se postupci protiv poduzetnika voditi temeljem pravne stečevine EU (članak 101. i 102 UFEU), ili temeljem nacionalnog zakonodavstva s područja zaštite tržišnog natjecanja ili pak istovremeno i jednih i drugih propisa.

Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 usvojena je kao temeljni dio modernizacije sustava zaštite tržišnog natjecanja u EU i u primjeni je od 1. svibnja 2004. godine. Uredba uređuje ovlasti tijela za zaštitu tržišnog natjecanja i nacionalnih sudova država članica EU u primjeni članaka 101. i 102. UFEU s ciljem uspostavljanja izravne primjene odredaba članaka 101. i 102. UFEU i time šire i učinkovitije provedbe EU propisa o zaštiti tržišnog natjecanja. Drugim riječima, Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 uređuje pitanja paralelne nadležnosti EK i tijela za zaštitu tržišnog natjecanja država članica za provedbu pravne stečevine u području zaštite tržišnog natjecanja. Konkretno, člankom 35. Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 obvezuju se države članice EU da odrede tijelo ili tijela za zaštitu tržišnog natjecanja koja će biti nadležna za primjenu članaka 101. i 102. UFEU s ciljem učinkovite primjene i izvršavanja obveza koje proizlaze iz ove Uredbe u dijelu u kojem se ta nadležnost prenosi na nacionalna tijela za zaštitu tržišnog natjecanja.

Također, sukladno članku 11. stavku 6. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003, kada EK odluči provesti postupak protiv narušavanja tržišnog natjecanja na području EU, bez obzira o kojoj je državi članici riječ, tada u pravilu nadležna tijela država članica, nakon konzultacija s EK, moraju obustaviti svoje istražne postupke. S druge strane moguća je i situacija da, iako je riječ o postupanju koje ima učinak na trgovinu između država članica, EK odluči da neće postupati u takvom predmetu jer učinkovita provedba predmeta zahtijeva provedbu postupka od strane nacionalnog tijela za zaštitu tržišnog natjecanja države članice. Dodatne kriterije za

utvrđivanje koje je tijelo najprikladnije za postupanje daje Obavijest Europske komisije o suradnji između ECN članica. Primjenom navedenih kriterija, u pravilu će se postupak povjeriti tijelu za zaštitu tržišnog natjecanja one države članice na čijem tržištu navedena povreda ima isključivo ili pretežito učinak i ako je to tijelo u mogućnosti provesti postupak i prikupiti dokaze o povredi propisa.

Nadalje, ako zabranjeno postupanje ima učinak na tržištima dviju ili triju država članica, tada se dopušta paralelno postupanje tijela za zaštitu tržišnog natjecanja u tim državama, ako provedba postupka od samo jednog tijela za zaštitu tržišnog natjecanja ne bi bila dovoljna za dovršetak postupka.

Naposljetku, EK će preuzeti predmet u postupanje ukoliko povreda članka 101. ili 102. UFEU ima učinak na teritoriju više od triju država članica, ako je predmet usko povezan s nekom drugom odredbom prava EU-a koju bolje može primijeniti EK, te ako interes EU-a zahtijeva odluku EK-a za razvoj prava zaštite tržišnog natjecanja EU-a.

Potpisivanjem Ugovora između Kraljevine Belgije, Republike Bugarske, Češke Republike, Kraljevine Danske, Savezne Republike Njemačke, Republike Estonije, Irske, Helenske Republike, Kraljevine Španjolske, Francuske Republike, Talijanske Republike, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Republike Mađarske, Republike Malte, Kraljevine Nizozemske, Republike Austrije, Republike Poljske, Portugalske Republike, Rumunjske, Republike Slovenije, Slovačke Republike, Republike Finske, Kraljevine Švedske, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske (države članice Europske unije) i Republike Hrvatske o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 2/2012), Republika Hrvatska obvezala se izmijeniti svoje zakone u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se zadovoljile pravne norme i okviri propisa EU do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji. Navedeno proizlazi iz članka 1. stavka 1. Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske EU, u skladu s kojim Republika Hrvatska postaje strana Ugovora o Europskoj uniji, UFEU i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, te iz članka 2. Akta o uvjetima pristupanja Republike Hrvatske i prilagodbama Ugovora o EU, UFEU i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju koji propisuju da su od dana pristupanja odredbe izvornih ugovora i akata koje su donijele institucije prije pristupanja obvezujuće za Republiku Hrvatsku i primjenjuju se u Republici Hrvatskoj pod uvjetima utvrđenima u tim ugovorima.

Sukladno navedenim obvezama, Republika Hrvatska koja postaje dio jedinstvenog unutarnjeg tržišta Europske unije, između ostalih, nastaje i obveza odgovarajućih prilagodbi Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja u dijelu koji se odnosi na izravnu primjenu EU *acquis-a* u Republici Hrvatskoj.

Naime, iako je važeći Zakon usklađen s postojećom pravnom stečevinom EU u području zaštite tržišnog natjecanja, članstvom u EU, u postupcima utvrđivanja zabranjenih sporazuma između poduzetnika i zlorabe vladajućeg položaja, potrebno je osigurati da se, uz nacionalno zakonodavstvo, u Hrvatskoj izravno primjenjuje pravo EU (članak 101. i članak 102. UFEU) kada je riječ postupanjima poduzetnika koji imaju učinak na trgovinu između Republike Hrvatske i država članica Europske unije. Slijedom toga, potrebno je u hrvatsko zakonodavstvo uvrstiti odredbe Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 kako bi adresati propisa o zaštiti tržišnog natjecanja bili upoznati s načinom primjene ukupnog korpusa (EU i hrvatskih) propisa o zaštiti tržišnog natjecanja, te uvjetima i kriterijima koji određuju kada nadležnost na ovom području ima EK i nacionalna tijela za zaštitu tržišnog natjecanja drugih država članica,

a kada hrvatsko nacionalno tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja – Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja kada postupa u javnom interesu, a kada nadležni nacionalni sudovi (trgovački sudovi) u slučaju privatno-pravnih sporova, odnosno u sporovima za naknadu štete zbog povrede članaka 101. i 102. UFEU.

U odnosu na propise koje će u svom radu primjenjivati Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja, uz one već donesene, treba naglasiti da će ona nadzirati i primjenu skupnih izuzeća na sporazume koji imaju učinak na tržište Republike Hrvatske i na trgovinu između Republike Hrvatske i država članica Europske unije, a koji ispunjavaju uvjete iz članka 101. stavka 3. UFEU i odgovarajućih uredbi Komisije (EU) ili Vijeća (EU) o skupnom izuzeću određene kategorije sporazuma od opće zabrane sporazuma iz članka 101. stavka 1. UFEU. Riječ je o slijedećim uredbama:

- Uredba Komisije (EU) broj 330/2010 od 20. travnja 2010. o primjeni članka 101. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađena djelovanja (SL L 102 od 23.4.2010.),
- Uredba Komisije (EU) broj 461/2010 od 27. svibnja 2010. o primjeni članka 101. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađena djelovanja u sektoru motornih vozila (SL L 129 od 28.05.2010.),
- Uredba Komisije (EU) broj 1217/2010 od 14. prosinca 2010. o primjeni članka 101. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na određene kategorije sporazuma o istraživanju i razvoju (SL L 335 od 18.12.2010.),
- Uredba Komisije (EU) broj 1218/2010 od 14. prosinca 2010. o primjeni članka 101. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na određene kategorije sporazuma o specijalizaciji (SL L 335 od 18.12.2010.),
- Uredba Komisije (EU) broj 772/2004 od 27. travnja 2004. o primjeni članka 81. stavka 3. Ugovora na kategorije sporazuma o transferu tehnologije (SL L 123 od 27.04.2004.),
- Uredba Komisije (EU) broj 267/2010 od 24. ožujka 2010. o primjeni članka 101. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na određene kategorije sporazuma, odluke i usklađena djelovanja u sektoru osiguranja (SL L 083 od 30.03.2010.),
- Uredba Komisije (EZ) broj 906/2009 od 28. rujna 2009. o primjeni članka 81. stavka 3. Ugovora na određene kategorije sporazuma, odluke i usklađeno djelovanje između brodara u linijskom pomorskom prometu (konzorcije) (SL L 256 od 29.09.2009.) i
- Uredba Vijeća (EZ) broj 169/2009 od 26. veljače 2009. kojom se pravila tržišnog natjecanja primjenjuju na željeznički i cestovni promet te promet unutarnjim vodama (SL L 061 od 5.3.2009.) na postupanja poduzetnika koja imaju učinak na trgovinu između država članica Europske Unije.

Istodobno, sukladno člancima 4. i 9. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 nakon stjecanja članstva Republike Hrvatske u EU, Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja će ocjenjivati koncentracije koje imaju učinak na trgovinu između država članica Europske unije, ali samo kada ocjenu tih koncentracija Europska komisija odluči ustupiti Agenciji. Dopuštenost tih koncentracija Agencija će tada ocjenjivati primjenom nacionalnog zakonodavstva, a ne primjenom pravne stečevine EU (*acquis*). Koncentracije koje imaju učinak samo na domaćem tržištu i dalje će se ocjenjivati primjenom nacionalnog zakonodavstva koje je već usklađeno s relevantnim europskim propisima o ocjeni koncentracija. Koncentracije koje ne ustupi nacionalnom nadležnom tijelu za zaštitu tržišnog natjecanja države članice Europske unije, Europska komisija ocjenjuje primjenom Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 802/2004 od 7. travnja 2004. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 o kontroli koncentracija između poduzetnika (SL L 133 od 30.04.2004.).

Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja se, sukladno obvezama koje slijede iz navedenih uredbi Vijeća (EZ) obvezuje na suradnju s EK, nadležnim tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja država članica EU u okviru Europske mreže tijela za zaštitu tržišnog natjecanja, te s ostalim međunarodnim organizacijama i institucijama u području zaštite tržišnog natjecanja. Također, sukladno predloženim izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, Agencija surađuje i s nadležnim trgovačkim sudovima koji su ovlašteni za izravnu primjenu članaka 101. i 102. UFEU u slučaju privatno-pravnih sporova, odnosno u sporovima za naknadu štete i zbog povrede tih članaka UFEU.

Pravo zaštite tržišnog natjecanja je nova grana prava u Republici Hrvatskoj (primjenjuje se od 1997. godine), ali i u EU i njezinim državama članicama (npr. od 1957. odnosno 1947. u Njemačkoj i Velikoj Britaniji), s vrlo izraženim ekonomskim sadržajem čija se primjena temelji na kompleksnim ekonomskim analizama učinaka postupanja poduzetnika na određenim tržištima. Stoga je neophodno stalno praćenje odluka nadležnih europskih sudova i sustavna edukacija svih onih koji primjenjuju propise iz ovog područja, a posebice zbog ulaska Republike Hrvatske u EU i potrebe kontrole pravilne primjene pravne stečevine EU. To se osobito odnosi na sudsku kontrolu odluka koje donosi Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja. Istovremeno, s obzirom na veličinu hrvatskog tržišta broj odluka Agencije je razmjerno malen i nema potrebe, a niti realnih mogućnosti da se veliki broj sudaca kontinuirano educiraju za materiju ove grane prava. Stoga, uzimajući u obzir, s jedne strane, potrebu stalnog praćenja i vrlo dobrog poznavanja pravne stečevine EU na ovom području odnosno određene specijalizacije sudaca, a s druge strane nemogućnost i neekonomičnost sustavne edukacije sudaca na sva četiri upravna suda, predloženim izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja uređuje se nadležnost Visokog upravnog suda Republike Hrvatske za odlučivanje o tužbama protiv odluka Agencije. Navedeno rješenje već postoji pri odlučivanju o odlukama HAKOM-a, a zadovoljava i sve uvjete iz Europske konvencije o ljudskim pravima jer je Visoki upravni sud Republike Hrvatske sud pune jurisdikcije, u čijem su sastavu suci s najviše iskustva i znanja u primjeni ove grane prava što omogućuje kvalitetnu i potpunu zaštitu stranaka.

Komparativna praksa u većini država članica EU potvrđuje navedeni pristup jer se i u tim državama kontrola odluka tijela za zaštitu tržišnog natjecanja provodi na manjem broju nadležnih sudova (u nekim državama članicama i na specijaliziranim sudovima) odnosno potreba stalne edukacije i specijalizacije se koncentrira kod manjeg broja sudaca. Primjerice, u Republici Sloveniji, o zakonitosti odluka slovenskog Ureda za zaštitu tržišnog natjecanja odlučuje izravno Vrhovni sud Republike Slovenije. U Bugarskoj nadzor zakonitosti odluka bugarske Komisije za zaštitu tržišnog natjecanja vrši Visoki upravni sud.

Navedena rješenja su logična jer je s jedne strane riječ o žurnim postupcima na sudovima što je u pravilu uređeno nacionalnim zakonodavstvom članica EU, a s druge strane u predmetnim postupcima sudjeluje u pravilu veći broj stranaka sa različitim sjedištima na cijelom teritoriju pojedinih zemalja. Stoga bi nadležnost čak četiri upravna suda za odlučivanje o zakonitosti odluka Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja u prvom stupnju bilo neekonomično i rezultiralo bi odugovlačenjem postupaka, koji sukladno odredbi članka 69. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja moraju biti žurni.

U slučaju zabranjenih sporazuma, posebice kartela, često je riječ o sporazumu većeg broja poduzetnika sa različitim sjedištima, o čijim bi tužbama protiv odluke Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja u istom predmetu odlučivali različiti mjesno nadležni upravni sudovi. U takvim slučajevima moguće je donošenje različitih presuda o zakonitosti istog akta. Odluku o tome da o svim tužbama podnesenim protiv istog akta odlučuje jedan sud, može donijeti samo Visoki upravni sud na prijedlog stranke ili suda. U oba opisana načina postupanja, bilo bi narušeno načelo žurnosti postupanja koje je propisano člankom 69. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja se također predlaže da Visoki upravni sud Republike Hrvatske postane nadležan za odlučivanje o zahtjevima Agencije za davanje naloga za provedbu nenajavljene pretrage poslovnih i drugih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava. Naime, nenajavljena pretraga provodi se osobito ako postoji opasnost od skrivanja ili uništenja dokaza, a koji su neophodni za utvrđivanje narušavanja tržišnog natjecanja u smislu članka 8. ili 13. ovoga Zakona ili članka 101. ili 102. UFEU, a razumno je za pretpostaviti da se oni nalaze u određenom prostoru ili kod određene osobe. Kako je riječ o hitnom i tajnom postupku, o kojemu sud mora odlučiti u roku dva dana od zaprimanja zahtjeva, a prostorije poduzetnika u kojima je potrebno provesti nenajavljenju pretragu često se nalaze na područjima nadležnosti različitih upravnih sudova, kako bi se zadovoljilo prvenstveno načelo hitnosti i tajnosti, a potom ekonomičnosti, smatramo neophodnim urediti nadležnost jednog suda za odlučivanje o zahtjevima Agencije za izdavanjem naloga za provedbu nenajavljene pretrage, i to Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

Navedeno dodatno potvrđuju i obveze Agencije vezane uz provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004. Naime, u smislu članaka 20., 21. i 22. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003, Agencija je, temeljem zahtjeva Europske komisije ili nadležnog tijela za zaštitu tržišnog natjecanja države članice EU, obvezna zatražiti izdavanje naloga za provođenje nenajavljene pretrage na teritoriju Republike Hrvatske.

Odredbe koje uređuju način izdavanja naloga i provođenje nenajavljenih pretraga, na odgovarajući način primjenjuju se i na inspekcijske pretrage koje je na zahtjev Europske komisije, sukladno s njezinim ovlastima u provedbi Uredbe Vijeća 139/2004 (članak 12.) koja uređuje ocjenu koncentracija poduzetnika od značaja za unutarnje tržište EU, Agencija dužna izvršiti nad poduzetnicima i njihovim udrugama odnosno komorama poduzetnika na području Republike Hrvatske.

Stoga su izmjene Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, sukladno kojima bi Visoki upravni sud Republike Hrvatske bio isključivo nadležan za odlučivanje o zahtjevima Agencije za davanje naloga za nenajavljene pretrage poslovnih i drugih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, neophodne kako bi se zadovoljilo načelo hitnosti, ekonomičnosti i posebice tajnosti u postupcima davanja naloga za provođenje nenajavljene pretrage.

U većini država članica EU za pretragu poslovnih prostorija, nadležnim tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja nije potreban nalog suda za provedbu nenajavljene pretrage. Naime, u tim državama zakon obvezuje nadležna tijela da moraju od nadležnog suda ishoditi nalog za pretragu samo u slučaju pretrage privatnih prostorija, a sukladno Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Ipak, radi značaja ovog postupka i smanjenja potrebe za primjenom prisile pri provođenju nenajavljene pretrage, ovaj Zakon uređuje



obvezu Agencije da ishodi nalog Visokog upravnog suda Republike Hrvatske pri svim nenajavljenim pretragama.

Nadalje, Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja uređuje nadležnost trgovačkih sudova u privatnopravnim sporovima pokrenutim tužbama temeljem članka 101. ili 102. UFEU (tzv. *private enforcement*), a budući da su već, sukladno važećim propisima, nadležni za odlučivanje po tužbama za naknadu štete nastale povredama propisa o zaštiti tržišnog natjecanja.

Iz navedenih razloga, neophodno je donošenje Zakona o izmjenama i dopunama važećeg Zakona, koji će biti u cijelosti usklađen s pravnom stečevinom EU.

### **3. POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA NASTUPITI**

Usvajanjem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja osigurat će se izravna primjena pravne stečevine Europske unije iz područja zaštite tržišnog natjecanja, članaka 101. i 102. UFEU koji uređuju pitanja vezana uz zaštitu tržišnog natjecanja između država članica EU.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja utvrdit će se nadležnost Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja kao tijela ovlaštenog za izravnu primjenu članka 101. i 102. UFEU i za suradnju s Europskom komisijom i tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja država članica EU što je neophodno kako bi se ostvarila paralelna nadležnost između Europske komisije, tijela za zaštitu tržišnog natjecanja država članica EU, nadležnih europskih sudova (Suda EU i Općeg suda) i nacionalnih sudova u državama članicama EU u primjeni pravne stečevine iz područja prava zaštite tržišnog natjecanja. Polazeći od navedene paralelne nadležnosti u postupcima utvrđivanja zabranjenih sporazuma između poduzetnika i zloporabe vladajućeg položaja, potrebno je osigurati da se, uz nacionalno zakonodavstvo u Republici Hrvatskoj izravno primjenjuje i pravo EU kada je riječ o postupanjima poduzetnika koji imaju učinak na trgovinu između Republike Hrvatske i država članica Europske unije. Stoga su u postojeće odredbe Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja uvrštene relevantne odredbe Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 o provedbi pravila o tržišnom natjecanju utvrđenim u člancima 81. i 82. Ugovora o osnivanju Europske zajednice. Slijedom ovih odredbi adresati propisa o zaštiti tržišnog natjecanja bit će upoznati s načinom primjene EU i hrvatskih propisa o zaštiti tržišnog natjecanja te s uvjetima i kriterijima koji određuju kada nadležnost u ovom području ima Europska komisija i nacionalna tijela za zaštitu tržišnog natjecanja drugih država članica, kada hrvatska Agencija postupajući u javnom interesu, a kada nadležni nacionalni sudovi (trgovački sudovi) u slučaju privatno-pravnih sporova za utvrđenje povrede prava tržišnog natjecanja, odnosno u sporovima za naknadu štete zbog povrede članaka 101. i 102. UFEU.

Nadalje, Zakonom se određuje isključiva nadležnost Visokog upravnog suda Republike Hrvatske za odlučivanje o tužbama protiv odluka Agencije. Predloženo novo uređenje omogućit će bolju pravnu zaštitu adresata nego dosadašnje zakonsko rješenje jer uzima u obzir potrebu dobrog poznavanja pravne stečevine EU u ovom području, određenu specijalizaciju sudaca te neekonomičnost sustavne edukacije sudaca u slučaju da se postupci provode na čak četiri upravna suda. Budući da je riječ o žurnim postupcima u kojima sudjeluje veći broj stranaka sa različitim sjedištima na cijelom teritoriju Republike Hrvatske, ovakvo rješenje osigurat će nužnu ekonomičnost i žurnost postupanja.

Također, Zakonom se određuje nadležnost Visokog upravnog suda Republike Hrvatske za odlučivanje o zahtjevima Agencije za davanje naloga za provođenje nenajavljenih pretraga poslovnih i drugih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava u postupcima koji se odnose na utvrđivanje najtežih povreda Zakona. Tim rješenjem nastoji se osigurati poštivanje hitnosti i tajnosti kada je riječ o davanju naloga za provođenje nenajavljenih pretraga. Naposljetku, Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja određuje i nadležnost trgovačkih sudova za izravnu primjenu odredaba pravne stečevine EU iz područja zaštite tržišnog natjecanja u privatnopravnim sporovima po tužbama stranaka i u postupcima za utvrđivanje naknade štete nastale uslijed povreda nacionalnih propisa o zaštiti tržišnog natjecanja i članka 101. i 102. UFEU. Davanjem po prvi puta mogućnosti izravne primjene članka 101. i 102. UFEU nadležnim trgovačkim sudovima u privatnopravnim sporovima omogućuje se brža i efikasnija pravna zaštita.

### **III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA**

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske, niti u proračunima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

### **IV. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU**

Budući da se predmetni Zakon usklađuje s pravnom stečevinom Europske unije, a s obzirom na to da će Agencija pristupanjem Republike Hrvatske Europskoj uniji dobiti nove ovlasti koje se odnose na izravnu primjenu članaka 101. i 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ocjenjuje se da postoje osobito opravdani razlozi za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku. Stoga se, sukladno članku 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora, predlaže donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA  
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA  
O ZAŠTITI TRŽIŠNOG NATJECANJA**

**Članak 1.**

U Zakonu o zaštiti tržišnog natjecanja (Narodne novine, broj 79/2009), iza članka 2. dodaju se članak 2.a i naslov iznad njega koji glase:

*«Primjena pravne stečevine Europske unije»*

**Članak 2.a**

Ovim se Zakonom uređuje i primjena članka 101. i 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL C 115 od 9.5.2008.; u daljnjem tekstu: UFEU) na sve oblike narušavanja tržišnog natjecanja od strane poduzetnika koji imaju učinak na trgovinu između Republike Hrvatske i država članica Europske unije sukladno s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o osnivanju EZ-a (Tekst značajan za EGP) (SL L 1, 4.1.2003.; str. 1.-25., u daljnjem tekstu: Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003) i Uredbom Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (Uredba EZ o koncentracijama) (Tekst značajan za EGP) (SL L 24, 29.1.2004. str. 1.-22.; u daljnjem tekstu: Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004).».

**Članak 2.**

U članku 9., u uvodnoj rečenici iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «ili članka 101. UFEU».

**Članak 3.**

Iza članka 10. dodaje se članak 10.a koji glasi:

**«Članak 10.a**

(1) Skupna izuzeća primijenit će se i na sporazume s učinkom na trgovinu između Republike Hrvatske i država članica Europske unije koji ispunjavaju uvjete iz članka 101. stavka 3. UFEU i odgovarajućih uredbi Komisije (EU) ili Vijeća (EU) o skupnom izuzeću određene kategorije sporazuma od opće zabrane sporazuma iz članka 101. stavka 1. UFEU.

(2) Agencija može u smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 rješenjem ukinuti skupno izuzeće iz stavka 1. ovoga članka, odnosno odlučiti da se Uredbe Komisije (EU) ili Vijeća (EU) o skupnom izuzeću određene kategorije sporazuma od opće zabrane iz članka 101. stavka 1. UFEU neće primijeniti na određeni sporazum s učinkom na teritoriju Republike Hrvatske ili nekom njegovom dijelu koji ima obilježja posebnog tržišta u zemljopisnom smislu koji nije usklađen s odredbom članka 101. stavka 3. UFEU.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, Agencija neće u rješenju o ukidanju skupnog izuzeća izreći upravno-kaznenu mjeru već će sudionicima sporazuma odrediti rok za njegovo usklađivanje s uvjetima iz članka 101. stavka 3. UFEU ili ako to nije moguće naložiti stavljanje sporazuma izvan snage.».

#### **Članak 4.**

U članku 14. stavku 1., u uvodnoj rečenici iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «ili članka 102. UFEU».

#### **Članak 5.**

U članku 15. stavku 5. točki 3. iza riječi: «društvima» dodaju se riječi: «ili drugih primjenjivih propisa».

Stavak 6. mijenja se i glasi:

«(6) Osnivanje zajedničkog pothvata (*joint venture*) od strane dva ili više neovisnih poduzetnika, koji na trajnijoj osnovi djeluje kao neovisan gospodarski subjekt, ako je cilj ili posljedica osnivanja zajedničkog pothvata usklađivanje konkurentskog ponašanja poduzetnika koji ostaju neovisni, smatrat će se koncentracijom, ali će se za ocjenu takvog usklađivanja primijeniti kriteriji iz članka 8. stavka 1. i 3. ovoga Zakona.».

#### **Članak 6.**

U članku 17. stavku 2. riječi: «nemaju zaključena godišnja financijska izvješća» zamjenjuju se riječima: «nemaju zaključena godišnja financijska izvješća za financijsku godinu koja je prethodila koncentraciji».

Stavak 3. mijenja se i glasi:

«(3) U izračun ukupnog godišnjeg prihoda iz stavka 1. ovoga članka:

1. Uzima se u obzir prihod:

- poduzetnika sudionika koncentracije,
- poduzetnika u kojima sudionik koncentracije izravno ili neizravno ima više od polovine udjela ili dionica ili poslovne imovine, ili može ostvarivati više od polovine glasačkih prava, ili ima pravo na postavljanje više od polovine članova uprave, ili nadzornog odbora ili odgovarajućeg tijela za upravljanje te vođenje poslova ili na drugi način ima pravo na upravljanje poslovanjem poduzetnika,
- poduzetnika koji u poduzetniku sudioniku koncentracije (stjecatelju) imaju prethodno navedena prava ili ovlasti, i
- poduzetnika koji u poduzetnicima iz alineje 3. ove točke imaju ovlasti navedene u alineji 2. ove točke.

2. Ne uzima se u obzir prihod:

- ostvaren prodajom robe odnosno pružanjem usluga između društava unutar koncerna (prihod unutar grupe).».

U stavku 6. iza riječi: «članka» dodaju se riječi: «te onih koncentracija za koje je posebnim propisima uređena obveza prijave Agenciji».

Iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

«(7) Iznimno, sudionici koncentracije nisu obvezni podnijeti prijavu namjere provedbe koncentracije Agenciji, iako su ispunjeni kumulativni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka, pod uvjetom da ista podliježe obvezi prijave Europskoj komisiji u smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004.».

### **Članak 7.**

U članku 19. dodaje se stavak 7. koji glasi:

«(7) Ako Europska komisija u smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 odluči da neće ocjenjivati koncentraciju s učinkom na trgovinu između država članica Europske unije, a koja ujedno ispunjava i uvjete iz članka 17. ovoga Zakona, odnosno da će ocjenu te koncentracije ustupiti Agenciji, sudionici te koncentracije obvezni su podnijeti prijavu namjere provedbe koncentracije Agenciji u roku od 30 dana od dana zaprimanja takve odluke Europske komisije.».

### **Članak 8.**

U članku 20. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:

«2. godišnja financijska izvješća sudionika koncentracije za financijsku godinu koja je prethodila koncentraciji.».

### **Članak 9.**

U članku 22. stavak 2. mijenja se i glasi:

«(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Agencija bez odlaganja dostavlja podnositelju prijave namjere provedbe koncentracije potvrdu (obavijest) da je koncentracija dopuštena, a potvrda se i objavljuje na internet stranicama Agencije.».

### **Članak 10.**

Naslov iznad članka 23. mijenja se i glasi: «*Ukidanje ili djelomično ukidanje rješenja o koncentraciji*».

U članku 23. stavku 3. riječ: «izmijeniti» zamjenjuje se riječima: «rješenjem djelomično ukinuti», a riječ: «izmijenjenom» briše se.

### **Članak 11.**

U članku 26. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Agencija je pravna osoba s javnim ovlastima koja samostalno i neovisno obavlja poslove u okviru djelokruga i nadležnosti određenih ovim Zakonom, Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2003 vezano uz primjenu članka 101. i 102. UFEU te Uredbom Vijeća (EZ) br. 139/2004.».

Iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:

«(2) Agencija u provedbi poslova iz stavka 1. ovoga članka surađuje s Europskom komisijom i nadležnim tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja država članica Europske unije.

(3) Za obavljanje poslova iz svoje nadležnosti Agencija odgovara Hrvatskom saboru.».

Dosadašnji stavci 2., 3., 4., 5., 6. i 7. postaju stavci 4., 5., 6., 7., 8. i 9.

U dosadašnjem stavku 8. koji postaje stavak 10. riječ: «naplaćuje» zamjenjuje se riječju: «utvrđuje».

### **Članak 12.**

U članku 30. točka 2. mijenja se i glasi:

«2. donosi odluku na temelju koje Agencija pokreće i vodi postupak utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja i postupak utvrđivanja postojanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere zbog povrede ovoga Zakona i povrede članka 101. ili 102. UFEU, odnosno donosi odluku na temelju koje Agencija rješava upravnu stvar i određuje mjere, uvjete i rokove za ponovnu uspostavu učinkovitog tržišnog natjecanja te izriče upravno-kaznenu mjeru i rokove te način njezina izvršenja.».

Iza točke 2. dodaje se nova točka 3. koja glasi:

«3. donosi odluku na temelju koje Agencija obustavlja postupak kada u istom predmetu odlučuje ili je već odlučila Europska komisija ili nadležno tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja države članice Europske unije.».

Dosadašnja točka 3. postaje točka 4.

U dosadašnjoj točki 4. koja postaje točka 5. riječ: «Upravnom» zamjenjuje se riječima: «Visokom upravnom».

Dosadašnje točke 5., 6., 7., 8., 9. i 10. postaju točke 6., 7., 8., 9., 10. i 11.

Dosadašnja točka 11. koja postaje točka 12. mijenja se i glasi:

«12. obavlja poslove međunarodne suradnje vezane uz izvršenje međunarodnih obveza Republike Hrvatske prenesenih u ovlast Agencije, što posebice obuhvaća izvršenje obveza suradnje s Europskom komisijom i nadležnim tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja država

članica Europske unije uređenih Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2003 i Uredbom Vijeća (EZ) br. 139/2004, u okviru Europske mreže tijela za zaštitu tržišnog natjecanja te surađuje s ostalim međunarodnim organizacijama i institucijama u području zaštite tržišnog natjecanja,».

Dosadašnja točka 12. postaje točka 13.

### **Članak 13.**

U članku 32. točki 3. riječ: «Upravnom» zamjenjuje se riječima: «Visokom upravnom».

Iza točke 3. dodaje se nova točka 4. koja glasi:

«4. izvještava Vijeće o zaprimljenom zahtjevu Europske komisije, podnesenom sukladno s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2003 za provedbu nenajavljene pretrage od strane Agencije na području Republike Hrvatske radi utvrđivanja povrede članka 101. ili 102. UFEU, odnosno o zahtjevu Europske komisije za pružanje pomoći Agencije u provedbi tih pretraga te o zahtjevu nadležnog tijela za zaštitu tržišnog natjecanja države članice Europske unije Agenciji da, u ime i za račun tog tijela, na području Republike Hrvatske provede nenajavljen pretragu ili neku drugu ispitnu radnju u svrhu prikupljanja činjenica radi utvrđivanja povrede članka 101. ili 102. UFEU,».

U dosadašnjoj točki 4. koja postaje točka 5. iza riječi: «odluke» dodaju se riječi: «izrađuje nacrt odluke i», a iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «odnosno članka 101. ili 102. UFEU».

Dosadašnja točka 5. koja postaje točka 6. mijenja se i glasi:

«6. izrađuje nacrt odluke kojim Agencija obustavlja postupak kada u istom predmetu odlučuje ili je već odlučila Europska komisija ili nadležno tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja države članice Europske unije,».

Dosadašnje točke 6., 7., 8. i 9. postaju točke 7., 8., 9. i 10.

Dosadašnja točka 10. koja postaje točka 11. mijenja se i glasi:

«11. obavlja poslove međunarodne suradnje vezane uz izvršenje međunarodnih obveza Republike Hrvatske prenesenih u ovlast Agencije, što posebice obuhvaća izvršenje obveza suradnje s Europskom komisijom i nadležnim tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja država članica Europske unije uređenih Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2003 i Uredbom Vijeća (EZ) br. 139/2004, u okviru Europske mreže tijela za zaštitu tržišnog natjecanja te surađuje s ostalim međunarodnim organizacijama i institucijama u području zaštite tržišnog natjecanja,».

Dosadašnja točka 11. postaje točka 12.

### **Članak 14.**

U članku 35. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) U postupcima koji su u nadležnosti Agencije primjenjuje se zakon kojim se uređuje opći upravni postupak.».

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

«(2) Ako drukčije nije određeno ovim Zakonom, na oblik i sadržaj poziva za glavnu raspravu, tijek glavne rasprave, dovođenje stranaka i trećih osoba na glavnu raspravu i zapisnik o glavnoj raspravi primjenjivat će se na odgovarajući način Prekršajni zakon.».

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

### **Članak 15.**

U članku 36. stavku 4. riječi: «zaključkom» i «zaključka» zamjenjuju se riječima: «rješenjem» i «rješenja», a riječ: «Upravnim» zamjenjuje se riječima: «Visokim upravnim».

### **Članak 16.**

U članku 37. stavku 5. riječi: «pravo na dostavu skraćenog oblika obavijesti iz stavka 4. ovoga članka» zamjenjuju se riječima: «prava uređena stavkom 4. ovoga članka».

### **Članak 17.**

U članku 38. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Postupak utvrđivanja zabranjenog sporazuma iz članka 8. ovoga Zakona i postupak utvrđivanja zabranjenog sporazuma iz članka 101. UFEU, postupak ocjene sporazuma iz članka 10. stavka 4., članka 10a. i članka 11. stavka 4. ovoga Zakona te postupak utvrđivanja zlouporabe vladajućeg položaja iz članka 13. ovoga Zakona i postupak utvrđivanja zlouporabe vladajućeg položaja iz članka 102. UFEU, Agencija pokreće po službenoj dužnosti.».

U stavku 2. riječ: «izmjene», zamjenjuje se riječima: «djelomičnog ukidanja».

U stavku 4. riječ: «zaključak» zamjenjuje se riječju: «rješenje».

U stavku 5. broj: «10» zamjenjuje se brojem: «6», a riječi: «zaključak» i «isti» zamjenjuju se riječima: «rješenje» i «isto».

Iza stavka 5. dodaju se novi stavci 6. i 7. koji glase:

«(6) Ako Agencija, na temelju inicijative iz članka 37. ovoga Zakona tijekom prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu u smislu članka 32. točke 1. a) i b) ovoga Zakona, radi utvrđivanja postojanja dostatnih indicija za pokretanje postupka utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja temeljem članka 101. ili 102. UFEU, utvrdi da ne postoji učinak na trgovinu između država članica Europske unije, donijet će o tome najkasnije u roku od 6 mjeseci od dana zaprimanja inicijative za pokretanje postupka, rješenje kojim će utvrditi da nema uvjeta za pokretanje postupka i isto dostaviti podnositelju inicijative.».



(7) Agencija će rješenjem utvrditi da nema uvjeta za pokretanje postupka i u slučaju kada Europska komisija ili drugo nadležno tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja države članice Europske unije vodi postupak u istom predmetu ili kada su Europska komisija ili nadležno tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja države članice Europske unije već donijeli odluku u istom predmetu.».

Dosadašnji stavak 6. koji postaje stavak 8. mijenja se i glasi:

«(8) Protiv rješenja iz stavka 4., 5., 6. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali je dopušteno tužbom pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.».

U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 9. riječi: «zaključku iz stavka 4. i 5.» zamjenjuju se riječima: «rješenju iz stavka 4., 5., 6. i 7.».

### **Članak 18.**

U članku 39. stavku 1., u uvodnoj rečenici iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «i članka 101. ili 102. UFEU».

U stavku 1. točki 2. iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «i članka 101. ili 102. UFEU».

U stavku 2. riječ: «Upravnim» zamjenjuje se riječima: «Visokim upravnim».

### **Članak 19.**

U članku 40. dodaje se stavak 7. koji glasi:

«(7) Ako je postupak pokrenut primjenom članka 101. ili 102. UFEU, Agencija će temeljem Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 bez odlaganja, najkasnije poslije prve radnje u postupku, obavijestiti Europsku komisiju i po potrebi nadležno tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja države članice Europske unije.».

### **Članak 20.**

U članku 41. stavku 1. iza riječi: «Agencija je» dodaje se zarez i riječi: «u svrhu primjene ovoga Zakona i članka 101. ili 102. UFEU,».

Stavak 3. mijenja se i glasi:

«(3) Ako stranka u postupku i druge pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka ne postupe po zahtjevu, Agencija će zaključkom pokrenuti postupak utvrđivanja postojanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere, stranci dostaviti Obavijest o utvrđenom činjeničnom stanju i poziv za glavnu raspravu, nakon čega će rješenjem odlučiti o tome je li povrijeđen ovaj Zakon i u slučaju povrede izreći upravno-kaznenu mjeru za tu povredu sukladno ovome Zakonu. Protiv toga rješenja nije dopuštena žalba, ali je dopušteno tužbom pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.».

## Članak 21.

U članku 42. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Prije provođenja nenajavljene pretrage poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, Agencija će od Visokog upravnog suda Republike Hrvatske zatražiti nalog za provedbu nenajavljene pretrage poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, dokumenata, isprava i stvari koje se tamo nalaze, kao i pečaćenje te privremeno oduzimanje predmeta, osobito ako postoji opasnost od skrivanja ili uništenja dokaza, a koji su neophodni za utvrđivanje narušavanja tržišnog natjecanja u smislu članka 8. ili 13. ovoga Zakona ili članka 101. ili 102. UFEU, a razumno je za pretpostaviti da se oni nalaze u određenom prostoru ili kod određene osobe. U smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 Agencija će zahtjev za takav nalog podnijeti Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske i kada isti zatraži Europska komisija ili nadležno tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja države članice Europske unije».

Iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:

«(2) Visoki upravni sud Republike Hrvatske dužan je:

1. u roku od dva dana od dana zaprimanja zahtjeva Agencije iz stavka 1. ovoga članka, odlučiti o davanju naloga za provedbu nenajavljene pretrage, a
2. nalog o nenajavljenoj pretrazi mora sadržavati:
  - oznaku predmeta nenajavljene pretrage iz stavka 1. ovoga članka te članka 44. ovoga Zakona,
  - pravni temelj za provedbu nenajavljene pretrage,
  - ovlaštene osobe iz Agencije i druge ovlaštene osobe koje će provesti pretragu,
  - rok za provedbu nenajavljene pretrage.».

«(3) U smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 Agencija će pružiti potrebnu pomoć Europskoj komisiji u pripremi i provedbi nenajavljene pretrage na području Republike Hrvatske. Agencija može ovlastiti osobe iz nadležnog tijela za zaštitu tržišnog natjecanja druge države članice Europske unije za sudjelovanje u provedbi nenajavljene pretrage na području Republike Hrvatske ili je može provesti u ime i za račun tog tijela.».

Dosadašnji stavak 2. koji postaje stavak 4. mijenja se i glasi:

«(4) Ovlašteni radnici Agencije, samostalno ili uz pomoć ovlaštenih stručnjaka ministarstva nadležnog za unutarnje poslove (dalje: ovlaštene osobe), odnosno ovlaštenih osoba iz stavka 3. ovoga članka, mogu provesti nenajavljenju pretragu iz stavka 1. ovoga članka, o čemu stranku odnosno posjednika prostorija i stvari izvješćuju na mjestu događaja i u trenutku provedbe nenajavljene pretrage. Ako je kod izvođenja nenajavljene pretrage iz stavka 1. ovoga članka potrebna primjena prinude ili se očekuje fizički otpor provođenju pretrage, kao i u slučaju kada je potrebno provesti određena vještačenja ili pružiti drugu stručnu pomoć, ovlaštene osobe ministarstva nadležnog za unutarnje poslove dužne su ovlaštenim osobama iz Agencije, iz Europske komisije ili iz nadležnog tijela za zaštitu tržišnog natjecanja države članice Europske unije pružiti pomoć pri provođenju nenajavljene pretrage.».

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 5. riječ: «Upravnog» zamjenjuje se riječima: «Visokog upravnog».

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 6. u točki 2. iza riječi: «pohranjeni» dodaje se zagrada i riječi: «(primjerice, računala, serveri, telefonski uređaji)».

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 7.

Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

«(8) Odredbe članka 42. do 46. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na inspekcijske pretrage koje je, na zahtjev Europske komisije sukladno s njezinim ovlastima u provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 koja uređuje ocjene koncentracija poduzetnika s učinkom na trgovinu između država članica Europske unije, Agencija obvezna izvršiti u poduzetnicima i njihovim udrugama na području Republike Hrvatske.».

## **Članak 22.**

Iza članka 42. dodaje se članak 42.a koji glasi:

### **«Članak 42.a**

Ako se pri provedbi nenajavljene pretrage iz članka 42. i 44. ovoga Zakona pronađu predmeti koji upućuju na počinjenje kaznenog djela za koje se progoni po službenoj dužnosti, ovlaštene osobe ministarstva nadležnog za unutarnje poslove će navedene predmete opisati u posebnom zapisniku i privremeno ih oduzeti, a o njihovu oduzimanju izdat će se bez odlaganja potvrda. O tome su te osobe dužne bez odlaganja izvijestiti državnog odvjetnika.».

## **Članak 23.**

U članku 43. ispred riječi: «Ukoliko» stavlja se oznaka stavka koja glasi: «(1)».

Iza stavka 1. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

«(2) Zastupnici poduzetnika ili radnici poduzetnika obvezni su surađivati s ovlaštenim osobama iz članka 42. stavka 3. i 4. ovoga Zakona za provedbu nenajavljene pretrage iz članka 42. i članka 44. ovoga Zakona.

(3) Na zahtjev ovlaštenih osoba Agencije, osoba koja se koristi računalom ili ima pristup računalu ili drugom uređaju ili nositelju podataka, dužna je omogućiti pristup računalu, uređaju ili nositelju podataka te dati sve potrebne obavijesti za njihovu nesmetanu uporabu.».

## **Članak 24.**

U članku 44. stavku 1. iza riječi: «u Agenciji» dodaju se riječi: «po osnovi članka 8. ili 13. ovoga Zakona odnosno članka 101. ili 102. UFEU,».

### **Članak 25.**

U članku 45. stavku 1. i 2. riječ: «opunomoćenik», u odgovarajućem rodu, broju i padežu, zamjenjuje se riječju: «odvjetnik», u odgovarajućem rodu, broju i padežu.

### **Članak 26.**

U članku 47. stavak 5. mijenja se i glasi:

«(5) Podnositelj inicijative i osobe kojima je Agencija rješenjem priznala ista postupovna prava koja ima podnositelj inicijative, po zaprimanju rješenja iz članka 38. ovoga Zakona, kojim je utvrđeno da ne postoji javni interes za pokretanje postupka ili da nema uvjeta za pokretanje postupka, odnosno po zaprimanju rješenja Agencije kojim je utvrđeno da nije narušeno tržišno natjecanje u smislu odredba ovoga Zakona (članak 58. stavak 1. točka 13.) ili po zaprimanju rješenja kojim se obustavlja postupak, imaju pravo uvida u dokumentaciju na kojoj se temelji rješenje Agencije. U tom slučaju, odredbe stavka 2. i 4. ovoga članka odnose se i na njihova prava za uvidom u spis. Agencija će odrediti termin za uvid u spis bez odlaganja, a najkasnije u roku od 8 dana od dana zaprimanja pisanog zahtjeva.».

Stavak 7. mijenja se i glasi:

«(7) O odbijanju zahtjeva za uvidom u spis Agencija odlučuje rješenjem.».

### **Članak 27.**

U članku 48. stavak 5. mijenja se i glasi:

«(5) Primjerak Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka, u skraćenom obliku koja ne sadrži poslovne tajne, Agencija će na zahtjev dostaviti i osobi kojoj je Agencija rješenjem priznala postojanje prava ili pravnih interesa, odnosno istovjetna prava u postupku koje ima podnositelj inicijative, s uputom da je ovlaštena u roku od mjesec dana od dana primitka Obavijesti, u pisanom obliku dostaviti svoje primjedbe Agenciji.».

U stavku 6. riječi: «konačne odluke» zamjenjuju se riječima: «rješenja kojim se rješava o upravnoj stvari».

### **Članak 28.**

U članku 49. stavku 7. iza riječi: «povredom ovoga Zakona» dodaju se riječi: «ili povredom članka 101. ili 102. UFEU».

**Članak 29.**

U članku 51. stavku 1. iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «odnosno članka 101. ili 102. UFEU».

U stavku 4. riječ: «Upravnim» zamjenjuje se riječima: «Visokim upravnim».

**Članak 30.**

U članku 52. stavku 1. iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «ili odredbe članka 101. ili 102. UFEU».

U stavku 3. točki 2. iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «ili članka 101. ili 102. UFEU».

U stavku 4. točki 3. iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «ili članka 101. ili 102. UFEU».

U stavku 4. točki 4. iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «ili članka 101. ili 102. UFEU».

Stavak 7. briše se.

**Članak 31.**

U članku 53. iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

«(7) U smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004, a iznimno od obveze čuvanja poslovne tajne od strane Agencije uređene ovim člankom, Agencija može informacije koje se smatraju poslovnom tajnom otkriti, koristiti ili razmjenjivati s Europskom komisijom ili nadležnim tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja država članica Europske unije, odnosno koristiti ih kao dokaz samo u postupcima radi utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja iz članka 101. ili 102. UFEU.».

**Članak 32.**

U članku 57. stavku 3. iza riječi: «članka 10. stavka 4.» dodaju se riječi: «i članka 10a.», a riječ: «izmjeni» zamjenjuje se riječima: «djelomičnom ukidanju».

**Članak 33.**

U članku 58. stavku 1. točki 2. iza riječi: «članka 10. stavka 4.» dodaju se riječi «i članka 10.a».

U točki 7. riječ: «mijenja» zamjenjuje se riječima: «djelomično ukida».

U točki 9. broj: «45.» zamjenjuje se brojem: «49.».

U točki 13. iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «ili odredaba članka 101. ili 102. UFEU».

Iza točke 13. briše se točka, dodaje zarez i točke 14.,15., 16. i 17. koje glase:

«14. obustavlja postupak kada u istom predmetu odlučuje ili je već odlučila Europska komisija ili nadležno tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja države članice Europske unije u smislu članka 30. točke 3. ovoga Zakona i Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003,

15. utvrđuje nepostojanje uvjeta ili javnog interesa za pokretanje postupka iz članka 38. ovoga Zakona,

16. osobama koje nemaju položaj stranke u postupku priznaje ili ne priznaje postojanje prava ili pravnih interesa, odnosno istovjetna prava u postupku koja ima podnositelj inicijative,

17. odbija zahtjev za uvidom u spis.».

U stavku 2. točki 4. riječ: «Upravnog» zamjenjuje se riječima «Visokog upravnog».

Točke 5. i 6. brišu se.

### **Članak 34.**

U članku 59. stavak 2. mijenja se i glasi:

«(2) Rješenja Agencije iz članka 58. stavka 1. točke 1. do 11. ovoga Zakona objavljuju se u «Narodnim novinama.».

U stavku 3. riječ: «Upravnog» zamjenjuje se riječima: «Visokog upravnog».

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

«(5) Agencija će u smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003, najkasnije u roku od 30 dana prije dana donošenja odluke kojom se utvrđuje narušavanje tržišnog natjecanja temeljem članka 101. ili 102. UFEU, kojom se prihvaća preuzimanje obveza iz članka 49. ovoga Zakona u postupcima koji su pokrenuti radi utvrđivanja povrede članaka 101. ili 102. UFEU, ili kojom se ukida skupno izuzeće sporazuma u smislu članka 10.a stavka 2. ovoga Zakona, o tome izvijestiti Europsku komisiju, a po potrebi i tijela nadležna za zaštitu tržišnog natjecanja država članica Europske unije, odnosno dostaviti joj na uvid sažetak predmeta i nacrt odluke.».

### **Članak 35.**

U članku 60. iza riječi: «povreda ovoga Zakona» dodaju se riječi: «i povreda članka 101. ili 102. UFEU».

### **Članak 36.**

U članku 61. točki 1. iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «i članka 101. UFEU».

U točki 2. iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «i članka 102. UFEU».

U točki 4. u zagradi broj: «10.» zamjenjuje se brojem: «11.».

### **Članak 37.**

U članku 62. točki 1., u zagradi riječi: «članak 24. stavak 1. točka 2.» zamjenjuju se riječima: «članak 19. stavak 1.».

U točki 4. riječ: «Upravnog» zamjenjuju se riječima: «Visokog upravnog».

Iza točke 4. briše se točka, dodaje zarez i točka 5. koja glasi:

«5. provede koncentraciju protivno odredbi članka 19. stavka 5. ovoga Zakona.».

### **Članak 38.**

U članku 64. stavku 3. iza riječi: «Zakon» dodaju se riječi: «ili članak 101. ili 102. UFEU».

U stavku 4. točki 2. iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «ili članka 101. ili 102. UFEU».

U stavku 5. točki 1., iza riječi: «odredbe ovoga Zakona» dodaju se riječi: «ili članka 101. ili 102. UFEU», a iza riječi: «povrede» riječi: «ovoga Zakona» brišu se.

U točki 3. iza riječi: «povredu ovoga Zakona» dodaju se riječi: «i članka 101. ili 102. UFEU», a iza riječi «u povredi» riječi: «ovoga Zakona» brišu se.

U stavku 6. iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «ili članka 101. ili 102 UFEU».

U stavku 7. iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «ili članka 101. ili 102 UFEU».

### **Članak 39.**

U članku 65. stavku 1. iza riječi: «najtežih povreda ovoga Zakona» dodaju se riječi: «i članka 101. UFEU».

U stavku 4. riječi: «Europskim zajednicama» zamjenjuju se riječima: «Europskoj uniji».

U stavku 5. riječi: «sukladno odredbama ovoga Zakona» brišu se.

### **Članak 40.**

Iza članka 66. dodaju se članak 66.a i naslov iznad njega koji glase:

*«Suradnja sudova, Europske komisije i Agencije*

## Članak 66.a

(1) U smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 trgovački sudovi nadležni su za primjenu članka 101. i 102. UFEU te su dužni bez odlaganja obavijestiti Agenciju o svim sudskim postupcima koji se vode temeljem članka 101. ili 102. UFEU.

(2) U slučaju kada u smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003, Europska komisija podnosi nadležnom sudu iz stavka 1. ovoga članka pisana očitovanja ili mišljenja o primjeni članka 101. ili 102. UFEU, sud je dužan bez odlaganja presliku pisanog očitovanja ili mišljenja Europske komisije dostaviti Agenciji i strankama u postupku.

(3) U slučaju kada Agencija u smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 podnosi nadležnom sudu iz stavka 1. ovoga članka pisana očitovanja ili mišljenja o primjeni članka 101. ili 102. UFEU, sud je dužan bez odlaganja presliku pisanog očitovanja ili mišljenja Agencije dostaviti strankama u postupku.

(4) Agencija i Europska komisija mogu navedena pisana očitovanja ili mišljenja koja nisu obvezujuća podnositi nadležnom sudu iz stavka 1. ovoga članka u bilo kojem trenutku sve do usvajanja konačne sudske odluke. Uz prethodno odobrenje suda, navedena tijela mogu sudu podnositi i usmena očitovanja.

(5) U slučaju kada nadležni sud iz stavka 1. ovoga članka u smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 zatraži od Europske komisije dostavu mišljenja, dužan je bez odlaganja o tome obavijestiti stranke, a po primitku neobvezujućeg mišljenja Europske komisije, presliku navedenog mišljenja dostaviti Agenciji i strankama u postupku.

(6) U svrhu očuvanja jedinstvene primjene prava tržišnog natjecanja Europske unije uređene Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2003, odluke koje donose nadležni sudovi iz stavka 1. ovoga članka o sporazumima ili postupanjima poduzetnika iz članka 101. ili 102. UFEU, a koje su već bile predmetom odluke Europske komisije, ne smiju biti protivne odluci Europske komisije. Ukoliko je postupak utvrđivanja povrede članka 101. ili 102. UFEU u tijeku pred Europskom komisijom, nadležni sud može procijeniti je li svrsishodno nastaviti ili zastati s postupkom do donošenja konačne odluke Europske komisije. Ova obveza ne dovodi u pitanje prava i obveze iz članka 267. UFEU.

(7) Nadležni sud iz stavka 1. ovoga članka je dužan Agenciji dostaviti presliku svake odluke donesene temeljem članka 101. ili 102. UFEU istovremeno kada se takva odluka dostavlja strankama u postupku.».

**Članak 41.**

Članak 67. mijenja se i glasi:

«(1) Protiv rješenja Agencije nije dopuštena žalba, ali se u roku od 30 dana od dana dostave rješenja može tužbom pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske, koji o tužbi odlučuje u Vijeću sastavljenom od tri suca i to zbog:



1. povrede propisa materijalnog prava o tržišnom natjecanju,
2. bitne povrede odredbi o postupku,
3. pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
4. pogrešne odluke o upravno-kaznenoj mjeri i drugim pitanjima o kojima odlučuje Agencija.

(2) Tužbe protiv rješenja Agencije kojim se odlučuje o postupovnim pitanjima ne zaustavljaju tijek postupka.

(3) Protiv zaključka Agencije kojim se odlučuje o postupovnim pitanjima nije dopuštena žalba niti se može pokrenuti upravni spor, ali se zaključak može pobijati tužbom kojom se pokreće upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske protiv rješenja kojim se rješava o upravnoj stvari.

(4) Tužba iz stavka 1. ovoga članka ne zadržava izvršenje rješenja, osim u dijelu rješenja koji se odnosi na izrečenu upravno-kaznenu mjeru.

(5) Tužbu protiv rješenja Agencije kojim se utvrđuje povreda ovoga Zakona ili članka 101. ili 102. UFEU i izriče upravno-kaznena mjera sukladno ovome Zakonu, može podnijeti nezadovoljna stranka u postupku, a tužbu protiv rješenja Agencije kojim se utvrđuje da nije narušeno tržišno natjecanje u smislu odredba ovoga Zakona ili članka 101. ili 102. UFEU i rješenja kojim se obustavlja postupak, može podnijeti i podnositelj inicijative, odnosno osoba kojoj su rješenjem Agencije utvrđena ista postupovna prava kao i podnositelju inicijative (članak 36. stavci 3. i 4.).

(6) Protiv naloga za provedbu nenajavljene pretrage iz članka 42. i 44. ovoga Zakona nije dopuštena žalba.».

#### **Članak 42.**

U članku 68. stavku 1. riječ: «Upravnog» zamjenjuje se riječima: «Visokog upravnog».

#### **Članak 43.**

U članku 69. briše se oznaka stavka koja glasi: «(1)», a riječ: «Upravnim» zamjenjuje se riječima: «Visokim upravnim».

Stavak 2. briše se.

#### **Članak 44.**

Iza članka 69. dodaju se članak 69.a i naslov iznad njega koji glase:

*«Naknade štete*

#### **Članak 69.a**

(1) O naknadama štete zbog povreda ovoga Zakona ili članka 101. ili 102. UFEU odlučuju nadležni trgovački sudovi.

(2) Poduzetnici koji su povrijedili odredbe ovoga Zakona ili članka 101. ili 102. UFEU odgovorni su za naknadu štete nastalu tim povredama.

(3) Nadležni trgovački sud će pri donošenju odluke o naknadi štete iz stavka 1. ovoga članka osobito uzeti u obzir pravomoćno rješenje Agencije kojim je utvrđena povreda ovoga Zakona ili članka 101. ili 102. UFEU, odnosno konačnu odluku Europske komisije u slučaju kada je Europska komisija utvrdila povredu članka 101. ili 102. UFEU. Navedeno ne dovodi u pitanje prava i obveze iz članka 267. UFEU.

(4) Ukoliko je postupak utvrđivanja povrede članka 101. ili 102. UFEU u tijeku pred Agencijom ili Europskom komisijom, nadležni trgovački sud može procijeniti je li svrsishodno nastaviti ili zastati s postupkom do donošenja pravomoćnog rješenja Agencije ili konačne odluke Europske komisije.

(5) Nadležni trgovački sud dužan je bez odlaganja obavijestiti Agenciju o podnesenoj tužbi radi utvrđivanja prava na naknadu štete nastale povredom odredbi ovoga Zakona ili članka 101. ili 102. UFEU.

(6) Tijek zastare za podnošenje tužbe radi ostvarivanja prava na naknadu štete iz stavka 1. ovoga članka prekida se od dana pokretanja postupka u nadležnosti Agencije ili Europske komisije do dana okončanja tih postupaka.».

#### **Članak 45.**

U članku 70. stavku 1. iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «ili članka 101. ili 102. UFEU».

U stavku 2. riječ: «konačnosti» zamjenjuje se riječju: «izvršnosti».

#### **Članak 46.**

U članku 71. stavku 1. iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «ili članka 101. ili 102. UFEU», a iza riječi: «počinjenja povrede» riječi: «ovoga Zakona» brišu se.

U stavku 2. iza riječi: «ovoga Zakona» dodaju se riječi: «ili članka 101. ili 102. UFEU», a iza riječi: «povreda» riječ: «Zakona» briše se.

U stavku 3., u prvoj rečenici, iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «ili članka 101. ili 102. UFEU».

#### **Članak 47.**

U članku 72. stavku 1. iza riječi: «Zakona» dodaju se riječi: «ili članka 101. ili 102. UFEU», a riječi: «konačnosti» zamjenjuju se riječima: «izvršnosti».

**Članak 48.**

U članku 73. ispred riječi: «Svi» stavlja se oznaka stavka koja glasi: «(1)».

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

«(2) Stranke u postupcima u nadležnosti Agencije nemaju pravo na naknadu troškova izazvanih tim postupcima.».

**Članak 49.**

Članak 74. mijenja se i glasi:

«(1) U primjeni ovoga Zakona, a osobito u slučajevima postojanja pravnih praznina ili dvojbi pri tumačenju propisa, u skladu s člankom 1. Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji («Narodne novine – Međunarodni ugovori» broj 2/2012), primjenjuju se na odgovarajući način kriteriji koji proizlaze iz primjene pravila o tržišnom natjecanju u Europskoj uniji.

(2) Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji Agencija postaje ovlašteno tijelo za primjenu članka 101. i 102. UFEU.».

**PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE****Članak 50.**

(1) Tužbe protiv akata Agencije zaprimljene u mjesno nadležnim upravnim sudovima nakon pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, rješavat će Visoki upravni sud Republike Hrvatske.

(2) Mjesno nadležni upravni sudovi obvezni su sve predmete vezane za provedbu Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, odnosno koji se vode po tužbama protiv akata Agencije zatečene u postupku na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, dostaviti na rješavanje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske.

(3) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona Hrvatska narodna banka će sve predmete zatečene u postupku, a koji se odnose na zaštitu tržišnog natjecanja na tržištu bankovnih usluga, kao i na tržištu financijskih usluga kada ih pružaju kreditne institucije, ustupiti Agenciji za zaštitu tržišnog natjecanja na nadležno postupanje.

**Članak 51.**

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

## OBRAZLOŽENJE

**Člankom 1.** Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (dalje u tekstu: Konačni prijedlog Zakona) dodaje se naslov «Primjena pravne stečevine EU» i članak 2.a koji uređuje da se Zakon o zaštiti tržišnog natjecanja (dalje u tekstu: ZZTN) primjenjuje i na povrede članka 101. i 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na sve oblike narušavanja tržišnog natjecanja koje imaju učinak na trgovinu između država članica Europske unije sukladno s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2003 i Uredbom Vijeća (EZ) br. 139/2004. Članak 2.a dodaje se radi izravne primjene primarne pravne stečevine Europske unije. U području zaštite tržišnog natjecanja Europske unije (EU) postoji paralelna nadležnost između država članica i Europske komisije kada se primjenjuju odredbe članka 101. (zabranjeni sporazumi) i članka 102. (zlouporabe vladajućeg položaja) UFEU. U praksi navedeno znači da nacionalna tijela za zaštitu tržišnog natjecanja za povrede propisa o tržišnom natjecanju mogu koristiti ili isključivo nacionalne odredbe kada je riječ o učinku na nacionalno tržište ili moraju izravno primjenjivati i europske odredbe kada je riječ o učinku na trgovinu zemalja članica EU. Naime, relevantne uredbe EU, prije svega, Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 uređuje primjenu članka 101. i 102. UFEU od strane država članica EU. Slijedom navedenog proizlazi obveza država članica da primjenjuju odredbe ZZTN-a i za povrede tržišnog natjecanja koje imaju učinak na trgovinu država članica i uređena su člancima 101. i 102. UFEU odnosno odredbama Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 o kontroli koncentracija između poduzetnika. Navedeno se uređuje uvođenjem novog članka 2.a o primjeni pravne stečevine EU.

**Člankom 2.** u članak 9. koji uređuje donošenje rješenja o utvrđivanju zabranjenih sporazuma dodaje se usvajanje rješenja kojim je utvrđeno postojanje zabranjenog sporazuma iz članka 101. UFEU, a što ujedno proizlazi i iz članka 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 koji nacionalnim tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja država članica Europske unije daje ovlasti za usvajanje odluka primjenom članka 101. UFEU.

**Člankom 3.** iza članka 10. dodaje se članak 10.a koji u stavku 1. uvodi mogućnost skupnog izuzeća za sporazume koji imaju učinak na trgovinu između država članica Europske unije kada ispunjavaju uvjete za skupna izuzeća određene kategorije sporazuma u smislu članka 101. stavka 3. UFEU i relevantnih uredbi Europske komisije i Vijeća. Europsko pravo ne obvezuje države članice da ukinu svoje nacionalne propise koji se odnose na skupna izuzeća za različite kategorije sporazuma već države članice imaju mogućnost ili primjenjivati europske uredbe i za postupanja s učinkom na nacionalnom tržištu ili primjenjivati nacionalne uredbe kada je riječ o postupanju s učinkom samo na nacionalno tržište ili dolazi do paralelne primjene nacionalnih i europskih odredbi u predmetima koji imaju učinak na trgovinu između država članica EU.

Članak 10.a u stavku 2. predviđa da Agencija može rješenjem ukinuti skupno izuzeće ako utvrdi da određeni sporazum ima učinak koji je u suprotnosti s odredbom članka 101. stavka 3. UFEU. U smislu članka 29. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 Agencija ima mogućnost donijeti odluku da se Uredbe Europske komisije ili Vijeća o skupnim izuzećima za određene kategorije sporazuma neće primijeniti kada su predmetni sporazumi suprotni odredbi članka 101. stavka 3. UFEU s učinkom na teritoriju Republike Hrvatske ili nekom njegovom dijelu koji ima obilježja posebnog tržišta u zemljopisnom smislu.

Stavkom 3. je uređeno da Agencija neće odmah u rješenju o ukidanju skupnog izuzeća izreći upravno-kaznenu mjeru već će sudionicima sporazuma odrediti rok za njegovo usklađivanje s uvjetima iz članka 101. stavka 3. UFEU ili ako to nije moguće naložiti stavljanje sporazuma izvan snage. Tek ako sudionici sporazuma ne postupe u otvorenom roku po rješenju Agencije izreći će im se upravno- kaznena mjera za tešku povredu propisa o tržišnom natjecanju (čl. 61. točka 4. ZZTN-a).

**Člankom 4.** se članak 14. stavak 1. usklađuje s ovlastima Agencije propisanim člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona. U članku 14. koji uređuje donošenje rješenja o utvrđivanju zlouporabe vladajućeg položaja uređuje se i usvajanje rješenja kojim je utvrđena zlouporaba vladajućeg položaja iz članka 102. UFEU sukladno članku 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 koji nacionalnim tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja država članica Europske unije daje ovlasti za usvajanje odluka primjenom članka 102. UFEU.

**Člankom 5.** u članku 15. stavku 5. točki 3. dodane su riječi «ili drugih primjenjivih propisa» budući da kontrola nad poduzetnikom može biti prenesena na stečajnog upravitelja ili likvidatora i temeljem drugih propisa poput danas, primjerice, Zakona o financijskom poslovanju i tada se neće smatrati koncentracijom. Mijenja se i stavak 6. na način da se osnivanje zajedničkog pothvata (*joint venture*) od strane dva ili više neovisnih poduzetnika, koji na trajnijoj osnovi djeluje kao neovisan gospodarski subjekt, ako je cilj ili posljedica osnivanja zajedničkog pothvata usklađivanje konkurentskog ponašanja poduzetnika koji ostaju neovisni, smatra koncentracijom, ali će se za ocjenu takvog usklađivanja primijeniti kriteriji iz članka 8. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona koji uređuje zabranjene sporazume i mogućnost izuzeća sporazuma od opće zabrane. Ova odredba usklađena je s odredbom članka 2. stavka 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004. Naime, ta odredba u važećem ZZTN-u nije bila u usklađena u cijelosti jer je njome uređeno da se takav zajednički pothvat smatra sporazumom, a ne koncentracijom.

**Člankom 6.** se nomotehnički uređuje članak 17. stavak 2., a stavak 3. se mijenja na način da definira koji prihodi se uzimaju u obzir pri izračunu ukupnog godišnjeg prihoda iz članka 17. stavka 1., kao i koji prihodi se ne uzimaju u obzir. Dosadašnji stavak 3. ovoga članka uređivao je koji prihodi se ne uzimaju u obzir pri izračunu ukupnog godišnjeg prihoda poduzetnika. Kako bi se uklonile dvojbe u tumačenju odredbi ovoga članka od strane adresata – poduzetnika sudionika koncentracija, stavak 2. je usklađen s člankom 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 na način da određuje koji prihodi se uzimaju u obzir, pri izračunu ukupnog godišnjeg prihoda iz članka 17. stavka 1., a koji prihodi ne ulaze u izračun. U članku 17. stavak 6. je dopunjen na način da uređuje nadležnost Agencije za ocjenu dopuštenosti samo onih koncentracija koje podliježu obvezi prijave namjere provedbe koncentracije iz stavka 1. tog članka te onih koncentracija za koje je posebnim propisima uređena obveza prijave Agenciji. Primjerice, sukladno posebnim propisima koji uređuju tržište medija, obveza prijave koncentracija poduzetnika na tim tržištima nastaje neovisno o ispunjenju uvjeta iz članka 17. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja. Članku 17. dodaje se stavak 7. koji uređuje da sudionici koncentracije nisu obvezni podnijeti prijavu namjere provedbe koncentracije Agenciji, iako su ispunjeni kumulativni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka, pod uvjetom da u smislu članka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 postoji obveza njene prijave Europskoj komisiji.

**Člankom 7.** u članak 19. dodaje se stavak 7. koji uređuje obvezu prijave namjere provedbe koncentracije koja ima učinak na trgovinu država članica u roku 30 dana od dana zaprimanja odluke Europske komisije ukoliko Europska komisija sukladno članku 4. i članku 9. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 odluči da neće ocjenjivati koncentraciju odnosno da će koncentraciju ocjenjivati Agencija.

**Člankom 8.** nomotehnički se usklađuje točka 2. u članku 20. stavku 1. s odredbom članka 17. stavka 2. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

**Člankom 9.** uređuje članak 22. stavak 2. na način se da u slučaju iz stavka 1. članka 22., dakle kada se samo na temelju prijave namjere provedbe koncentracije i saznanja kojima Agencija raspolaže može razumno pretpostaviti da nije riječ o zabranjenoj koncentraciji iz članka 16. ZZTN-a i kada Agencija u roku od 30 dana od dana zaprimanja potpune prijave koncentracije ne donese zaključak o pokretanju postupka, odnosno kada se smatra da je prijavljena koncentracija dopuštena, Agencija podnositelju prijave namjere provedbe koncentracije dostavlja potvrdu (obavijest) da je koncentracija dopuštena na tzv. prvoj razini (bez pokretanja postupka). Također, potvrda se radi dostupnosti javnosti objavljuje i na internet stranicama Agencije. Iako je navedeno redovita dosadašnja praksa Agencije, sukladno važećem ZZTN-u Agencija je, u slučaju iz članka 22. stavka 1. obvezna dati potvrdu samo na zahtjev sudionika koncentracije, pa se člankom 9. Konačnog prijedloga Zakona sada izričito uređuje da je u slučaju iz članka 22. stavka 1. ZZTN-a Agencija dužna bez odlaganja dostaviti potvrdu podnositelju prijave o dopuštenosti koncentracije, neovisno o tome je li to on zahtijevao ili nije.

**Člankom 10.** uređuje se naslov članka 23. i sadržaj stavka 2. toga članka. Budući da Zakon o općem upravnom postupku ne poznaje institut izmjene rješenja naslov i stavak 2. članka 23. trebalo je urediti na način da se rješenje Agencije u propisanim slučajevima može djelomično ukinuti.

**Člankom 11.** mijenja se članak 26. stavak 1. na način da se uređuje pravni položaj i nadležnost Agencije kao pravne osoba s javnim ovlastima koja samostalno i neovisno obavlja poslove u okviru djelokruga i nadležnosti određenih ZZTN-om, Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2003 vezano uz primjenu članka 101. i 102. UFEU te Uredbom Vijeća (EZ) br. 139/2004. Budući da je tim uredbama pravna stečevina EU iz područja zaštite tržišnog natjecanja prenesena u nadležnost tijela za zaštitu tržišnog natjecanja država članica EU, Agencija u provedbi tih poslova surađuje s Europskom komisijom i nadležnim tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja država članica EU. Za obavljanje poslova iz svoje nadležnosti Agencija odgovara Hrvatskom saboru. Navedeno je uređeno u stavku 2. i 3.

U članku 26. izričaj stavka 9. se usklađuje sa stvarnim ovlastima Agencije sukladno kojima Agencija utvrđuje i izriče upravne pristojbe i upravno-kaznene mjere, ali iste ne naplaćuje, budući da iste čine prihod državnog proračuna.

**Člankom 12.** u članku 30. koji uređuje djelokrug Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja, mijenja se točka 2. na način da proširuje ovlasti Vijeća, a vezano uz veće ovlasti Agencije koje uvodi ovaj Zakon o izmjenama i dopunama. Sukladno izmijenjenoj točki 2. Vijeće donosi odluke na temelju kojih Agencija pokreće i vodi postupak utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja i postupak utvrđivanja postojanja uvjeta za izricanje upravno-kaznenih

mjera zbog povrede Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, i povreda članaka 101. i 102. UFEU, odnosno donosi odluke na temelju kojih Agencija rješava upravnu stvar i određuje mjere, uvjete i rokove za ponovnu uspostavu učinkovitog tržišnog natjecanja te izriče upravno-kaznenu mjeru i rokove te način njezina izvršenja.

U novoj točki 3. određuje se da Vijeće donosi odluku na temelju kojih Agencija obustavlja postupak kada u istom predmetu odlučuje ili je već odlučila Europska komisija ili tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja država članica što proizlazi iz odredbe članka 11. stavka 6. i članka 13. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003.

Izričaj dosadašnje točke 4. koja postaje točka 5. usklađuje se člankom 42. Zakona kojim je utvrđena nadležnost Visokog upravnog suda Republike Hrvatske za odlučivanje o zahtjevu Agencije za izdavanje naloga za provedbu nenajavljene pretrage.

Dosadašnjom točkom 11. koja postaje točka 12. uređuje se djelokrug rada Vijeća u poslovima međunarodne suradnje u što je uključeno i izvršavanje obveza suradnje s Europskom komisijom i s tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja država članica Europske unije koje proizlaze iz Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004, a navedena suradnja odvija se pretežno u okviru Europske mreže tijela za zaštitu tržišnog natjecanja.

Radi nomotehničke usklađenosti dosadašnja točka 3. postaje točka 4., dosadašnje točke 5., 6., 7., 8., 9. i 10. postaju točke 6., 7., 8., 9., 10. i 11., a dosadašnja točka 12. postaje točka 13.

**Člankom 13.** izričaj članka 32. točke 3. usklađuje se s točkom 5. članka 30., te člankom 42. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, a kojima je utvrđena nadležnost Visokog upravnog suda Republike Hrvatske za odlučivanje o zahtjevu Agencije za izdavanje naloga za provedbu nenajavljene pretrage.

Prema novoj točki 4. te zadaće obuhvaćaju i izvještavanje Vijeća o zaprimljenom zahtjevu Europske komisije za provedbu nenajavljene pretrage od strane Agencije na području Republike Hrvatske radi utvrđivanja povrede članka 101. i 102. UFEU i o zahtjevu Europske komisije za pružanje pomoći Agencije u provedbi tih pretraga podnesenih sukladno odredbi članka 20. i 21. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 koji uređuje ovlasti Europske komisije u provođenju ispitivanja i pretraga i pretrage ostalih prostorija. Točkom 4. predviđa se i izvještavanje Vijeća o zahtjevu nadležnih tijela za zaštitu tržišnog natjecanja država članica EU Agenciji, da u ime i za račun tog tijela na području Republike Hrvatske provede nenajavljen pretragu ili neku drugu ispitnu radnju u svrhu prikupljanja činjenica radi utvrđivanja povrede članka 101. ili članka 102. UFEU koji je podnesen sukladno članku 22. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 o istragama koje provode nadležna tijela država članica.

U dosadašnjoj točki 4. koja postaje točka 5. dodaje se i izvještavanje Vijeća o predmetnom postupku i temeljem članaka 101. i 102. UFEU.

Dosadašnja točka 5. koja postaje točka 6. određuje da stručna služba izrađuje i nacrte odluka kojima Agencija obustavlja postupak kada u istom predmetu odlučuje ili je već odlučila Europska komisija ili neko tijelo država članica što proizlazi iz odredbe članka 11. stavka 6. i članka 13. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003.

Radi nomotehničke usklađenosti dosadašnje točke 6., 7., 8. i 9. postaju točke 7., 8., 9. i 10.

Dosadašnja točka 10. koja sada postaje točka 11. uređuje obavljanje poslova međunarodne suradnje stručne službe u što je posebno uključeno i izvršavanje obveza suradnje s Europskom komisijom i s tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja država članica Europske unije koje proizlaze iz Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004, a navedena suradnja odvija se pretežno u okviru Europske mreže tijela za zaštitu tržišnog natjecanja. Dosadašnja točka 11. postaje točka 12.

**Člankom 14.** mijenja se članak 35. na način da se u stavku 1. uređuje da se u postupcima koji su u nadležnosti Agencije primjenjuje zakon kojim se uređuje opći upravni postupak. Ova izmjena bila je neophodna jer više nije dopuštena supsidijarna primjena Zakona o općem upravnom postupku («Narodne novine» broj: 47/09, dalje. ZUP).

Nadalje, člankom 3. stavkom 1. ZUP-a uređeno je da se ZUP primjenjuje u postupanju u svim upravnim stvarima, a samo se pojedina pitanja upravnog postupka mogu zakonom urediti drukčije, ako je to nužno za postupanje u pojedinim upravnim područjima te ako to nije protivno temeljnim odredbama i svrsi ZUP-a. Upravo je pojedina pitanja postupka utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja i postupka utvrđivanja postojanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere kojima se štiti tržišno natjecanje, a koji su u nadležnosti Agencije, bilo neophodno urediti drukčije od ZUP-a, odnosno takvo uređenje bilo je nužno za postupanje u ovom području.

Naime, važeći ZZTN bio je već predmet pregovora u Poglavlju 8. između Republike Hrvatske i Europske komisije i pojedina pitanja postupka su važećim ZZTN-om morala biti uređena drukčije radi usklađivanja sa pravnom stečevinom Europske unije, posebice s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2003 i Uredbom Vijeća (EZ) br. 139/2004. Izmjene koje uvodi Konačni prijedlog Zakona predstavljaju samo završnu fazu usklađivanja s predmetnom pravnom stečevinom EU. Tako se važećim ZZTN-om i Konačnim prijedlogom Zakona, primjerice, postupak u nadležnosti Agencije smatra pokrenutim tek donošenjem posebnog zaključka (članak 38. stavak 3. i članak 39 ZZTN-a), postupak utvrđivanja zabranjenih sporazuma i zlouporaba vladajućeg položaja pokreće se isključivo po službenoj dužnosti (članak 38. stavak 1. ZZTN-a), Agencija ima ovlast provođenja nenajavljenih pretraga (članci 42. do 46. ZZTN-a), usmena rasprava se u pravilu održava u postupcima utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja s koje je isključena javnost radi zaštite poslovne tajne (članak 50. ZZTN-a), mogućnost preuzimanja obveza i predlaganje mjera od strane poduzetnika (članak 49. ZZTN-a), posebne odredbe o pravu uvida u spis radi zaštite poslovne tajne (članak 47. ZZTN-a), obveza izrade i dostave strankama u postupku, ali i podnositeljima inicijative za pokretanje postupka koji nemaju položaj stranke u postupku i ostalim osobama kojima je Agencija priznala ista postupovna prava u postupku kao i podnositeljima inicijative (članak 36. stavak 3. i 4. i članak 37. stavak 4. ZZTN-a), Obavijesti Agencije o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku, a na koje svi oni imaju pravo davati primjedbe i prijedloge Agenciji te predlagati izvođenje dodatnih dokaza i saslušanje svjedoka na usmenoj raspravi ili da budu saslušani kao svjedoci na usmenoj raspravi (članak 48. ZZTN-a), kao i cjelokupan postupak utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznenih mjera (članak 52. ZZTN-a), kriterija za izricanje upravno-kaznenih mjera (članak 64. ZZTN-a) i uvjeta za oslobođenje ili umanjeње upravno-kaznenih mjera (članak 65. ZZTN-a) i rokovi za donošenje rješenja (članak 57 ZZTN-a), posebne odredbe o izvršenju upravno-kaznenih mjera (članak 70 ZZTN-a), o zastari postupka i zastari izvršenja upravno-kaznene mjere (članci 71. i 72. ZZTN-a). Iako su pojedina pitanja upravnog postupka važećim ZZTN-om i ovim Konačnim prijedlogom Zakona drukčije uređena, takvo uređenje niti u kojem slučaju nije protivno temeljnim odredbama i svrsi ZUP-a. Naime, ono osigurava u potpunosti sva prava na obranu stranaka u



postupku u svrhu zaštite njihovih prava i interesa, ali i osoba koje nisu stranke u postupku (podnositelja inicijative i osobama kojima je Agencija priznala ista postupovna prava kao i podnositelju inicijative) u postupcima koje Agencija pokreće isključivo po službenoj dužnosti radi zaštite javnog interesa. Također, ovako uređenje osigurava u potpunosti i zaštitu poslovnih tajni koje je Agencija dužna čuvati u postupku (članak 53. ZZTN-a). Zaključno, u predmetima iz područja tržišnog natjecanja u njezinoj nadležnosti, način postupanja Agencije u najvećoj je mjeri usklađen s postupanjem Europske komisije u smislu Uredbe Komisije (EZ) br. 773/2004 od 7. travnja 2004. o postupcima koje Komisija vodi na temelju članaka 81. i 82. Ugovora o EZ-u (Tekst značajan za EGP) (SL L 123, 27.04.2004., str. 18-24).

Dodaje se novi stavak 2. članka 35. koji uređuje da ako drukčije nije uređeno ZZTN-om, na oblik i sadržaj poziva za glavnu raspravu, tijekom glavne rasprave, dovodenje stranaka i trećih osoba na glavnu raspravu i zapisnik o glavnoj raspravi primjenjivat će se na odgovarajući način odredbe Prekršajnog zakona.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

**Člankom 15.** uređuje se članak 36. stavak 4. na način da uređuje da će Agencija o zahtjevu podnositelja inicijative iz članka 36. stavka 3. odlučiti rješenjem, a ne zaključkom. Ovakvo uređenje je usklađeno s člankom 53. Zakona o općem upravnom postupku. Ovaj članak dalje uređuje odredbu članka 36. stavka 4. na način da određuje nadležnost Visokog upravnog suda Republike Hrvatske za postupanje po tužbama protiv rješenja kojim Agencija odlučuje o zahtjevu iz članka 36. stavka 3.

**Člankom 16.** nomotehnički se usklađuje izričaj članka 37. točke 5.

**Člankom 17.** mijenja se članak 38. koji uređuje pokretanje postupka Agencije po službenoj dužnosti i to na način da izmijenjeni stavak 1. uređuje i postupke utvrđivanja zabranjenih sporazuma iz članka 101. UFEU, postupak ocjene sporazuma u smislu članka 10a Zakona i postupke utvrđivanja zlouporaba vladajućeg položaja iz članka 102. UFEU.

Radi usklađenosti postupovnih odredbi sa Zakonom o općem upravnom postupku, u članku 38. u stavcima 4. i 5. riječ «zaključak» zamjenjuje se riječju «rješenje», a u stavku 5. skraćuje se maksimalno vrijeme sa 10 na 6 mjeseci u kojem je Agencija obvezna provesti prethodno ispitivanje stanja na mjerodavnom tržištu prije odluke o tome hoće li zaključkom pokrenuti postupak ili odbaciti inicijativu za pokretanje postupka.

Novi stavak 6. uređuje da je u slučaju ako Agencija na temelju inicijative iz članka 37. ZZTN-a tijekom prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu u smislu članka 32. točke 1. a) i b) ZZTN-a radi utvrđivanja postojanja dostatnih indicija za pokretanje postupka temeljem članka 101. ili 102. UFEU, utvrdi da ne postoji učinak na trgovinu između država članica Europske unije, obvezna donijeti o tome najkasnije u roku od 6 mjeseci od dana zaprimanja inicijative za pokretanje postupka, rješenje kojim će utvrditi da nema uvjeta za pokretanje postupka i isto dostaviti podnositelju inicijative.

U novom stavku 7. predviđa se i da će Agencija donijeti rješenje da nema uvjeta za pokretanje postupka kada sukladno članku 11. stavku 6. i članku 13. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 u istom predmetu vodi postupak Europska komisija ili tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja države članice Europske unije ili kada su Europska komisija ili tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja države članice Europske unije već donijeli odluku u istom predmetu.

Dosadašnji stavci 6. i 7. koji postaju stavci 8. i 9. nomotehnički se usklađuju s prethodnim izmjenama ovoga članka.

**Člankom 18.** dopunjuje se članak 39. stavak 1. koji uređuje sadržaj zaključka o pokretanju postupka, na način da se u stavku 1. osim odredbi ovoga Zakona navodi i članak 101. ili 102. UFEU kao pravna osnova za pokretanje postupka. U stavku 1. točki 2. uz odredbe ovoga Zakona na temelju kojih se pokreće postupak dodaje se i članak 101. ili 102. UFEU. Stavak 2. se usklađuje s izmijenjenim odredbama Zakona vezano uz nadležnost Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

**Člankom 19.** u članku 40. dodaje se stavak 7. koji utvrđuje obvezu Agencije da u slučaju kada je postupak pokrenut primjenom članka 101. ili 102. UFEU, bez odgađanja, a najkasnije nakon prve radnje u postupku obavijesti Europsku komisiju i po potrebi nadležno nacionalno tijelo za tržišno natjecanje države članice u smislu članka 11. stavka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 o suradnji između Europske komisije i tijela za zaštitu tržišnog natjecanja država članica.

**Člankom 20.** usklađuje se izričaj članka 41. stavka 1. s ovlasti Agencije u primjeni članka 101. ili 102. UFEU. Članak 41. stavak 3. mijenja se na način da utvrđuje tijek postupka utvrđivanja postojanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere kada stranka u postupku ili druge pravne i fizičke osobe iz članka 41. stavka 1. ne postupe po zahtjevu Agencije za dostavom podataka. Protiv rješenja kojim se utvrđuje povreda Zakona i izriče upravno-kaznena mjera nije dopuštena žalba, ali je dopušteno tužbom pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

**Člankom 21.** mijenja se članak 42. stavak 1. na način da uređuje obvezu Agencije da prije provođenja nenajavljene pretrage poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, od Visokog upravnog suda Republike Hrvatske zatraži nalog za nenajavljenju pretragu poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, dokumenata, isprava i stvari koje se tamo nalaze, kao i pečačenje te privremeno oduzimanje predmeta, osobito ako postoji opasnost od skrivanja ili uništenja dokaza, a koji su neophodni za utvrđivanje narušavanja tržišnog natjecanja u smislu članka 8. ili članka 13. ovoga Zakona ili članka 101. ili 102. UFEU, a razumno je za pretpostaviti da se oni nalaze u određenom prostoru ili kod određene osobe. Tim stavkom je utvrđena nadležnost Visokog upravnog suda Republike Hrvatske za davanje naloga za provedbu nenajavljene pretrage. U smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 Agencija će takav zahtjev podnijeti Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske i temeljem zahtjeva Europske komisije ili nadležnog tijela za zaštitu tržišnog natjecanja države članice EU za donošenje takvog naloga.

Kako je riječ o hitnom i tajnom postupku, o kojemu sud mora odlučiti u roku dva dana od zaprimanja zahtjeva, a prostorije poduzetnika u kojima je potrebno provesti nenajavljenju pretragu često se nalaze na područjima nadležnosti različitih upravnih sudova, kako bi se zadovoljilo prvenstveno načelo hitnosti i tajnosti, a potom ekonomičnosti, smatramo neophodnim urediti nadležnost jednog suda za odlučivanje o zahtjevima Agencije za izdavanjem naloga za provedbu nenajavljene pretrage, i to Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

Navedeno dodatno potvrđuju i obveze Agencije vezane uz provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004. Naime, u smislu članaka 20., 21. i 22. Uredbe

Vijeća (EZ) br. 1/2003, Agencija je, temeljem zahtjeva Europske komisije ili nadležnog tijela za zaštitu tržišnog natjecanja države članice EU, obvezna zatražiti izdavanje naloga za provođenje nenajavljene pretrage na teritoriju Republike Hrvatske.

Odredbe koje uređuju način izdavanja naloga i provođenje nenajavljenih pretraga, na odgovarajući način primjenjuju se i na inspekcijske pretrage koje je na zahtjev Europske komisije, sukladno s njezinim ovlastima u provedbi Uredbe Vijeća 139/2004 (članak 12.) koja uređuje ocjenu koncentracija poduzetnika od značaja za unutarnje tržište EU, Agencija dužna izvršiti nad poduzetnicima i njihovim udrugama odnosno komorama poduzetnika na području Republike Hrvatske.

Stoga su izmjene Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, sukladno kojima bi Visoki upravni sud Republike Hrvatske bio isključivo nadležan za odlučivanje o zahtjevima Agencije za davanje naloga za nenajavljene pretrage poslovnih i drugih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, neophodne kako bi se zadovoljilo načelo hitnosti, ekonomičnosti i posebice tajnosti u postupcima davanja naloga za provođenje nenajavljene pretrage.

Slično zakonsko rješenje usvojile su Bugarska i Estonija gdje o davanju naloga za provođenje nenajavljene pretrage odlučuje jedan nadležni sud i to onaj sa sjedištem u istom gradu u kojemu je sjedište tijela za zaštitu tržišnog natjecanja. U većini država članica EU za pretragu poslovnih prostorija poduzetnika, nadležnim tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja nije potreban nalog suda za provedbu nenajavljene pretrage. Naime, u tim državama zakon obvezuje nadležna tijela da moraju od nadležnog suda ishoditi nalog za pretragu samo u slučaju pretrage privatnih prostorija, a sukladno Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Međutim, i u tim državama za davanje naloga za provođenje nenajavljene pretrage uvijek je nadležan samo jedan sud. Tako je primjerice u Sloveniji, Portugalu, Češkoj i drugima. Ipak, radi značaja ovog postupka i smanjenja potrebe za primjenom prisile pri provođenju nenajavljene pretrage, ovaj Zakon uređuje obvezu Agencije da ishodi nalog Visokog upravnog suda Republike Hrvatske pri svim nenajavljenim pretragama.

Navedenom izmjenom ovoga stavka, izbrisan je dio koji se odnosi na primjenu pravila koja vrijede za osiguranje dokaza u izvanparničnom postupku, a budući da su ista protivna svrsi nenajavljenih pretraga. Naime, jedno od pravila koja vrijede u postupku osiguranja dokaza u izvanparničnom postupku je i obavještanje stranke u postupku o osiguranju dokaza, a prije poduzimanja istog.

Dodaju se novi stavci 2. i 3. Novi stavak 2. uređuje dužnost Visokog upravnog suda Republike Hrvatske da odluči o davanju naloga u roku od dva dana od dana zaprimanja zahtjeva Agencije za izdavanje naloga za provedbu nenajavljene pretrage, te propisuje sadržaj naloga. Novi stavak 3. uređuje ovlaštenje Agencije, u smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003, pružiti potrebnu pomoć Europskoj komisiji u pripremi i provedbi nenajavljene pretrage na području Republike Hrvatske. Agencija može ovlastiti osobe iz nadležnog tijela za zaštitu tržišnog natjecanja druge države članice EU za sudjelovanje u provedbi nenajavljene pretrage na području Republike Hrvatske ili je može provesti u ime i za račun tog tijela.

Dosadašnji stavak 2. koji postaje stavak 4. uređuje tko su ovlaštene osobe za provedbu nenajavljenih pretraga te utvrđuje obvezu ovlaštenih osoba ministarstva nadležnog za unutarnje poslove da ovlaštenim osobama iz Agencije, iz Europske komisije ili iz nadležnog tijela za zaštitu tržišnog natjecanja države članice Europske unije, pruže pomoć pri njezinom

provođenju, ako je kod provođenja nenajavljene pretrage potrebna primjena prinude ili se očekuje fizički otpor provođenju pretrage, kao i kada je potrebno provesti određena vještačenja ili druga stručna pomoć. Naime, ovlaštene osobe ministarstva nadležnog za unutarnje poslove dužne su ovlaštenim osobama iz Agencije, iz Europske komisije ili iz nadležnog tijela za zaštitu tržišnog natjecanja pružiti dvije vrste stručne pomoći: pomoć u vidu fizičke zaštite, ako je kod provođenja nenajavljene pretrage potrebna primjena prinude ili se očekuje fizički otpor provođenju pretrage, te stručna pomoć ovlaštenih osoba ministarstva ovlaštenog za unutarnje poslove – najčešće Odjela za gospodarski kriminalitet u vidu vještačenja i posebnih znanja kojima djelatnici Agencije ne raspolažu.

Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 5. usklađuje se sa stavkom 1. u smislu nadležnosti Visokog upravnog suda Republike Hrvatske za izdavanje naloga za provedbu nenajavljene pretrage. Točka 2. dosadašnjeg stavka 4. koji postaje stavak 6. dopunjena je na način da pojašnjava što medij obuhvaća. Radi nomotehničke usklađenosti sadašnji stavak 5. postaje stavak 7.

Dodaje se stavak 8. koji uređuje primjenu članka 42. do 46., na odgovarajući način i na inspekcijske pretrage koje je na zahtjev Europske komisije, sukladno s njezinim ovlastima u provedbi Uredbe Vijeća 139/2004 koja uređuje ocjenu koncentracija poduzetnika od značaja za unutarnje tržište EU, Agencija dužna izvršiti nad poduzetnicima i njihovim udrugama odnosno komorama poduzetnika na području Republike Hrvatske.

**Člankom 22.** iza članka 42. dodaje se članak 42.a koji propisuje da ako u provedbi nenajavljene pretrage iz članka 42. i 44. pronađu predmeti koji upućuju na počinjenje kaznenog djela za koje se progoni po službenoj dužnosti, ovlaštene osobe ministarstva nadležnog za unutarnje poslove dužne su navedene predmete opisati u posebnom zapisniku i privremeno ih oduzeti, a o njihovu oduzimanju izdati odmah potvrdu i izvijestiti državnog odvjetnika.

**Člankom 23.** u članku 43. dodaju se stavci 2. i 3. kojima se obvezuju zastupnici poduzetnika ili radnici poduzetnika na suradnju s ovlaštenim osobama iz članka 42. stavaka 3. i 4. Zakona za provedbu nenajavljene pretrage iz članka 42. i članka 44. Zakona. Na zahtjev ovlaštenih osoba Agencije, osoba koja se koristi računalom ili ima pristup računalu ili drugom uređaju ili nositelju podataka, dužna je omogućiti pristup računalu, uređaju ili nositelju podataka, te dati sve potrebne obavijesti za njihovu nesmetanu uporabu.

**Člankom 24.** u članku 44. stavku 1. za postupak koji se vodi u Agenciji po osnovi članaka 8. i 13. dodaju se i članci 101. ili 102. UFEU kao osnova za vođenje postupaka i provedbe pretraga.

**Člankom 25.** mijenja se izričaj članka 45. stavka 1. i 2. na način da se riječi «opunomoćenika», «opunomoćenik», «opunomoćenikom» i «opunomoćenici» zamjenjuju riječima «odvjetnika», «odvjetnik», «odvjetnikom» i «odvjetnici». Članak 45. uređuje koja dokumentacija odnosno koji oblici komunikacije se smatraju povjerljivim informacijama, te se stoga izuzimaju iz dokumentacije koja se pretražuje prilikom provedbe nenajavljene pretrage. Sukladno dosadašnjem uređenju, povjerljivim informacijama smatraju se pisma, obavijesti i drugi oblici komunikacije između poduzetnika protiv kojeg se vodi postupak i njegovih opunomoćenika. U poslovnoj praksi, i pravu EU, povjerljivim informacijama smatraju se isključivo oblici komunikacije između stranke i odvjetnika. S obzirom na dosadašnje uređenje koje je preširoko i stoga podložno zlouporabi od strane poduzetnika u

postupku, uzimajući u obzir sve osobe kojima poduzetnik može dati punomoć, navedena izmjena je neophodna za učinkovitu provedbu nenajavljene pretrage.

**Člankom 26.** nomotehnički se usklađuje članak 47. stavak 5. s člankom 38. stavcima 4. i 5. i člankom 58. stavkom 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja

**Člankom 27.** mijenja se članak 48. stavak 5. mijenja se na način da uređuje da će Agencija primjerak Obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku, u skraćenom obliku, i koja ne sadrži poslovne tajne, na zahtjev dostaviti i osobi kojoj je Agencija rješenjem priznala postojanje prava ili pravnih interesa, odnosno istovjetna prava u postupku koje ima podnositelj inicijative, s uputom da je ovlaštena u roku od mjesec dana od dana primitka Obavijesti, u pisanom obliku dostaviti svoje primjedbe Agenciji. Ovom izmjenom je određena navedena osoba, za razliku od dosadašnjeg uređenja tog članka koji je pravo na dostavu navedene obavijesti pružao «osobi koja smatra da se u postupku za koji je nadležna Agencija odlučuje o njezinim pravima ili pravnim interesima». Nomotehnički se uređuje stavak 6. članka 48.

**Člankom 28.** nomotehnički se usklađuje članak 49. stavak 7. U članku 49. uređuje se institut preuzimanja obveza od strane poduzetnika te se u stavku 7. uz povrede Zakona dodaju i povrede članka 101. ili 102. UFEU.

**Člankom 29.** nomotehnički se usklađuje članak 51. stavci 1. i 4.

**Člankom 30.** nomotehnički se usklađuje članak 52. stavak 1., stavak 3. točka 2., stavak 4. točke 3. i 4., i briše se stavak 7.

**Člankom 31.** dodaje se novi stavak 7. članku 53. koji uređuje poslovnu tajnu. Novi stavak 7. sukladno članku 12. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 uređuje iznimku od obveza čuvanja poslovne tajne od strane Agencije kada je njezino korištenje ili otkrivanje potrebno za utvrđivanje povreda iz članka 101. ili 102. UFEU čak i kada je stranka određene informacije naznačila kao poslovnu tajnu. U svrhu vođenja postupaka radi utvrđivanja povreda tržišnog natjecanja iz članka 101. i 102. UFEU, Agencija ima ovlast s Europskom komisijom ili tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja država članica EU razmjenjivati i koristiti kao dokaze informacije koje se smatraju poslovnom tajnom.

**Člankom 32.** nomotehnički se usklađuje članak 57. stavak 3.

**Člankom 33.** nomotehnički se usklađuje članak 58. u stavku 1. točki 2., 9. i 13., stavku 2. točki 4., 5. i 6. U stavku 1. nova točka 14. uređuje da Agencija rješenjem obustavlja postupak kada u istom predmetu odlučuje ili je već odlučila Europska komisija ili tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja države članice Europske unije u smislu članka 30. točke 3. ZZTN-a i članka 11. stavka 6. i članka 13. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003. Nova točka 15. uređuje da Agencija rješenjem utvrđuje nepostojanje uvjeta ili javnog interesa za pokretanje postupka iz članka 38. ovoga Zakona. Nova točka 16. uređuje da Agencija rješenjem priznaje ili ne priznaje postojanje prava ili pravnih interesa, odnosno istovjetna prava u postupku koja ima podnositelj inicijative osobama koje nemaju položaj stranke u postupku. Nova točka 17. uređuje da Agencija rješenjem odbija zahtjev za uvidom u spis. Navedenim odredbama točki 14., 15., 16. i 17. Zakon se usklađuje s odredbama Zakona o općem upravnom postupku.

**Člankom 34.** mijenja se članak 59. na način da se stavkom 2. propisuje da se rješenja Agencije iz članka 58. stavka 1. točke 1. do 11. Zakona objavljuju se u «Narodnim novinama». Navedena odredba postojala je i u Zakonu o zaštiti tržišnog natjecanja iz 2003. Kako je riječ o kompleksnoj grani prava i odlukama koje se reflektiraju na gospodarstvo, iste moraju biti dostupne adresatima i svim zainteresiranim stranama radi edukacije i upoznavanjem s primjenom europskog prava u praksi. Navedeno će biti moguće upravo objavom u «Narodnim novinama». Nadalje, člankom 31. nomotehnički se usklađuje stavak 3. Dodaje se novi stavak 5. koji temeljem članka 11. stavka 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 utvrđuje obvezu Agencije da u roku od 30 dana prije dana donošenja odluke kojom se utvrđuje narušavanje tržišnog natjecanja iz članka 101. ili članka 102. UFEU, kojom se prihvaća preuzimanje obveza iz članka 49. Zakona ili kojom se ukida skupno izuzeće sporazuma u smislu članka 10.a stavka 2. o tome izvijestiti Europsku komisiju, a po potrebi i tijela nadležna za zaštitu tržišnog natjecanja država članica Europske unije, odnosno dostavi Europskoj komisiji na uvid sažetak predmeta i nacrt odluke.

**Člankom 35.** nomotehnički se usklađuje članak 60. s člankom 2.a.

**Člankom 36.** nomotehnički se usklađuje članak 61. točke 1., 2. i 4. U točki 1. dodaje se sklapanje zabranjenog sporazuma ili sudjelovanje u sporazumu kojim je narušeno tržišno natjecanje iz članka 101. UFEU. U točki 2. dodaje se zlouporaba vladajućeg položaja iz članka 102. UFEU.

**Člankom 37.** nomotehnički se usklađuje članak 62. točka 1. s člankom 19. stavkom 1. Zakona, točka 4. se usklađuje s člankom 42. Članku se dodaje točka 5. koja uređuje lakšu povredu propisa o zaštiti tržišnog natjecanja provedbom koncentracije protivno odredbi članka 19. stavka 5. Zakona.

**Člankom 38.** nomotehnički se usklađuje članak 64. stavak 3., stavak 4. točka 2., stavak 5. točke 1. i 3., stavci 6. i 7. Naime, ovim člankom određuju se uvjeti za izricanje upravno-kaznene mjere među koje je bilo potrebno uvesti osim povreda odredaba ovoga Zakona i povrede članaka 101. ili 102. UFEU

**Člankom 39.** nomotehnički se usklađuje članak 65. stavci 1., 4. i 5. Članak 65. sadrži institut oslobođenja ili umanjenja upravno-kaznene mjere i u stavku 1. dodaje se otkrivanje najtežih povreda iz članka 101. UFEU kao osnova za mogućnost dobivanja oslobođenja od upravno-kaznene mjere.

**Člankom 40.** iza članka 66. dodaje se novi članak 66.a naslova «Suradnja sudova, Europske komisije i Agencije». Ovim člankom uređuje se nadležnost trgovačkih sudova za primjenu članaka 101. i 102. UFEU. Ovaj članak uvodi se u Zakon temeljem članka 15. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 o suradnji nacionalnih tijela za zaštitu tržišnog natjecanja i Europske komisije s nacionalnim sudovima u postupcima u kojima dolazi do primjene članka 101. ili 102. UFEU. Iz navedene odredbe Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 proizlaze slijedeće obveze nadležnog trgovačkog suda koje su uređene stavcima 1, 2, 3, 5 i 7 ovoga članka:

- da bez odlaganja obavijesti Agenciju o svim sudskim postupcima koji se vode temeljem članka 101. ili 102. UFEU,
- da bez odlaganja presliku pisanog očitovanja ili mišljenja Europske komisije dostavi Agenciji i strankama u postupku kada Europska komisija podnosi nadležnom sudu pisana očitovanja i mišljenja o primjeni članka 101. ili 102. UFEU,

-da bez odlaganja presliku pisanog očitovanja ili mišljenja Agencije dostavi strankama u postupku kada Agencija sukladno Uredbi Vijeća (EZ) br. 1/2003 podnosi nadležnom sudu pisana očitovanja ili mišljenja o primjeni članka 101. ili 102. UFEU,  
 -da kada nadležni sud u smislu članka 15. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 zatraži od Europske komisije dostavu mišljenja bez odlaganja o tome obavijesti stranke, a po primitku neobvezujućeg mišljenja Europske komisije da presliku navedenog mišljenja dostavi Agenciji i strankama u postupku, te,  
 -da Agenciji dostavi presliku svake odluke donesene temeljem članka 101. ili 102. UFEU istovremeno kada se takva odluka dostavlja strankama u postupku.

Stavkom 4. određuje se neobvezujuća narav pisanih očitovanja ili mišljenja koja Agencija i Europska komisija mogu podnositi nadležnom sudu u bilo kojem trenutku sve do usvajanja konačne sudske odluke. Također se uz prethodno odobrenje suda predviđa davanje usmenih očitovanja Agencije i Europske komisije sudu.

Stavak 6. u svrhu očuvanja jedinstvene primjene prava tržišnog natjecanja EU uređene člankom 16. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 određuje da odluke koje donose nadležni sudovi o sporazumima ili postupanjima poduzetnika iz članka 101. ili 102. UFEU, a koje su već bile predmetom odluke Europske komisije ne smiju biti protivne odluci Europske komisije. Naime, Uredbe Vijeća (EZ) po snazi su iznad zakona i izravno se primjenjuju i na sudove u Republici Hrvatskoj. Ukoliko je postupak utvrđivanja povrede članka 101. ili 102. UFEU u tijeku pred Europskom komisijom, nadležni sud može procijeniti je li svrsishodno nastaviti ili zastati s postupkom do donošenja konačne odluke Europske komisije. Ova obveza ne dovodi u pitanje prava i obveze iz članka 267. UFEU. Članak 267. UFEU u bitnome uređuje da nacionalni sud može pred Sudom Europske unije (Court of Justice of the European Union) pokrenuti prethodni postupak ako se pred nacionalnim sudom pojavi neko pitanje europskog prava kao relevantno za odlučivanje u predmetu. Nacionalni sudovi u tom postupku mogu Sudu Europske unije postavljati pitanja tumačenja i pitanja valjanosti prava Unije te pitanja valjanosti i tumačenja akata institucija, tijela, ureda ili agencija Unije. Nacionalni sudovi nižih instanci mogu postavljati takva pitanja ako smatraju da je odluka o tom pitanju neophodna za donošenje presude, dok je nacionalni sud zadnje instance to obvezan učiniti ako se takvo pitanje pojavi u postupku pred tim sudom. Na taj se način u pravnom sustavu Unije osigurava jedinstvena primjena prava Unije.

**Člankom 41.** uređuje se članak 67., u smislu primjene članka 101 i 102. UFEU, te se utvrđuje sudska zaštita protiv akata Agencije pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

Hrvatski sabor je 24. lipnja 2009. usvojio ZZTN, a isti je stupio na snagu 1. listopada 2010. U međuvremenu, 29. siječnja 2010. donesen je novi Zakon o upravnim sporovima («Narodne novine» broj 20/10) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2012. Sudsku zaštitu protiv odluka Agencije ZZTN je osigurao mogućnošću pokretanja upravnog spora pred Upravnim sudom Republike Hrvatske, propisujući žurnost upravnih sporova pokrenutih na temelju odredbi ZZTN-a. Stupanjem na snagu novog Zakona o upravnim sporovima prestao je postojati Upravni sud Republike Hrvatske, te se sudska nadležnost podijelila na mjesno nadležne upravne sudove koji sude u prvom stupnju po tužbama protiv akata upravnih tijela, te Visoki upravni sud Republike Hrvatske koji odlučuje o žalbama protiv presuda upravnih sudova.

Pravo tržišnog natjecanja je vrlo složena i dinamična grana prava čija se primjena temelji na kompleksnim ekonomskim analizama učinaka postupanja poduzetnika na određenim tržištima. Stoga je stalna edukacija svih onih koji primjenjuju te propise neophodna, a

posebice zbog skorog i izvjesnog ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju. Uzimajući u obzir s jedne strane nemogućnost i neekonomičnost sustavne edukacije sudaca na četiri upravna suda, a s druge strane vrlo mali broj tužbi protiv odluka Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, ovim Konačnim prijedlogom Zakona uređuje se nadležnost Visokog upravnog suda Republike Hrvatske za odlučivanje o tužbama protiv odluka Agencije. Navedeno smatramo razumnim rješenjem jer je Visoki upravni sud Republike Hrvatske sud pune jurisdikcije, u čijem su sastavu suci s najviše iskustva u primjeni te grane prava. Komparativna praksa u državama članicama Europske unije potvrđuje navedeno jer se i u tim državama edukacija iz ove grane prava ograničava na jedan, ponekad specijalizirani, nadležni sud odnosno manji broj sudaca. Nadležnost jednog suda za odlučivanje o tužbama protiv odluka tijela za zaštitu tržišnog natjecanja uredila je Slovenija zakonom iz 2008. i Bugarska zakonom iz 2009. Tako u Sloveniji, o zakonitosti odluka slovenskog Ureda za zaštitu tržišnog natjecanja odlučuje izravno Vrhovni sud Republike Slovenije, dok u Bugarskoj nadzor zakonitosti odluka bugarske Komisije za zaštitu tržišnog natjecanja vrši Visoki upravni sud.

Navedena rješenja su logična jer je s jedne strane riječ o žurnim postupcima na sudovima što je u pravilu uređeno nacionalnim zakonodavstvom članica EU, a s druge strane u predmetnim postupcima sudjeluje u pravilu veći broj stranaka sa različitim sjedištima na cijelom teritoriju pojedinih zemalja. Stoga bi nadležnost četiri upravna suda za odlučivanje o zakonitosti odluka Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja u prvom stupnju bilo neekonomično i rezultiralo bi odugovlačenjem postupaka, koji su sukladno odredbi članka 69. ZZTN-a žurni.

U slučaju zabranjenih sporazuma, često je riječ o sporazumu većeg broja poduzetnika sa različitim sjedištima, o čijim bi tužbama protiv odluka Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja odlučivali različiti mjesno nadležni upravni sudovi. Primjerice, rješenjem od 24. rujna 2007. Agencija je utvrdila da su četrnaest autobusnih prijevoznika sa sjedištima u dvanaest gradova narušili tržišno natjecanje sklapanjem zabranjenog sporazuma u smislu članka 9. tada važećeg Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja („Narodne novine” broj 122/03). Sukladno tada važećim Zakonu o zaštiti tržišnog natjecanja i Zakonu o upravnim sporovima, o tužbama navedenih autobusnih prijevoznika odlučivao je Upravni sud Republike Hrvatske. U slučaju zabranjenog sporazuma između istih autobusnih prijevoznika, za odlučivanje o tužbama protiv rješenja Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, danas bi, sukladno važećem Zakonu o upravnim sporovima, odlučivala sva četiri upravna suda. U tom slučaju moguće je donošenje različitih presuda o zakonitosti istog akta. S druge strane, odluku o tome da o svim tužbama podnesenim protiv istog akta odlučuje jedan sud, može donijeti samo Visoki upravni sud Republike Hrvatske na prijedlog stranke ili suda. U oba opisana načina postupanja, bilo bi narušeno načelo žurnosti postupanja koje je propisano člankom 69. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Stavak 2. uređuje da tužbe protiv rješenja Agencije kojim se odlučuje o postupovnim pitanjima ne zaustavljaju tijek postupka.

Stavak 3. uređuje da protiv zaključka Agencije nije dopušten poseban pravni lijek, već je iste moguće pobijati tužbom protiv rješenja kojim se rješava o upravnoj stvari.

Stavak 4. utvrđuje da tužba protiv rješenja Agencije ne zadržava izvršenje rješenja, osim u dijelu rješenja koji se odnosi na izrečenu upravno-kaznenu mjeru.

Stavak 5. uređuje da tužbu protiv rješenja Agencije kojim se utvrđuje povreda ovoga Zakona ili članka 101. ili 102. UFEU i izriču upravno-kaznene mjere sukladno ovome Zakonu, može



podnijeti nezadovoljna stranka u postupku, a tužbu protiv rješenja Agencije kojim se utvrđuje da nije narušeno tržišno natjecanje u smislu odredba ovoga Zakona ili članka 101. ili 102. UFEU i rješenja kojim se obustavlja postupak može podnijeti i podnositelj inicijative, odnosno osoba kojoj su rješenjem Agencije utvrđena ista postupovna prava kao i podnositelju inicijative.

Stavak 6. uređuje da protiv naloga za provedbu nenajavljene pretrage iz članka 42. i 44. ovoga Zakona nije dopuštena žalba.

**Člankom 42.** nomotehnički se usklađuje članak 68. stavak 1.

**Člankom 43.** nomotehnički se usklađuje članak 68. stavak 1., a stavak 2. se briše, budući da naknade štete sada uređuje stavak 69.a

**Člankom 44.** utvrđuje se da se iza članka 69. dodaje novi članak 69.a i naslov iznad tog članka koji glasi «Naknada štete». Ovim člankom se utvrđuje nadležnost trgovačkih sudova za odlučivanje o naknadama štete zbog povreda Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja ili članka 101. ili 102. UFEU, te odgovornost poduzetnika koji su povrijedili odredbe ZZTN-a ili članka 101. ili 102. UFEU za naknadu štete nastalu tim povredama. Ovaj članak dalje propisuje da će nadležni trgovački sud u navedenim postupcima u kojima odlučuje o naknadi štete osobito uzeti u obzir pravomoćno rješenje Agencije kojim je utvrđena povreda ovoga Zakona ili članka 101. ili 102. UFEU, odnosno konačnu odluku Europske komisije u slučaju kada je Europska komisija utvrdila povredu članka 101. ili 102. UFEU. Ukoliko je postupak utvrđivanja povrede članka 101. ili 102. UFEU u tijeku pred Agencijom ili Europskom komisijom, nadležni sud može procijeniti je li svrsishodno nastaviti ili zastati s postupkom do pravomoćnog rješenja Agencije ili konačne odluke Europske komisije. Navedeno ne dovodi u pitanje mogućnost postupanja suda u smislu članka 267. UFEU koji u bitnome uređuje da nacionalni sud može pred Sudom Europske unije (Court of Justice of the European Union) pokrenuti prethodni postupak ako se pred nacionalnim sudom pojavi neko pitanje europskog prava kao relevantno za odlučivanje u predmetu. Nacionalni sudovi u tom postupku mogu Sudu Europske unije postavljati pitanja tumačenja i pitanja valjanosti prava Unije te pitanja valjanosti i tumačenja akata institucija, tijela, ureda ili agencija Unije. Nacionalni sudovi nižih instanci mogu postavljati takva pitanja ako smatraju da je odluka o tom pitanju potrebna za donošenje presude, dok je nacionalni sud zadnje instance to obavezan učiniti ako se takvo pitanje pojavi u postupku pred tim sudom. Na taj se način u pravnom sustavu Unije osigurava ujednačenost u primjeni prava. Nadalje, stavkom 4. članka 44. Konačnog prijedloga Zakona uređeno je da je nadležni trgovački sud dužan bez odlaganja obavijestiti Agenciju o podnesenoj tužbi radi utvrđivanja prava na naknadu štete nastale povredom odredbi ZZTN-a ili članka 101. ili 102. UFEU. Tijek zastare za podnošenje tužbe radi ostvarivanja prava na naknadu štete prekida se od dana pokretanja postupka u nadležnosti Agencije ili Europske komisije do dana okončanja tih postupaka (stavak 5).

**Člancima 45., 46. i 47.** nomotehnički se usklađuju članak 70. stavak 1., članak 71. stavci 1., 2. i 3. i članak 72. stavak 1.

**Člankom 48.** isključuje se pravo stranaka na naknadu troškova u postupcima u nadležnosti Agencije. Postupke utvrđivanja zabranjenih sporazuma i zlouporaba vladajućeg položaja Agencija vodi isključivo po službenoj dužnosti. Tijekom prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu koje vodi temeljem zaprimljenih inicijativa ili vlastitih saznanja, Agencija je ovlaštena od poduzetnika tražiti podatke i dokumentaciju temeljem koje utvrđuje

ima li dostatno indicija za pokretanje postupka. Agencija će od poduzetnika zatražiti samo one podatke i dokumentaciju kojima isti raspolažu, odnosno iste neće opteretiti dodatnim troškovima. Uzimajući u obzir činjenicu da Agencija postupke u svojoj nadležnosti vodi po službenoj dužnosti i u javnom interesu, obveza naknade troškova strankama dodatno bi i nepotrebno opteretila državni proračun RH. Navedena odredba je na odgovarajući način usklađena s člankom 79. Zakona o upravnim sporovima koji uređuje da u upravnim sporovima svaka stranka podmiruje svoje troškove.

**Člankom 49.** mijenja se članak 74. na način da se razdvaja na dva stavka i nomotehnički se uređuje. Stavak 2. uređuje da Agencija postaje ovlašteno tijelo za primjenu članaka 101. i 102. UFEU u smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003.

**Člankom 50.** stavkom 1. i 2. uređena je nadležnost Visokog upravnog suda Republike Hrvatske za postupanje po tužbama protiv akata Agencije, zaprimljenim na tim sudovima nakon pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji. Također obvezuju se mjesno nadležni upravni sudovi sve predmete vezane uz provedbu ZZTN-a, odnosno koji se vode po tužbama protiv akata Agencije zatečene u postupku na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, dostaviti na rješavanje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske.

Nadalje, stavak 3. istog članka usklađen je s člankom 374. Zakona o kreditnim institucijama (Narodne novine, broj 117/08, 74/09, 153/09 i 108/12; dalje u tekstu: ZOKI) kojim je uređeno da odredbe članka 71. ZOKI-a prestaju važiti danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, što za posljedicu ima prestanak nadležnosti Hrvatske narodne banke za obavljanje upravnih i stručnih poslova koji se odnose na zaštitu tržišnog natjecanja na tržištu bankovnih usluga, kao i na tržištu financijskih usluga kada ih pružaju kreditne institucije.

Stoga je navedenim stavkom 3. uređeno da će danom stupanja na snagu ovoga Zakona Hrvatska narodna banka sve predmete zatečene u postupku, a koji se odnose na zaštitu tržišnog natjecanja na tržištu bankovnih usluga, kao i na tržištu financijskih usluga kada ih pružaju kreditne institucije, ustupiti Agenciji za zaštitu tržišnog natjecanja na nadležno postupanje.

**Člankom 51.** uređena je objava Zakona o izmjenama i dopunama Zakona u Narodnim novinama, te se utvrđuje stupanje izmjena i dopuna Zakona na snagu na dan pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

## **ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU**

### ***Članak 2. Primjena Zakona***

Ovaj se Zakon primjenjuje na sve oblike sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: narušavanje tržišnog natjecanja) od strane poduzetnika, na teritoriju Republike Hrvatske ili izvan teritorija Republike Hrvatske, ako imaju učinak na Republiku Hrvatsku.

### ***Članak 9. Rješenje o utvrđivanju zabranjenog sporazuma***

Agencija na temelju odredbe članka 8. stavka 1. i 4. ovoga Zakona rješenjem:

1. utvrđuje postojanje zabranjenog sporazuma, sudionike tog sporazuma, vrstu sporazuma, robe i/ili usluge na koje sporazum ima ili može imati učinak, zemljopisno područje na kojem sporazum ima učinak, trajanje sporazuma, cilj sporazuma i način provođenja sporazuma,
2. određuje mjere, uvjete i rokove za otklanjanje štetnih učinaka zabranjenog sporazuma,
3. izriče upravno-kaznenu mjeru sukladno odredbama ovoga Zakona.

### ***Članak 10. Skupno izuzeće***

(1) Propisima o skupnom izuzeću utvrđuju se uvjeti koje pojedini sporazumi moraju ispuniti kako bi bili izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog Agencije propisati uvjete za skupna izuzeća, a osobito za:

1. vertikalne sporazume kojima se smatraju sporazumi između poduzetnika koji ne djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije, a osobito sporazumi o isključivoj distribuciji, selektivnoj distribuciji, isključivoj kupnji i franchisingu,
2. horizontalne sporazume kojima se smatraju sporazumi između poduzetnika koji djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije, a osobito sporazumi o istraživanju i razvoju te o specijalizaciji,
3. sporazume o prijenosu tehnologije,
4. sporazume o distribuciji i servisiranju motornih vozila,
5. sporazume o osiguranju, te
6. sporazume u sektoru prometa.

(3) Propisima iz stavka 1. ovoga članka određuju se osobito:

1. uvjeti koje sporazumi moraju sadržavati te

2. ograničenja ili uvjeti koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati.

(4) Agencija može pokrenuti postupak za ocjenu pojedinog sporazuma koji ispunjava uvjete za skupno izuzeće kada učinci tog sporazuma, samostalno ili kumulativno sa sličnim sporazumima na mjerodavnom tržištu, ne ispunjavaju uvjete iz članka 8. stavka 3. ovoga Zakona. Ako se u postupku ocjene pojedinog sporazuma utvrdi da sporazum ima učinke koji su u suprotnosti s uvjetima propisanim člankom 8. stavkom 3. ovoga Zakona, Agencija će rješenjem ukinuti skupno izuzeće za taj sporazum.

#### ***Članak 14. Rješenje o utvrđivanju zlorabe vladajućeg položaja***

(1) Agencija na temelju odredba članka 12. i 13. ovoga Zakona rješenjem o zlorabi vladajućeg položaja:

1. utvrđuje postojanje vladajućeg položaja i postupanje poduzetnika kojim se taj položaj zlorabi, odnosno narušava tržišno natjecanje te trajanje takvoga postupanja,
2. zabranjuje svako daljnje postupanje poduzetnika iz točke 1. ovoga članka,
3. određuje mjere, uvjete i rokove za otklanjanje štetnih učinaka takvoga postupanja,
4. izriče upravno-kaznenu mjeru sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Agencija može kao mjeru iz stavka 1. točke 3. ovoga članka odrediti i mjeru praćenja poslovanja i/ili strukturnu mjeru. Strukturna mjera može se odrediti samo u slučaju ako ne postoji jednako učinkovita mjera praćenja poslovanja, ili ako je ta mjera veće opterećenje za poduzetnika od strukturne mjere.

#### ***Članak 15. Pojam koncentracije***

(1) Koncentracija poduzetnika nastaje promjenom kontrole nad poduzetnikom na trajnoj osnovi koja se stječe:

1. pripajanjem ili spajanjem dva ili više neovisnih poduzetnika ili dijelova tih poduzetnika,
2. stjecanjem izravne ili neizravne kontrole ili prevladavajućeg utjecaja jednog, odnosno više poduzetnika nad drugim, odnosno više drugih poduzetnika ili dijelom, odnosno dijelovima drugih poduzetnika i to:
  - stjecanjem većine dionica ili udjela, ili
  - stjecanjem većine prava glasa, ili
  - na drugi način u skladu s odredbama Zakona o trgovačkim društvima i drugim propisima.

(2) Stjecanje kontrole u smislu stavka 1. ovoga članka ostvaruje se prijenosom prava, ugovora ili drugih sredstava kojima jedan ili više poduzetnika, bilo pojedinačno, bilo zajednički, uzimajući u obzir sve pravne i činjenične okolnosti, stječe mogućnost ostvarivanja prevladavajućeg utjecaja nad jednim ili više poduzetnika na trajnijoj osnovi.

(3) Stvaranje zajedničkog pothvata (joint venture) od strane dva ili više neovisnih poduzetnika, koji na trajnijoj osnovi djeluje kao neovisan gospodarski subjekt, smatrat će se koncentracijom u smislu stavka 1. ovoga članka.

(4) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog Agencije utvrditi način prijave i kriterije za ocjenu koncentracije.

- (5) Koncentracijom poduzetnika u smislu odredbi stavka 1. do 3. ovoga članka ne smatra se:
1. kada kreditne ili druge financijske institucije, investicijski fondovi ili društva za osiguranje, u svojem redovnom poslovanju, koje uključuje promet i posredovanje vrijednosnim papirima, za vlastiti račun ili račun trećih, privremeno, ali ne dulje od 12 mjeseci, stječu ili drže dionice ili udjele s namjerom njihove daljnje prodaje i to, ako ne koriste pravo glasa s obzirom na te dionice ili udjele na takav način da to utječe na konkurentno ponašanje tog poduzetnika. Na zahtjev, Agencija može produljiti rok od 12 mjeseci ako poduzetnik dokaže da se takva prodaja nije mogla provesti u zadanom roku,
  2. stjecanje dionica ili udjela koje je posljedica internog restrukturiranja poduzetnika povezanih zajedničkom kontrolom (pripajanje, spajanje, prijenos vlasništva i sl.),
  3. kada je kontrola nad poduzetnikom prenesena na stečajnog upravitelja ili likvidatora sukladno odredbama Stečajnog zakona i Zakona o trgovačkim društvima.
- (6) Stvaranje zajedničkog pothvata (joint venture) od strane dva ili više neovisnih poduzetnika, koji na trajnijoj osnovi djeluje kao neovisan gospodarski subjekt, ako je cilj ili učinak takvog zajedničkog pothvata značajno ograničavanje tržišnog natjecanja putem usklađenih postupanja na tržištu između navedenih, međusobno neovisnih poduzetnika, neće se smatrati koncentracijom, već sporazumom u smislu članka 8. ovoga Zakona.

### ***Članak 17. Obveza prijave namjere provedbe koncentracije***

(1) Radi ocjene dopuštenosti koncentracije, u smislu ovoga Zakona, sudionici koncentracije obvezni su Agenciji prijaviti svaku namjeru provedbe koncentracije ako su kumulativno ostvareni sljedeći uvjeti:

1. ukupan godišnji konsolidirani prihod svih poduzetnika sudionika koncentracije ostvaren prodajom robe i/ili usluga (u daljnjem tekstu: ukupan prihod) na svjetskom tržištu, iznosi najmanje jednu milijardu kuna sukladno financijskim izvješćima za financijsku godinu koja je prethodila koncentraciji, ako najmanje jedan sudionik koncentracije ima sjedište i/ili podružnicu u Republici Hrvatskoj, i

2. ukupan prihod svakog od najmanje dva sudionika koncentracije, u Republici Hrvatskoj, sukladno financijskim izvještajima iznosi najmanje 100.000.000 kuna, u financijskoj godini koja je prethodila koncentraciji.

(2) Ako do podnošenja prijave koncentracije sudionici koncentracije nemaju zaključena godišnja financijska izvješća, kao mjerodavna godina u postupku ocjene koncentracije smatrat će se posljednja godina za koju sudionici koncentracije imaju zaključena godišnja financijska izvješća.

(3) Prihod ostvaren prodajom robe odnosno pružanjem usluga između društava unutar koncerna (prihod unutar grupe) ne uzima se u obzir prilikom izračunavanja ukupnog godišnjeg prihoda iz stavka 1. ovoga članka.

(4) U slučaju kad se koncentracija iz članka 15. stavka 1. ovoga Zakona odnosi na pripajanje ili spajanje dijela ili dijelova jednog ili više poduzetnika, neovisno o njihovom pravnom statusu, pri izračunu prihoda u smislu stavka 1. ovoga članka, obračunava se samo prihod onih dijelova poduzetnika koji su predmet koncentracije.

(5) Dvije ili više transakcija u smislu stavka 4. ovoga članka koje su provedene u razdoblju od dvije godine, smatrat će se jednom koncentracijom, provedenom na dan posljednje transakcije.

(6) Agencija ocjenjuje dopuštenost samo onih koncentracija koje podliježu obvezi prijave namjere provedbe koncentracije iz stavka 1. ovoga članka.

### ***Članak 19. Prijava namjere provedbe koncentracije***

(1) Svaku namjeru provedbe koncentracije poduzetnika iz članka 15. ovoga Zakona, sudionici koncentracije obvezni su prijaviti Agenciji kada se ispune uvjeti iz članka 17. ovoga Zakona.

(2) U slučaju kada jedan poduzetnik stječe kontrolu ili prevladavajući utjecaj nad cijelim ili dijelom drugog poduzetnika, prijavu namjere koncentracije podnosi poduzetnik koji stječe kontrolu. U svim drugim slučajevima svi sudionici koncentracije kao obveznici podnošenja prijave podnose jednu prijavu, sukladno njihovom zajedničkom dogovoru.

(3) Prijava namjere koncentracije podnosi se Agenciji na ocjenu nakon zaključenja ugovora kojim se stječe kontrola ili prevladavajući utjecaj nad poduzetnikom ili dijelom poduzetnika, odnosno nakon objave javne ponude, a prije provedbe koncentracije.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, sudionici koncentracije mogu i prije zaključenja ugovora, odnosno objave javne ponude podnijeti prethodnu prijavu namjere provedbe koncentracije, ako u dobroj vjeri dokažu stvarnu namjeru zaključenja ugovora ili javno oglase namjeru objave javne ponude.

(5) Provedba prijavljene koncentracije dopuštena je tek po isteku roka iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno danom dostave rješenja Agencije kojim se koncentracija ocjenjuje dopuštenom ili uvjetno dopuštenom u smislu članka 22. stavka 7. točke 1. i 2. ovoga Zakona.

(6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, u opravdanim slučajevima, a na zahtjev sudionika koncentracije, Agencija može dopustiti provedbu određenih radnji provedbe prijavljene koncentracije i prije isteka roka, odnosno dostave rješenja iz stavka 5. ovoga članka. Pri ocjeni opravdanosti takvog zahtjeva, Agencija uzima u obzir sve okolnosti slučaja, a osobito prirodu i težinu štete koja bi mogla nastupiti sudionicima koncentracije ili trećim stranama, te učinke na tržišno natjecanje koji bi mogli nastati provedbom koncentracije.

### ***Članak 20. Sadržaj prijave namjere provedbe koncentracije***

(1) Uz prijavu namjere provedbe koncentracije iz članka 19. ovoga Zakona, podnositelj prijave obvezan je dostaviti:

1. izvornik ili ovjereni prijepis izvornika dokumenta iz kojeg je vidljiv pravni temelj koncentracije, odnosno ovjereni prijevod na hrvatski jezik ako dokument nije napisan na hrvatskom jeziku,

2. godišnja financijska izvješća sudionika koncentracije za prethodnu financijsku godinu,

3. ostale dokumente i podatke uređene propisom iz članka 15. stavka 4. ovoga Zakona.

(2) Agencija može, na zahtjev sudionika koncentracije, u opravdanim slučajevima, odlučiti da ne postoji obveza dostave određenih dokumenata i podataka iz stavka 1. točke 3. ovoga članka, ako utvrdi da za ocjenu koncentracije navedeni dokumenti i podaci nisu neophodni.

(3) Podnositelj prijave namjere provedbe koncentracije obvezan je u prijavi navesti ima li obvezu podnijeti zahtjev za ocjenu koncentracije nekom drugom tijelu ovlaštenom za ocjenu koncentracije izvan teritorija Republike Hrvatske, ili je već takav zahtjev podnio te dostaviti odluku toga tijela, ako je ona već donesena.

(4) Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, u slučaju kada Agencija u skraćenom postupku ocjenjuje prijavu namjere provedbe koncentracije, obveznik prijave koncentracije dostavlja Agenciji Kratki obrazac prijave koncentracije. Skraćeni postupak ocjene namjere provedbe koncentracije vodi se osobito u slučajevima kada:

1. niti jedan od sudionika koncentracije ne djeluje na istom mjerodavnom tržištu u proizvodnom i zemljopisnom smislu te među njima nema horizontalnog preklapanja, ili kada niti jedan sudionik ne djeluju na tržištu koje je uzlazno ili silazno u odnosu na tržište na kojem djeluje drugi sudionik koncentracije pa među njima nema vertikalne povezanosti,

2. dva ili više sudionika koncentracije djeluju na istom mjerodavnom tržištu u proizvodnom i zemljopisnom smislu, ali njihov zajednički tržišni udjel iznosi manje od 15%, i/ili kad jedan ili više sudionika koncentracije djeluju na mjerodavnom tržištu u proizvodnom smislu koje je uzlazno ili silazno u odnosu na mjerodavno tržište na kojem djeluje bilo koji sudionik koncentracije, ali njihov pojedinačni ili zajednički tržišni udjel niti na jednom tržištu ne iznosi 25% ili više,

3. sudionik koncentracije stječe samostalno kontrolu nad poduzetnikom nad kojim već ima zajedničku kontrolu, ili

4. u slučajevima kada dva ili više poduzetnika stječu kontrolu nad zajedničkim pothvatom (joint venture), koji nema značajnijih aktivnosti u Republici Hrvatskoj, ili kada se takve značajnije aktivnosti ne predviđaju u razumno vrijeme.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, Agencija može od podnositelja prijave namjere provedbe koncentracije zatražiti potpunu prijavu koncentracije u smislu stavka 1. ovoga članka, ako ocijeni da postoje dostatne indicije o negativnim učincima te koncentracije na tržišno natjecanje, i u tom slučaju neće voditi skraćeni postupak njezine ocjene.

(6) Danom primitka potpune prijave koncentracije smatra se dan kada je Agencija primila sve dokumente i podatke iz stavka 1. i 3. ovoga članka, o čemu Agencija daje podnositelju prijave potvrdu. Agencija će podnositelju prijave dati potvrdu i u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

## ***Članak 22. Potvrda o dopuštenosti koncentracije i rješenje o ocjeni koncentracije***

(1) Ako Agencija na temelju dokumenata i podataka dostavljenih uz prijavu namjere provedbe koncentracije, u smislu članka 19. ovoga Zakona, odnosno na temelju drugih raspoloživih podataka i saznanja kojima raspolaže ocijeni da se može razumno pretpostaviti da nije riječ o zabranjenoj koncentraciji u smislu odredbe članka 16. ovoga Zakona, te ako u roku od 30 dana od dana zaprimanja potpune prijave koncentracije sukladno odredbi članka

39. ovoga Zakona ne donese zaključak o pokretanju postupka ocjene koncentracije, smatrat će se da je koncentracija dopuštena.

(2) Na pisani zahtjev sudionika koncentracije, u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Agencija daje potvrdu (obavijest) da je koncentracija dopuštena.

(3) Ako Agencija na temelju dokaza dostavljenih uz prijavu namjere koncentracije, u smislu članka 19. ovoga Zakona, odnosno na temelju drugih raspoloživih podataka i saznanja ocijeni da bi provedba koncentracije mogla imati značajan učinak na tržišno natjecanje na mjerodavnom tržištu, a osobito ako se tom koncentracijom stvara novi ili jača postojeći vladajući položaj sudionika koncentracije u smislu članka 16. ovoga Zakona, donijet će u smislu članka 39. ovoga Zakona zaključak o pokretanju postupka ocjene dopuštenosti koncentracije.

(4) Ako tijekom postupka ocjene koncentracije Agencija utvrdi da se koncentracija može dopustiti samo uz ispunjavanje određenih mjera i uvjeta, o tome će bez odgode, sukladno odredbi članka 48. ovoga Zakona, dostaviti obavijest podnositelju prijave, koji je obavezan, u roku ne duljem od mjesec dana od dana primitka obavijesti, predložiti odgovarajuće mjere praćenja poslovanja i/ili strukturne mjere, i uvjete kojima bi se trebali otkloniti negativni učinci predmetne koncentracije.

(5) Mjere i uvjete iz stavka 4. ovoga članka podnositelj prijave može predložiti i ranije, pa i u samoj prijavi namjere koncentracije.

(6) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka, Agencija može u cijelosti ili djelomično prihvatiti mjere, uvjete i rokove predložene od sudionika koncentracije, ako utvrdi da su iste dostatne za otklanjanje negativnih učinaka te koncentracije na tržišno natjecanje. Ukoliko Agencija ne prihvati ili samo djelomično prihvati mjere, uvjete i rokove predložene od sudionika koncentracije, ovlaštena je sama odrediti i druge mjere praćenja poslovanja i/ili strukturne mjere te uvjete i rokove za njihovo ispunjenje.

(7) U roku od 3 mjeseca od dana donošenja zaključka o pokretanju postupka iz stavka 3. ovoga članka, Agencija će donijeti rješenje:

1. kojim se koncentracija ocjenjuje dopuštenom,
2. kojim se koncentracija ocjenjuje uvjetno dopuštenom ako se ispune određene mjere i uvjeti u rokovima koje odredi Agencija,
3. kojim se koncentracija ocjenjuje zabranjenom.

(8) U slučaju iz stavka 7. točke 2. ovoga članka, sudionici koncentracije mogu poduzimati radnje radi provedbe koncentracije počevši od dana dostave rješenja kojim Agencija koncentraciju ocjenjuje uvjetno dopuštenom. Ako sudionici koncentracije ne ispune mjere i uvjete u rokovima određenim rješenjem, Agencija će ovisno o utvrđenju razloga neispunjenja, ukinuti ili izmijeniti rješenje o uvjetno dopuštenoj koncentraciji u smislu članka 23. ovoga Zakona.

(9) Rok iz stavka 7. ovoga članka ne teče počevši od dana dostave sudionicima koncentracije obavijesti iz članka 48. ovoga Zakona, do dana dostave Agenciji prijedloga mjera, uvjeta i rokova iz stavka 4. ovoga članka.

### ***Članak 23. Ukidanje i izmjena rješenja o koncentraciji***

(1) Agencija može po službenoj dužnosti ili na zahtjev sudionika koncentracije ukinuti rješenje iz članka 22. ovoga Zakona, u slučajevima:

1. ako je rješenje bilo doneseno na temelju netočnih ili neistinitih podataka koji su bili od odlučujućeg utjecaja za njegovo donošenje, i/ili
2. ako bilo koji od sudionika koncentracije nije ispunio mjere i uvjete u rokovima određenim rješenjem Agencije.



(2) U rješenju iz stavka 1. ovoga članka Agencija će uz odluku o ukidanju rješenja koncentraciju ocijeniti zabranjenom u smislu članka 16. ovoga Zakona, sudionicima koncentracije odrediti mjere, uvjete i rokove za ponovnu uspostavu učinkovitog tržišnog natjecanja, te izreći upravno-kaznenu mjeru sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) Agencija može po službenoj dužnosti ili na zahtjev sudionika koncentracije izmijeniti rješenje iz članka 22. ovoga Zakona kada stranke ne mogu ispuniti neki od uvjeta ili ih ne mogu ispuniti u određenim rokovima, zbog okolnosti koje se nisu mogle predvidjeti niti izbjeći i ne ovise o volji stranke, te u izmijenjenom rješenju odrediti nove mjere, uvjete i rokove za ponovnu uspostavu učinkovitog tržišnog natjecanja.

### ***Članak 26. Pravni položaj i ustrojstvo Agencije***

(1) Agencija je pravna osoba s javnim ovlastima koja samostalno i neovisno obavlja poslove u okviru djelokruga i nadležnosti određenih ovim Zakonom i Zakonom o državnim potporama, za što odgovara Hrvatskom saboru.

(2) Zabranjen je svaki oblik utjecaja na rad Agencije koji bi mogao ugroziti njezinu samostalnost i neovisnost.

(3) Rad Agencije je javan.

(4) Sjedište Agencije je u Zagrebu.

(5) Unutarnje ustrojstvo i način poslovanja Agencije, opći akti Agencije te druga pitanja značajna za rad Agencije pobliže se uređuju Statutom Agencije, kojega potvrđuje Hrvatski sabor.

(6) Za ostvarivanje prava i obveza iz radnog odnosa, na radnike Agencije i članove Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja primjenjuju se opći propisi o radu.

(7) Sredstva za obavljanje poslova iz djelokruga Agencije osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske.

(8) Upravne pristojbe i upravno-kaznene mjere koje naplaćuje i izriče Agencija, prihod su državnog proračuna Republike Hrvatske.

### ***Članak 30. Djelokrug Vijeća***

U upravljanju radom Agencije, Vijeće osobito:

1. predlaže Vladi Republike Hrvatske donošenje propisa na temelju odredaba ovoga Zakona,
2. donosi odluke na temelju kojih Agencija pokreće i vodi postupak utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja i postupak utvrđivanja postojanja uvjeta za izricanje upravno-kaznenih mjera zbog povrede ovoga Zakona, okončava postupak i određuje mjere, uvjete i rokove za ponovnu uspostavu učinkovitog tržišnog natjecanja, te izriče upravno-kaznenu mjeru i rokove i način njezina izvršenja,
3. nalaže stručnoj službi provođenje prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu,

4. donosi odluku na temelju koje Agencija podnosi zahtjev Upravnom sudu Republike Hrvatske za davanje naloga za određivanje nenajavljene pretrage poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, dokumenata, isprava i stvari koje se tamo nalaze kao i pečaćenje i privremeno oduzimanje predmeta pretrage iz članka 42. stavka 1. i članka 44. ovoga Zakona,
5. aktivno promiče znanje o tržišnom natjecanju, odnosno podiže razinu svijesti i informiranosti o ulozi politike i prava tržišnog natjecanja,
6. daje mišljenja o sukladnosti nacрта prijedloga zakona i drugih propisa s ovim Zakonom,
7. utvrđuje metodološke osnove za istraživanje tržišnog natjecanja,
8. utvrđuje pravila i mjere za zaštitu tržišnog natjecanja, mjere za otklanjanje narušavanja tržišnog natjecanja i druge mjere za unapređenje prava i politike tržišnog natjecanja na području Republike Hrvatske,
9. daje mišljenja i stručne stavove o rješenjima i razvoju komparativne prakse iz područja prava i politike tržišnog natjecanja,
10. na zahtjev Hrvatskoga sabora, Vlade Republike Hrvatske, središnjih tijela državne uprave, pravnih osoba s javnim ovlastima u skladu s posebnim zakonom te tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave daje stručna mišljenja o pitanjima iz područja prava i politike tržišnog natjecanja,
11. obavlja poslove međunarodne suradnje, vezane uz izvršenje međunarodnih obveza Republike Hrvatske, prenesenih u ovlast Agencije, te uz izvršenje projekata međunarodnih i europskih gospodarskih integracija, odnosno surađuje s inozemnim tijelima ovlaštenima za tržišno natjecanje te međunarodnim organizacijama i institucijama,
12. usvaja godišnje Izvješće o radu koje Agencija jednom godišnje podnosi Hrvatskom saboru za proteklu kalendarsku godinu.

### ***Članak 32. Stručna služba Agencije***

Stručna služba Agencije obavlja upravne i stručne poslove zaštite tržišnog natjecanja, a osobito:

1. vodi prethodno ispitivanje stanja na mjerodavnom tržištu radi utvrđivanja postojanja dostatnih indicija za pokretanje postupka u smislu članka 39. ovoga Zakona te u tu svrhu
  - a) prikuplja podatke i obavijesti od pravnih ili fizičkih osoba, strukovnih ili gospodarskih interesnih udruga, odnosno komora poduzetnika, udruga potrošača, tijela državne uprave, te tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave koji imaju određena saznanja koja su bitna za ispitivanje tržišta i utvrđivanje stanja na tržištu, neovisno o konkretnim postupcima koje Agencija vodi,
  - b) prikuplja podatke i obavijesti od pravnih ili fizičkih osoba, strukovnih ili gospodarskih interesnih udruga, odnosno komora poduzetnika, udruga potrošača, tijela državne uprave, te tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave koji imaju određena saznanja koja

su bitna za utvrđivanje stanja na pojedinim tržištima, te prije donošenja zaključka o pokretanju postupka u svakom pojedinom slučaju nastoji postići ponovnu uspostavu tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu, ako je to u javnom interesu, i nije riječ o značajnom narušavanju tržišnog natjecanja,

2. predlaže Vijeću donošenje odluke o pokretanju postupka u smislu članka 39. ovoga Zakona,

3. izvještava Vijeće o činjenicama i okolnostima na temelju kojih Vijeće donosi odluku o podnošenju zahtjeva Agencije Upravnom sudu Republike Hrvatske za davanje naloga za određivanje nenajavljene pretrage poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, dokumenata, isprava i stvari koje se tamo nalaze kao i pečaćenje i privremeno oduzimanje predmeta pretrage iz članka 42. stavka 1. i članka 44. ovoga Zakona,

4. vodi postupak utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja i postupak izricanja upravno-kaznenih mjera u pojedinačnim predmetima, te nakon što utvrdi sve relevantne činjenice i okolnosti za donošenje odluke izvještava Vijeće koje odlučuje o predmetnom postupku sukladno odredbama ovoga Zakona,

5. izrađuje nacrt odluka kojima se okončava postupak za koji je nadležna Agencija, odnosno kojima se utvrđuju povrede odredaba ovoga Zakona i izriče upravno-kaznena mjera, rokovi i način njezina izvršenja, te određuju mjere, uvjeti i rokovi za ponovnu uspostavu učinkovitog tržišnog natjecanja,

6. izrađuje nacrt mišljenja o sukladnosti nacrta prijedloga zakona i drugih propisa s ovim Zakonom,

7. izrađuje nacrt propisa i drugih akata potrebnih za provedbu ovoga Zakona,

8. izrađuje nacrt dokumenata kojima se aktivno promiče znanje o tržišnom natjecanju, odnosno podiže razinu svijesti i informiranosti o ulozi politike i prava tržišnog natjecanja,

9. prati i analizira uvjete na tržištu s ciljem razvoja tržišnog natjecanja,

10. obavlja poslove međunarodne suradnje, vezane uz izvršenje međunarodnih obveza Republike Hrvatske, prenesenih u ovlast Agencije, te uz izvršenje projekata međunarodnih i europskih gospodarskih integracija, odnosno surađuje s inozemnim tijelima za tržišno natjecanje te međunarodnim organizacijama i institucijama,

11. priprema godišnje izvješće o radu.

### ***Članak 35. Primjena odredaba koje uređuju postupak koji je u nadležnosti Agencije***

(1) U postupcima koji su u nadležnosti Agencije, ako nije drugačije propisano ovim Zakonom, podredno se primjenjuje Zakon o općem upravnom postupku i Prekršajni zakon.

(2) Radnici stručne službe – diplomirani pravnici s položenim pravosudnim ispitom vode postupke koji su u nadležnosti Agencije iz stavka 1. ovoga članka, a odluke u tim predmetima donosi Vijeće u smislu članka 30. točke 2. ovoga Zakona.

(3) Za vođenje postupka utvrđivanja postojanja uvjeta za izricanje upravno kaznene mjere i izricanja upravno-kaznene mjere iz članka 52. i 60. do 65. ovoga Zakona, obvezan je i radni staž u struci od najmanje 4 godine nakon položenog pravosudnog ispita.

### ***Članak 36. Stranke u postupku***

(1) Položaj stranke u postupku imaju poduzetnici protiv kojih Agencija vodi postupak koji je u njezinoj nadležnosti, te poduzetnici sudionici koncentracija.

(2) Podnositelj inicijative za pokretanje postupka iz članka 37. ovoga Zakona nema položaj stranke u postupku.

(3) Osoba koja smatra da se u postupku koji je u nadležnosti Agencije odlučuje o njezinim pravima ili pravnim interesima, a nema položaj stranke u postupku, može podnijeti pisani zahtjev Agenciji za priznavanje istih postupovnih prava koje ima podnositelj inicijative iz članka 37. ovoga Zakona, ako dokaže postojanje tog interesa.

(4) Agencija će o zahtjevu iz stavka 3. ovoga članka zaključkom odlučiti u roku od 30 dana od dana zaprimanja zahtjeva. Protiv tog zaključka nije dopuštena žalba, ali je tužbom dopušteno pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

### ***Članak 37. Inicijativa za pokretanje postupka***

(1) Inicijativu za pokretanje postupka koji je u nadležnosti Agencije, u obliku pisanog zahtjeva, prijedloga, obavijesti, prigovora ili drugog podneska može podnijeti svaka pravna ili fizička osoba, strukovna ili gospodarska interesna udruga, odnosno komora poduzetnika, udruga potrošača, Vlada Republike Hrvatske, središnja tijela državne uprave te tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(2) Inicijativa iz stavka 1. ovoga članka sadrži:

1. naziv i sjedište pravne osobe, odnosno ime i prezime i prebivalište fizičke osobe podnositelja inicijative,

2. podatke pomoću kojih se može nedvojbeno i jasno odrediti protiv koga se podnosi inicijativa,

3. opis činjeničnog stanja, prakse ili okolnosti koje su razlog za podnošenje inicijative,

4. isprave, dokumente i druge dokaze kojima podnositelj inicijative raspolaže, a kojima se potkrepljuju navodi iz točke 3. ovoga stavka.

(3) Ako inicijativa iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke koje podnositelj smatra poslovnom tajnom, obvezan je to naznačiti te navesti pravnu osnovu.

(4) Podnositelj inicijative može pisanim putem zatražiti od Agencije dostavu Obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku iz članka 48. ovoga Zakona u skraćenom obliku, i može zatražiti saslušanje u postupku u svojstvu svjedoka. U tom slučaju, Agencija će udovoljiti zahtjevu podnositelja.

(5) Podnositelj inicijative može tražiti od Agencije zaštitu identiteta. Ako ocijeni da za to postoje opravdani razlozi, Agencija će udovoljiti takvom zahtjevu. U tom slučaju, podnositelj inicijative nema pravo na dostavu skraćenog oblika obavijesti iz stavka 4. ovoga članka.

### ***Članak 38. Pokretanje postupka***

(1) Postupak utvrđivanja zabranjenih sporazuma iz članka 8. ovoga Zakona, postupak ocjene sporazuma iz članka 10. stavka 4. i članka 11. stavka 4. ovoga Zakona te postupak utvrđivanja zlouporabe vladajućeg položaja iz članka 14. ovoga Zakona, Agencija pokreće po službenoj dužnosti.

(2) Postupak ocjene dopuštenosti koncentracije Agencija pokreće u pravilu na temelju prijave sudionika koncentracije u smislu članka 19. ovoga Zakona. Agencija može pokrenuti postupak ocjene koncentracija po službenoj dužnosti ako sudionici ne prijave koncentraciju u smislu članka 17. ovoga Zakona, u slučaju ukidanja ili izmjene rješenja o koncentraciji u smislu članka 23. ovoga Zakona, te u slučaju određivanja mjera nakon provedbe nedopuštene koncentracije iz članka 24. ovoga Zakona.

(3) Postupci iz stavka 1. i 2. ovoga članka smatraju se pokrenutim danom donošenja zaključka o pokretanju postupka sukladno članku 39. ovoga Zakona.

(4) Ako ocijeni da se inicijativa iz članka 37. ovoga Zakona odnosi na postupanje koje ima neznatan učinak na tržišno natjecanje na određenom mjerodavnom tržištu, Agencija će donijeti zaključak kojim utvrđuje da ne postoji javni interes za pokretanje postupka i isti dostaviti podnositelju inicijative.

(5) Ako Agencija na temelju inicijative iz članka 37. ovoga Zakona tijekom prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu u smislu članka 32. točke 1. a) i b) utvrdi da nema uvjeta za pokretanje postupka u smislu odredaba ovoga Zakona, dužna je nakon utvrđenja stanja na mjerodavnom tržištu, a najkasnije u roku od 10 mjeseci od dana zaprimanja inicijative za pokretanje postupka, o tome donijeti zaključak i isti dostaviti podnositelju inicijative iz članka 37. ovoga Zakona.

(6) Protiv zaključka iz stavka 4. i 5. ovoga članka nije dopuštena žalba ali je dopušteno tužbom pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

(7) Agencija je u zaključku iz stavka 4 i 5. ovoga članka dužna, na nedvojben način navesti razloge zbog kojih nema javnog interesa za pokretanje postupka odnosno nema uvjeta za pokretanje postupka, s time da ne postoji obveza Agencije da ocjenjuje i obrazlaže svaki prijedlog podnositelja inicijative pojedinačno.

### ***Članak 39. Zaključak o pokretanju postupka***

(1) Zaključak o pokretanju postupka na temelju odredbi ovoga Zakona osobito sadrži:

1. oznaku predmeta na koji se zaključak odnosi,
2. odredbe ovoga Zakona, na temelju kojih se pokreće postupak,
3. opis činjeničnog stanja, prakse ili okolnosti koje su razlog za pokretanje postupka,

4. zahtjev za dostavom podataka i dokumentacije u smislu članka 41. ovoga Zakona.

(2) Protiv zaključka o pokretanju postupka iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba niti je tužbom dopušteno pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

#### **Članak 40.**

(1) Primjerak zaključka o pokretanju postupka iz članka 39. ovoga Zakona Agencija dostavlja stranci protiv koje je postupak pokrenut odnosno podnositelju prijave koncentracije, osim podataka koji se smatraju poslovnom tajnom, u smislu članka 53. ovoga Zakona.

(2) Stranka protiv koje je pokrenut postupak dostavlja očitovanje u roku koji odredi Agencija. Taj rok se određuje za svaki slučaj pojedinačno, a ne može biti kraći od 8 ni dulji od 30 dana.

(3) U zadanom roku, stranka protiv koje je pokrenut postupak dužna je dostaviti Agenciji traženo očitovanje, te ostale podatke i dokumentaciju koji se odnose na predmet postupka.

(4) Iznimno od stavka 2. i 3. ovoga članka, stranka protiv koje je pokrenut postupak može iz opravdanih razloga tražiti produljenje roka za dostavu očitovanja. Agencija može odobriti produljenje roka za najdulje 30 dana.

(5) Ako stranka protiv koje je postupak pokrenut ne postupi po zahtjevu i u rokovima koje odredi Agencija, ili ako izjavi da nije u mogućnosti postupiti po zahtjevu, Agencija će činjenice i okolnosti relevantne za postupak utvrditi po službenoj dužnosti, na temelju vlastitih saznanja, raspoloživih podataka i dokumentacije, te će bez odgađanja stranci protiv koje je pokrenut postupak dostaviti Obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku iz članka 48. ovoga Zakona, a potom zakazati usmenu raspravu.

(6) Ako je postupak pokrenut na temelju inicijative iz članka 37. ovoga Zakona, Agencija podnositelju inicijative ne dostavlja zaključak iz članka 39. ovoga Zakona, već ga o pokretanju postupka obavještava dopisom.

#### **Članak 41. Prikupljanje podataka**

(1) Agencija je ovlaštena pisanim zahtjevom:

1. zahtijevati od stranke u postupku, kao i od drugih pravih ili fizičkih osoba, strukovnih ili gospodarskih interesnih udruga, odnosno komora poduzetnika, udruga potrošača, tijela državne uprave te tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, sve potrebne obavijesti, u obliku pisanih očitovanja ili usmenih izjava te dostavu na uvid potrebnih podataka i dokumentacije,

2. zahtijevati od stranke u postupku da joj omogući neposredan uvid u sve poslovne prostorije, svu nepokretnu i pokretnu imovinu, poslovne knjige, baze podataka i drugu dokumentaciju,

3. zahtijevati od stranke u postupku obavljanje drugih radnji koje smatra potrebnima radi utvrđenja svih relevantnih činjenica.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati pravni temelj, predmet i svrhu zahtjeva, rok za njegovo provođenje, kao i upozorenje da će stranci u postupku i drugim pravnim i fizičkim osobama iz stavka 1. ovoga članka, ako ne postupe po zahtjevu, biti izrečena upravno-kaznena mjera sukladno ovome Zakonu.

(3) Ako stranka u postupku i druge pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka ne postupe po zahtjevu, Agencija će rješenjem utvrditi povredu ovoga Zakona i izreći upravno-kaznenu mjeru za tu povredu sukladno ovome Zakonu. Protiv toga rješenja nije dopuštena žalba, ali je dopušteno tužbom pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

(4) Kada podaci i dokumentacija iz stavka 1. ovoga članka sadrže poslovnu tajnu, stranka u postupku i druge pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka obvezne su Agenciji označiti, uz valjano obrazloženje, što se smatra poslovnom tajnom.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka, stranka u postupku i druge pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka su obvezne Agenciji dostaviti i primjerak poslovne dokumentacije koja ne sadrži poslovne tajne. U slučaju da samo naznače koje podatke smatraju poslovnom tajnom, a ne dostave primjerak dopisa i/ili poslovne dokumentacije bez poslovnih tajni, Agencija će te osobe ponovno pozvati na dostavu dopisa i/ili poslovne dokumentacije bez poslovnih tajni. Ako stranka u postupku ili druga pravna ili fizička osoba iz stavka 1. ovoga članka ne postupe niti po ponovljenom zahtjevu, Agencija će smatrati da takav dopis i/ili poslovna dokumentacija ne sadrži poslovne tajne.

(6) Ako stranka u postupku ili druga pravna ili fizička osoba iz stavka 1. ovoga članka ne dostavi podatke i dokumentaciju iz stavka 1. ovoga članka, Agencija će pri utvrđivanju činjenica ocijeniti značenje propuštanja da se dostave podaci i dokumentacija i sukladno tome utvrditi relevantne činjenice.

***Članak 42. Nenajavljene pretrage poslovnih i drugih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, kao i pečačenje te privremeno oduzimanje predmeta***

(1) Prije provođenja nenajavljene pretrage poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, Agencija će od Upravnog suda Republike Hrvatske zatražiti da, prema pravilima koja vrijede za osiguranje dokaza u izvanparničnom postupku, naloži nenajavljenju pretragu poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, dokumenata, isprava i stvari koje se tamo nalaze, kao i pečačenje te privremeno oduzimanje predmeta, osobito ako postoji opasnost od skrivanja ili uništenja dokaza.

(2) U slučaju kada postoji osnovana sumnja da postoji opasnost uklanjanja ili izmjene dokaza koji se nalaze kod stranaka u postupku, ovlaštene radnici Agencije, samostalno ili uz pomoć ovlaštenih stručnjaka ministarstva nadležnog za unutarnje poslove – Odjela za gospodarski kriminalitet (dalje: ovlaštene osobe) mogu provesti nenajavljenju pretragu iz stavka 1. ovoga članka, o čemu stranku, odnosno posjednika prostorija i stvari izvješćuju na mjestu događaja i u trenutku provedbe nenajavljene pretrage.

(3) Prije provedbe nenajavljene pretrage iz stavka 2. ovoga članka, ovlaštene osobe Agencije dužne su predočiti stranci u postupku ili posjedniku prostorija i stvari službenu iskaznicu i nalog Upravnog suda Republike Hrvatske za provedbu pretrage. Oblik i sadržaj službene

iskaznice određen je Pravilnikom o službenoj iskaznici Agencije. Ukoliko u pretrazi sudjeluju i druge ovlaštene osobe iz stavka 2. ovoga članka, stranci u postupku ili posjedniku prostorija iste su dužne predočiti pisano ovlaštenje Agencije za sudjelovanje u pretrazi.

(4) Ovlaštene osobe u slučaju nenajavljene pretrage iz stavka 2. ovoga članka mogu:

1. ući i provesti pretragu svih poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava (dalje: prostorije) u sjedištu poduzetnika protiv kojeg se vodi postupak, kao i na svakoj drugoj adresi na kojoj taj poduzetnik djeluje;
2. pregledati poslovne knjige i drugu dokumentaciju koja se odnosi na poslovanje poduzetnika, neovisno o mediju na kojemu su te knjige ili dokumentacija pohranjeni,
3. oduzeti i/ili napraviti preslike poslovnih knjiga i druge dokumentacije ili izvadaka iz poslovnih knjiga i druge dokumentacije, u elektroničkom ili drugom obliku,
4. oduzeti potrebnu dokumentaciju i zadržati je koliko je potrebno za izradu preslike te dokumentacije, ukoliko iz tehničkih razloga nije moguće tijekom pretrage napraviti preslike potrebne dokumentacije, o čemu je ovlaštena osoba dužna sastaviti službenu zabilješku,
5. zapečatiti prostoriju i/ili poslovnu knjigu ili dokumentaciju za vrijeme pretrage i u opsegu neophodnom za provedbu pretrage,
6. zatražiti od zastupnika poduzetnika ili radnika poduzetnika usmeno očitovanje o činjenicama ili dokumentima koji se odnose na cilj i predmet pretrage, te dobivene odgovore zabilježiti,
7. zatražiti od zastupnika poduzetnika ili radnika poduzetnika dostavu pisanog očitovanja o činjenicama ili dokumentima koji se odnose na cilj i predmet pretrage, te odrediti rok u kojem je potrebno dostaviti to očitovanje,
8. obavljati i druge radnje potrebne za postizanje cilja pretrage.

(5) U slučaju privremenog oduzimanja stvari, poslovnih knjiga i druge dokumentacije tijekom nenajavljene pretrage iz stavka 2. ovoga članka, Agencija će o tome sačiniti službenu zabilješku u kojoj će osobito navesti mjesto pronalaska privremeno oduzetih stvari i njihov opis. Ovlaštena osoba Agencije bez odgađanja dužna je stranci u postupku ili posjedniku stvari dati potvrdu o privremenom oduzimanju stvari i druge dokumentacije. Privremeno oduzete stvari, poslovne knjige i dokumentacija zadržat će se do utvrđivanja svih relevantnih činjenica i okolnosti koje te stvari i dokumentacija sadrže, a najdulje do dana donošenja rješenja kojim se okončava postupak u Agenciji.

#### **Članak 43.**

Ukoliko poduzetnik odbija dopustiti ulaz ovlaštenim osobama u poslovne prostorije, odnosno ukoliko sprječava uvid u poslovne knjige i drugu dokumentaciju, ili na bilo koji drugi način otežava provedbu nenajavljene pretrage, ovlaštene osobe mogu, uz pomoć djelatnika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, i protiv volje poduzetnika ući u poslovne prostorije i izvršiti uvid u poslovne knjige i drugu dokumentaciju.



**Članak 44.**

(1) Ukoliko postoji osnovana sumnja da se poslovne knjige i/ili druga dokumentacija koja se odnosi na postupak koji se vodi u Agenciji nalazi u prostorijama poduzetnika protiv kojeg nije pokrenut postupak, ili u stanu ili drugoj prostoriji koja ima istu, sličnu ili povezanu namjenu članova Uprave i radnika poduzetnika protiv kojeg je pokrenut postupak ili drugih osoba, nenajavljenoj pretrazi tih prostorija obvezno moraju nazočiti i dvije punoljetne osobe kao svjedoci.

(2) Na nenajavljenu pretragu iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju odredbe članka 42., 43., 45. i 46. ovoga Zakona.

**Članak 45.**

(1) Prilikom provedbe nenajavljene pretrage, iz dokumentacije koja se pretražuje izuzet će se pisma, obavijesti i drugi oblici komunikacije između poduzetnika protiv kojeg se vodi postupak i njegovih opunomoćenika, koji se smatraju povjerljivim informacijama.

(2) Ukoliko poduzetnik ili njegov opunomoćenik odbijaju dati na uvid dokumentaciju pozivajući se na povjerljivost informacija iz stavka 1. ovoga članka, ovlaštena osoba Agencije ima pravo uvida u naznačenu dokumentaciju. U slučaju da ovlaštena osoba Agencije smatra da nije riječ o povjerljivim informacijama iz stavka 1. ovoga članka, dužna je tu dokumentaciju ili njezinu presliku staviti u posebnu omotnicu koja će se, pred poduzetnikom i njegovim opunomoćenikom ako je nazočan, zatvoriti, naznačiti datum i staviti službeni pečat Agencije, a koju će potpisati sve stranke i opunomoćenici.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, na odgovarajući način primjenjivat će se odredbe Zakona o općem upravnom postupku o rješavanju prethodnog pitanja.

**Članak 47. Pravo uvida u spis**

(1) Stranke u postupku imaju pravo tražiti uvid u spis predmeta po zaprimanju Obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku iz članka 48. ovoga Zakona. Agencija će na trošak stranke načiniti presliku spisa ili pojedinih isprava.

(2) Zahtjev za uvid u spis, iz stavka 1. ovoga članka, podnosi se Agenciji pisanim putem.

(3) Agencija će odrediti termin za uvid u spis najkasnije u roku od 15 dana od dana zaprimanja zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Iznimno od odredaba stavka 1. i 2. ovoga članka, ne mogu se razgledati niti prepisivati nacrti rješenja Agencije, službeni referati te zapisnici ili tonski zapisi sa sjednica Vijeća, interne upute i zabilješke o predmetu, sva prijepiska između Agencije i Europske komisije, kao i prijepiska između Agencije i tijela za zaštitu tržišnog natjecanja drugih država i njihovih udruženja, te druge isprave koje se smatraju poslovnom tajnom u smislu članka 53. ovoga Zakona.

(5) Podnositelj inicijative po zaprimanju zaključka da ne postoji javni interes za pokretanje postupka iz članka 38. stavka 4. ovoga Zakona ili da nema uvjeta za pokretanje postupka iz članka 38. stavka 5. ovoga Zakona, odnosno po zaprimanju rješenja Agencije kojim se

utvrđuje da nije narušeno tržišno natjecanja u smislu odredaba ovoga Zakona (članak 58. stavak 1. točka 12.) ima pravo uvida u dokumentaciju na kojoj se temelji zaključak, odnosno rješenje Agencije. U tom slučaju, odredbe stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka odnose se i na pravo podnositelja inicijative za uvidom u spis.

(6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, osobe iz članka 36. stavka 2. i 3. ovoga Zakona nemaju pravo uvida u spis predmeta za vrijeme trajanja postupka, ali imaju pravo na dostavu Obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku iz članka 48. ovoga Zakona u skraćenom obliku, ako to pisanim putem zatraže od Agencije.

(7) Protiv zaključka kojom se odbija zahtjev za uvid u spis ili dio spisa, nije dopuštena žalba niti je dopušteno pokretanje upravnog spora.

#### ***Članak 48. Obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku***

(1) Kako bi strankama u postupku iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona osigurala mogućnost da se izjasne o svim relevantnim činjenicama i okolnostima, Agencija će im prije zakazivanja usmene rasprave dostaviti pisanu Obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku.

(2) Stranke u postupku imaju pravo dostaviti svoje primjedbe na Obavijest iz stavka 1. ovoga članka, u pisanom obliku, u roku od mjesec dana od dana primitka Obavijesti.

(3) Osim primjedbi iz stavka 2. ovoga članka, stranke u postupku mogu pisanim putem predložiti saslušanje dodatnih svjedoka i izvođenje dodatnih dokaza.

(4) Primjerak Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka u skraćenom obliku, koji ne sadrži poslovne tajne, Agencija će na zahtjev dostaviti podnositelju inicijative iz članka 37. stavka 1. ovoga Zakona, s uputom da je ovlašten u roku od mjesec dana od dana primitka Obavijesti, u pisanom obliku dostaviti svoje primjedbe Agenciji.

(5) Primjerak Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka u skraćenom obliku koja ne sadrži poslovne tajne Agencija će na zahtjev dostaviti i osobi koja smatra da se u postupku za koji je nadležna Agencija odlučuje o njezinim pravima ili pravnim interesima, s uputom da je ovlaštena u roku od mjesec dana od dana primitka Obavijesti, u pisanom obliku dostaviti svoje primjedbe Agenciji.

(6) Ako nakon donošenja Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka provede dodatne analize te na taj ili neki drugi način utvrdi nove činjenice ili dokaze kojima se značajno mijenja već utvrđeno činjenično stanje, Agencija može donijeti odluku koja se razlikuje od stajališta utvrđenog u Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka. U tom slučaju, Agencija će prije donošenja konačne odluke strankama u postupku dostaviti novu Obavijest u kojoj će navesti sve novo utvrđene činjenice, okolnosti i zaključke. Stranke imaju pravo i na tu Obavijest dostaviti pisane primjedbe i prijedloge u roku koji odredi Agencija. Na odgovarajući način Agencija će postupiti i prema osobama iz stavka 4. i 5. ovoga članka, kojima će dostaviti novu Obavijest u skraćenom obliku.

(7) Agencija ne može temeljiti svoju odluku na činjenicama i okolnostima o kojima stranci u postupku nije dana mogućnost obrane.

**Članak 49. Preuzimanje obveza od strane poduzetnika**

(1) Nakon pokretanja postupka sukladno članku 39. ovoga Zakona, a najkasnije prije dostave Obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku iz članka 48. ovoga Zakona, stranka u postupku može Agenciji predložiti preuzimanje obveze izvršenja određenih mjera i uvjeta, te rokove u kojima će to učiniti, kako bi se otklonili negativni učinci njezinog postupanja ili propuštanja postupanja na tržišno natjecanje.

(2) Ako ocijeni da su predložene mjere, uvjeti i rokovi iz stavka 1. ovoga članka dostatni za otklanjanje negativnih učinaka i ponovnu uspostavu tržišnog natjecanja, Agencija će rješenjem prihvatiti predložene mjere, uvjete i rokove koji time postaju obveznim za predlagatelja.

(3) Rješenjem iz stavka 2. ovoga članka Agencija određuje rokove u kojima poduzetnik treba izvršiti mjere i uvjete iz stavka 2. ovoga članka, obvezuje poduzetnika na dostavu dokaza kojima potvrđuje izvršenje mjera i uvjeta u zadanom roku, te utvrđuje da nema uvjeta za daljnje vođenje postupka protiv tog poduzetnika.

(4) Agencija može prihvatiti preuzimanje izvršenja određenih mjera i uvjeta iz stavka 1. ovoga članka u slučaju kratkog trajanja povrede, suradnje poduzetnika u postupku i predlaganja mjera i uvjeta u prvih šest mjeseci vođenja postupka, a osobito ako je riječ o postupku koji se vodi protiv više stranaka, te u drugim slučajevima kada ocijeni da je prihvaćanje preuzimanja mjera i uvjeta iz stavka 1. ovoga članka svrsishodno radi bržeg uspostavljanja tržišnog natjecanja na određenom tržištu, a bez dugotrajnog vođenja postupka.

(5) Namjeru prihvaćanja preuzimanja izvršenja mjera i uvjeta iz stavka 1. ovoga članka Agencija će objaviti na svojoj internet stranici u obliku skraćenog opisa predmeta i sadržaja mjera i uvjeta, uz poziv svim zainteresiranim stranama za dostavljanje pisanih primjedaba, stavova i mišljenja u roku od 20 dana od dana objave poziva.

(6) Neovisno o odredbi stavka 3. ovoga članka, Agencija može ponovno pokrenuti postupak protiv poduzetnika iz stavka 2. ovoga članka u slučaju:

1. ako je rješenje Agencije doneseno na temelju netočnih ili neistinitih podataka dostavljenih od stranaka, i/ili

2. ako su se značajno promijenile okolnosti na kojima se temeljilo rješenje Agencije.

(7) Ako u nadzoru nad provedbom mjera i uvjeta iz stavka 1. ovoga članka Agencija utvrdi da se poduzetnik ne pridržava utvrđenih mjera, uvjeta i rokova iz stavka 3. ovoga članka, takvo postupanje smatrat će se povredom ovoga Zakona, te će se to utvrditi posebnim rješenjem kojim će se izreći i upravno-kaznena mjera sukladno odredbama ovoga Zakona.

**Članak 51. Privremene mjere**

(1) Agencija može pokrenuti postupak protiv određenog poduzetnika i donijeti rješenje o privremenoj mjeri u hitnim slučajevima kada postoji opasnost od značajne i nepopravljive štete za tržišno natjecanje, osobito u slučajevima pojedinih radnji narušavanja tržišnog natjecanja, u smislu ovoga Zakona.

(2) Rješenjem o privremenoj mjeri iz stavka 1. ovoga članka, Agencija nalaže poduzetniku obustavu postupanja, ispunjenje posebnih uvjeta ili druge mjere potrebne za uklanjanje štetnog učinka narušavanja tržišnog natjecanja, trajanje mjera koje u pravilu ne smije biti dulje od šest mjeseci, kao i obavijest o upravno-kaznenoj mjeri koja može biti izrečena sukladno ovome Zakonu u slučaju nepostupanja po rješenju o privremenoj mjeri.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, trajanje mjere Agencija može produljivati ako utvrdi da je to neophodno potrebno.

(4) Protiv rješenja o privremenoj mjeri iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba ali je dopušteno tužbom pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

***Članak 52. Postupak utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere zbog povrede odredbi ovoga Zakona***

(1) Nakon što Vijeće na svojoj sjednici sukladno ovlastima iz članka 30. ovoga Zakona utvrdi da je stranka u postupku narušila tržišno natjecanje, odnosno povrijedila odredbe ovoga Zakona, Agencija će stranci dostaviti Obavijest o utvrđenom činjeničnom stanju u konkretnom predmetu i obavijestiti je o sadržaju odluke Vijeća donesene na temelju utvrđenog činjeničnog stanja.

(2) Agencija će uz Obavijest iz stavka 1. ovoga članka stranci dostaviti i poziv na glavnu raspravu na kojoj će se stranci dati mogućnost za davanje obrane, odnosno izvoditi dokazi radi utvrđivanja postojanja uvjeta za izricanje upravno kaznene mjere, te utvrđivanja olakotnih i otegotnih okolnosti kao kriterija za određivanje visine upravno-kaznene mjere propisane odredbama ovoga Zakona.

(3) Poziv na glavnu raspravu iz stavka 2. ovoga članka osobito sadrži:

1. naziv i sjedište poduzetnika, ime i prezime, te adresu osobe ovlaštene za zastupanje tog poduzetnika i opunomoćenika ukoliko ga poduzetnik ima,

2. činjenični opis postupanja ili propuštanja postupanja kojima je narušeno tržišno natjecanje i odredba ovoga Zakona koje su tim postupanjem ili propuštanjem postupanja povrijeđena,

3. dan i sat održavanja glavne rasprave,

4. oznaku prostorije u sjedištu Agencije u kojoj će se održati glavna rasprava,

5. naznaka svojstva u kojem se poziva,

6. upozorenje da će u slučaju nedolaska po prvom pozivu biti ponovno pozvan, dok u slučaju ponovnog nedolaska može biti određeno njegovo prisilno dovođenje ili će se glavna rasprava održati bez njegove nazočnosti,

7. službeni pečat Agencije i potpis osobe ovlaštene za vođenje postupka izricanja upravno-kaznene mjere.

(4) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka sadrži osobito:

1. naziv i sjedište poduzetnika, odnosno ime i prezime, te adresu fizičke osobe koja je narušila tržišno natjecanje,
2. utvrđeno mjerodavno tržište u proizvodnom i zemljopisnom smislu,
3. vrijeme, mjesto, te trajanje povrede ovoga Zakona,
4. detaljan činjenični opis postupanja ili propuštanja postupanja kojima je narušeno tržišno natjecanje i odredbe ovoga Zakona koje su tim postupanjem ili propuštanjem postupanja povrijeđene,
5. članak ovoga Zakona koji propisuje visinu upravno-kaznene mjere za tu povredu,
6. poziv poduzetniku da predloži dodatne dokaze i svjedoke ako ih ima, te
7. poziv poduzetniku da dostavi pisanu obranu te rok za dostavu iste, koji ne može biti kraći od 15 niti dulji od 30 dana.

(5) Po okončanju glavne rasprave iz stavka 2. ovoga članka, Vijeće će sukladno ovlastima iz članka 30. ovoga Zakona odlučiti o postojanju uvjeta za izricanje upravno kaznene mjere, odrediti njezinu visinu, kao i rokove i način njezina izvršenja.

(6) Agencija sukladno odlukama Vijeća kojima je utvrđeno narušavanje tržišnog natjecanja i kojima je utvrđeno postojanje uvjeta za izricanje upravno kaznene mjere i njezina visina, okončava postupak donošenjem jedinstvenog rješenja.

(7) Ukoliko drugačije nije određeno ovim Zakonom, na oblik i sadržaj poziva za glavnu raspravu, tijek glavne rasprave, dovođenje stranaka i trećih osoba na glavnu raspravu i zapisnik o glavnoj raspravi na odgovarajući način primjenjivat će se odredbe Prekršajnog zakona.

### **Članak 53. Poslovna tajna**

(1) Članovi Vijeća i radnici Agencije dužni su čuvati poslovnu tajnu, bez obzira na način na koji su je doznali, a obveza čuvanja poslovne tajne traje 5 godina nakon prestanka rada u Agenciji.

(2) Pod poslovnom tajnom iz stavka 1. ovoga članka, smatra se osobito:

1. sve ono što je kao poslovna tajna određeno zakonom ili drugim propisom,
2. sve ono što je poslovnom tajnom naznačio poduzetnik, pod uvjetom da Agencija to prihvati,
3. sva prepiska između Agencije i Europske komisije, kao i prepiska između Agencije i tijela za zaštitu tržišnog natjecanja drugih država i njihovih udruženja.

(3) Pod poslovnom tajnom iz stavka 1. ovoga članka smatraju se osobito poslovne informacije koje imaju stvarnu ili potencijalnu tržišnu vrijednost, a čije bi otkrivanje ili uporaba moglo rezultirati ekonomskom prednosti za druge poduzetnike.

(4) Pri ocjeni predstavlja li određena informacija poslovnu tajnu Agencija osobito uzima u obzir:

1. dostupnost tih informacija izvan pojedinog poduzetnika,
2. interne mjere koje sam poduzetnik poduzima radi zaštite tajnosti tih informacija, a osobito klauzule o zabrani nenatjecanja ili o zabrani objavljivanja informacija sadržanih u ugovorima o radu i slično,
3. vrijednost tih informacija za poduzetnika i njegove konkurente.

(5) U smislu odredaba ovoga Zakona, u pravilu se poslovnom tajnom ne smatraju:

1. informacije koje su javno dostupne, uključujući informacije koje se mogu redovito pribaviti od specijaliziranih institucija i servisa, kao i informacije koje su općepoznate stručnjacima unutar određene profesije,
2. povijesne informacije, osobito informacije starije od 5 godina, neovisno o tome jesu li bile smatrane poslovnom tajnom,
3. godišnja financijska i statistička izvješća, odnosno podaci o ukupnom prihodu koji se uobičajeno ne smatraju poslovnom tajnom jer se objavljuju u godišnjim financijskim izvješćima ili su na drugi način dostupni, te
4. podaci i dokumentacija na kojoj se temelji odluka Agencije.

(6) Iznimno od odredaba stavka 1. i 2. ovoga članka, a sukladno odredbi članka 41. stavka 5. ovoga Zakona, u slučaju ako poduzetnik dostavi Agenciji dokumentaciju i podatke koji sadrže poslovnu tajnu, a ne dostavi i primjerak dopisa i/ili poslovne dokumentacije koji ne sadrži tajne podatke niti nakon ponovljenog zahtjeva, Agencija će smatrati da takav dopis i/ili poslovna dokumentacija ne sadrži poslovne tajne.

### ***Članak 57. Rokovi za donošenje rješenja***

(1) Rješenje o utvrđenju zabranjenog sporazuma iz članka 9. i rješenje o utvrđenju zlouporabe vladajućeg položaja iz članka 14. ovoga Zakona, Agencija donosi u roku od 4 mjeseca od dana kada utvrdi sve činjenice relevantne za donošenje odluke, odnosno najkasnije u roku od 4 mjeseca od dana zaključenja glavne rasprave u postupku izricanja upravno kaznene mjere.

(2) Rješenje o ocjeni koncentracije iz članka 22. stavka 7. ovoga Zakona Agencija donosi u roku od 3 mjeseca od dana donošenja zaključka o pokretanju postupka, u smislu članka 39. ovoga Zakona.

(3) Rješenje o ukidanju primjene skupnog izuzeća iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona, o ocjeni sporazuma male vrijednosti iz članka 11. stavka 4. ovoga Zakona te rješenje o izmjeni rješenja o koncentraciji iz članka 23. stavka 3. ovoga Zakona, Agencija donosi u roku od 4 mjeseca od dana kada utvrdi sve činjenice relevantne za donošenje odluke, odnosno najkasnije u roku od 4 mjeseca od dana zaključenja usmene rasprave.

(4) Rješenje o ukidanju rješenja o koncentraciji iz članka 23. stavka 1. i 2. ovoga Zakona, odnosno rješenje o mjerama nakon provedbe nedopuštene koncentracije iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona, Agencija donosi u roku od 4 mjeseca od dana kada utvrdi sve činjenice relevantne za donošenje odluke, odnosno najkasnije u roku od 4 mjeseca od dana zaključenja glavne rasprave u postupku izricanja upravno-kaznene mjere.

(5) Rješenje o preuzimanju obveza od strane poduzetnika iz članka 49. stavka 3. ovoga Zakona i rješenje kojim utvrđuje da se poduzetnik ne pridržava utvrđenih mjera, uvjeta i rokova iz članka 49. stavka 7. ovoga Zakona, Agencija donosi u roku od 3 mjeseca od dana kada utvrdi sve činjenice relevantne za donošenje rješenja.

(6) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, Agencija može produljiti rok za donošenje rješenja o ocjeni koncentracije iz članka 22. stavka 7. ovoga Zakona na rok od 3 mjeseca, u slučajevima kada ocijeni da je za utvrđivanje činjeničnog stanja i ocjenu dokaza potrebno izvršiti dopunska vještačenja ili analize, o čemu je obvezna izvijestiti stranke u postupku prije isteka roka.

### ***Članak 58. Akti Agencije***

(1) U smislu članka 30. ovoga Zakona, Agencija osobito donosi rješenja kojima:

1. utvrđuje zabranjene sporazume, određuje mjere u smislu odredbe članka 9. ovoga Zakona, te izriče upravno-kaznenu mjeru propisanu za povredu tog članka,
2. ukida primjenu skupnog izuzeća za pojedini sporazum u smislu odredbe članka 10. stavka 4. ovoga Zakona,
3. ocjenjuje sporazume male vrijednosti u smislu odredbe članka 11. stavka 4. ovoga Zakona,
4. utvrđuje zlouporabu vladajućeg položaja, određuje mjere u smislu odredbe članka 14. ovoga Zakona, te izriče upravno-kaznenu mjeru propisanu za povredu tog članka,
5. ocjenjuje dopuštenost koncentracije i određuje mjere u smislu odredbe članka 22. ovoga Zakona,
6. posebnim rješenjem ukida rješenje Agencije u smislu odredbe članka 23. stavka 1. i 2. ovoga Zakona, te izriče upravno-kaznenu mjeru propisanu za povredu tog članka,
7. posebnim rješenjem mijenja rješenje Agencije i određuje mjere u smislu odredbe članka 23. stavka 3. ovoga Zakona,
8. određuje posebne mjere za ponovnu uspostavu tržišnog natjecanja kod zabranjenih koncentracija na temelju članka 24. ovoga Zakona, te izriče upravno-kaznenu mjeru propisanu za povredu tog članka,
9. prihvaća mjere i uvjete poduzetnika iz članka 45. stavka 3. ovoga Zakona i određuje rokove provedbe,
10. određuje privremene mjere u smislu odredbe članka 51. ovoga Zakona,

11. utvrđuje da se poduzetnik ne pridržava utvrđenih mjera, uvjeta i rokova iz članka 49. stavka 7. ovoga Zakona,

12. izriče upravno-kaznene mjere sukladno ovome Zakonu,

13. utvrđuje da nije narušeno tržišno natjecanje u smislu odredaba ovoga Zakona.

(2) U smislu članka 30. ovoga Zakona, Agencija osobito donosi zaključke kojima:

1. pokreće postupak sukladno odredbi članka 39. ovoga Zakona,

2. odlučuje o pokretanju jednog postupka protiv dva ili više neovisnih poduzetnika u slučajevima kada se njihova prava i/ili obveze temelje na istom ili sličnom činjeničnom stanju i na istoj pravnoj osnovi,

3. spaja dva ili više prethodno pokrenuta postupka na temelju članka 39. ovoga Zakona, koji se temelje na istom ili sličnom činjeničnom stanju i na istoj pravnoj osnovi u jedinstven postupak,

4. traži od Upravnog suda Republike Hrvatske davanje naloga za određivanje nenajavljene pretrage poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, dokumenata, isprava i stvari koje se tamo nalaze, kao i pečaćenje i privremeno oduzimanje predmeta iz članka 42. stavka 1. i članka 44. ovoga Zakona,

5. utvrđuje nepostojanje uvjeta za pokretanje postupka iz članka 38. ovoga Zakona,

6. u smislu odredbe članka 36. ovoga Zakona, priznaje ili ne priznaje osobama koje nemaju položaj stranke u postupku, postupovna prava koja ima podnositelj inicijative.

### ***Članak 59. Dostava i objava rješenja i ostalih akata Agencije***

(1) Rješenje Agencije dostavlja se strankama u postupku najkasnije u roku od 30 dana od dana isteka roka za donošenje rješenja u smislu članka 57. ovoga Zakona, a ako je postupak pokrenut na temelju inicijative podnositelja, rješenje se u istom roku dostavlja i podnositelju inicijative. Ako rješenje Agencije sadrži podatke koji se smatraju poslovnom tajnom u smislu članka 53. ovoga Zakona, svakoj stranci, kao i podnositelju inicijative, dostavit će se rješenje u kojem obrazloženje ne sadrži tajne podatke.

(2) Izreke rješenja Agencije iz članka 58. stavka 1. točke 1. do 11. ovoga Zakona objavljuju se u »Narodnim novinama«.

(3) Rješenja iz stavka 1. ovoga članka, odluke Upravnog suda Republike Hrvatske povodom tužbi na ta rješenja te ostali akti Agencije objavljuvat će se na internet stranici Agencije.

(4) Podaci koji se smatraju poslovnom tajnom, u smislu odredaba članka 53. ovoga Zakona, izuzet će se od objave iz stavka 3. ovoga članka.



### ***Članak 60. Pojam upravno-kaznene mjere***

Upravno-kaznenim mjerama koje Agencija izriče prema ovome Zakonu cilj je osiguravanje učinkovitog tržišnog natjecanja, kažnjavanje počinitelja povreda ovoga Zakona, otklanjanje štetnih posljedica takvih povreda i odvraćanje drugih poduzetnika od kršenja odredaba ovoga Zakona.

### ***Članak 61. Upravno-kaznene mjere za teške povrede propisa o tržišnom natjecanju***

Upravno-kaznenom mjerom u iznosu do najviše 10% vrijednosti ukupnoga prihoda koji je poduzetnik ostvario u posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća, kaznit će se poduzetnik koji:

1. sklopi zabranjeni sporazum ili na koji drugi način sudjeluje u sporazumu kojim je narušeno tržišno natjecanje, na način opisan odredbom članka 8. ovoga Zakona,
2. zlouporabi vladajući položaj na način opisan odredbom članka 13. ovoga Zakona,
3. sudjeluje u provedbi zabranjene koncentracije poduzetnika, opisanoj odredbom članka 16. ovoga Zakona,
4. ne postupi po rješenju Agencije kojim se određuju mjere za uspostavu tržišnog natjecanja ili određuju privremene mjere (članak 58. stavak 1. točke 1. do 10.).

### ***Članak 62. Upravno-kaznene mjere za lakše povrede propisa o tržišnom natjecanju***

Upravno-kaznenom mjerom do najviše 1% vrijednosti ukupnoga prihoda koji je poduzetnik ostvario u posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća, kaznit će se poduzetnik – stranka u postupku koji:

1. Agenciji ne podnese obveznu prijavu namjere koncentracije (članak 24. stavak 1. točka 2.),
2. Agenciji podnese netočne ili neistinite podatke u postupku ocjene koncentracije (članak 20.),
3. ne postupi po zahtjevu Agencije (članak 41. stavak 1. i 3.),
4. ometa izvršenje naloga Upravnog suda Republike Hrvatske (članci 42. do 46.).

### ***Članak 64. Kriteriji za izricanje upravno-kaznene mjere***

(1) Najviši iznos upravno-kaznene mjere koja se može izreći na temelju ovoga Zakona, ne može niti u kojem slučaju premašiti iznos od 10% vrijednosti ukupnoga prihoda koji je poduzetnik ostvario u posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća u smislu članka 61. ovoga Zakona.

(2) Pri izricanju upravno-kaznene mjere Agencija uzima u obzir sve olakotne i otegotne okolnosti kao što su težina povrede, vrijeme trajanja povrede i posljedice te povrede za druge

poduzetnike na tržištu i potrošače. Pri tome se primjenjuje dvostupanjska metodologija izračuna upravno-kaznene mjere na način da se utvrđuje osnovni iznos upravno-kaznene mjere za poduzetnika, a zatim se tako utvrđeni iznos smanjuje ili povećava ovisno o utvrđenim olakotnim i/ili otegotnim okolnostima.

(3) Osnovni iznos upravno-kaznene mjere obračunava se do najviše 30% prihoda koji je poduzetnik ostvario isključivo od obavljanja djelatnosti na utvrđenom mjerodavnom tržištu na kojem je povrijeđen ovaj Zakon, koji se množi s brojem godina trajanja povrede, a nakon toga se smanjuje ili povećava ovisno o utvrđenim olakotnim i/ili otegotnim okolnostima.

(4) Olakotnim okolnostima iz stavka 2. ovoga članka smatraju se osobito:

1. dostava dokaza o prekidu protupravnog postupanja, žurno po saznanju poduzetnika o pokretanju postupka od strane Agencije. Iznimno, u slučaju kartela dostava dokaza o prekidu protupravnog postupanja neće se smatrati olakotnom okolnošću,

2. dostava dokaza o povredi ovoga Zakona kao posljedici nehaja poduzetnika,

3. dostava dokaza da poduzetnik, premda sudionik zabranjenog sporazuma nije primjenjivao taj sporazum, odnosno da je na mjerodavnom tržištu, unatoč postojanju sporazuma, postupao sukladno propisima o zaštiti tržišnog natjecanja,

4. suradnja poduzetnika s Agencijom na način i u opsegu koji prelazi obveze poduzetnika za oslobođenje ili umanjeње upravno-kaznene mjere iz članka 65. ovoga Zakona.

(5) Otegotnim okolnostima iz stavka 2. ovoga članka smatraju se osobito:

1. nastavak protupravnog postupanja poduzetnika ili ponavljanje istog ili sličnog postupanja kojima se krše odredbe ovoga Zakona, nakon dostave rješenja Agencije kojim je utvrđeno da je takvim postupanjem poduzetnik narušio tržišno natjecanje. U tom slučaju, osnovni iznos upravno-kaznene mjere povećava se za 100% za svaki utvrđeni slučaj ponovljene povrede ovoga Zakona,

2. odbijanje suradnje poduzetnika s Agencijom ili ometanje Agencije tijekom provedbe postupka,

3. uloga inicijatora ili poticatelja drugih poduzetnika na povredu ovoga Zakona, odnosno sve radnje tog poduzetnika poduzete u cilju osiguranja sudjelovanja drugih poduzetnika u povredi ovoga Zakona.

(6) Agencija može povećati iznos upravno-kaznene mjere, ukoliko je to potrebno za oduzimanje imovinske koristi koju je poduzetnik ostvario povredom ovoga Zakona, pod uvjetom da je tu korist moguće procijeniti.

(7) Iznimno od odredbe stavka 4. ovoga članka, Agencija može dodatno smanjiti iznos upravno-kaznene mjere poduzetniku koji se nalazi u teškoj financijskoj situaciji i koji je povrijedio odredbe ovoga Zakona, ako on podnese Agenciji relevantne dokaze da bi izricanje upravno-kaznene mjere u iznosu kako je to propisano ovim Zakonom nepovratno ugrozilo njegovu ekonomsku održivost i dovelo do potpunog gubitka vrijednosti njegove imovine.

(8) Agencija može poduzetniku izreći simboličnu upravno-kaznenu mjeru u slučaju iz stavka 7. ovoga članka, kao i u drugim slučajevima u kojima je utvrđeno da narušavanje tržišnog natjecanja nije bilo značajno, odnosno da nije imalo negativan učinak na tržištu. Razloge za takvu odluku Agencija mora posebno obrazložiti.

(9) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog Agencije detaljno razraditi kriterije za izricanje upravno-kaznene mjere iz stavka 2. do 8. ovoga članka, sukladno kriterijima koji proizlaze iz primjene pravila o tržišnom natjecanju u Europskim zajednicama, u smislu članka 74. ovoga Zakona.

### ***Članak 65. Oslobođenje ili umanjeње upravno-kaznene mjere***

(1) U cilju otkrivanja najtežih povreda ovoga Zakona, Agencija može osloboditi od plaćanja upravno-kaznene mjere onog sudionika zabranjenog horizontalnog sporazuma (kartela) koji prvi obavijesti Agenciju o kartelu i dostavi joj podatke, činjenice i dokaze koji joj omogućuju pokretanje postupka, ili prvom sudioniku kartela koji Agenciji dostavi dokaze koji joj omogućuju utvrđivanje povrede ovoga Zakona u slučajevima kad je Agencija već prethodno pokrenula postupak, ali nije imala dovoljno dokaza za njegovo okončanje, odnosno utvrđenje kartela.

(2) Oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere iz stavka 1. ovoga članka ne može se primijeniti na poduzetnika koji je bio inicijator ili poticatelj sklapanja kartela.

(3) Upravno-kaznenu mjeru u umanjenom iznosu Agencija može izreći onim sudionicima kartela koji ne ispunjavaju uvjete za oslobođenje od upravno-kaznene mjere iz stavka 1. ovoga članka, ali su Agenciji dostavili dodatne valjane dokaze koji su, uz dokaze koje je Agencija već utvrdila u postupku, bili od odlučujućeg značaja za okončanje postupka utvrđenja kartela.

(4) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog Agencije detaljno razraditi kriterije za oslobođenje od upravno-kaznene mjere ili umanjeње upravno-kaznene mjere iz stavka 1. i 2. ovoga članka, sukladno kriterijima koji proizlaze iz primjene pravila o tržišnom natjecanju u Europskim zajednicama, sukladno odredbi članka 74. ovoga Zakona.

(5) Izricanje upravno-kaznene mjere prema ovome Zakonu nije od utjecaja na kaznenu odgovornost osobe kojoj je ta mjera izrečena sukladno odredbama ovoga Zakona.

### ***Članak 67. Sudska zaštita***

(1) Protiv rješenja Agencije kojim se utvrđuje povreda ovoga Zakona i izriču upravno-kaznene mjere, kao i protiv rješenja kojim se prekida postupak zbog rješavanja prethodnog pitanja nije dopuštena žalba, ali se u roku od 30 dana može tužbom pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske koji o tužbi odlučuje u vijeću sastavljenom od tri suca i to zbog:

1. povrede propisa materijalnog prava o tržišnom natjecanju,
2. bitne povrede odredbi o postupku,
3. pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,

4. pogrešne odluke o upravno kaznenoj mjeri i drugim pitanjima o kojima odlučuje Agencija.

(2) Protiv zaključaka Agencije donesenih tijekom postupka, nije dopuštena žalba ali se može tužbom pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, protiv zaključka kojim se pokreće postupak (članak 39.), zaključka kojim Agencija odlučuje o pokretanju jednog postupka protiv dva ili više neovisnih poduzetnika u slučajevima kada se njihova prava i/ili obveze temelje na istom ili sličnom činjeničnom stanju i na istoj pravnoj osnovi, zaključka kojim se odbija zahtjev za uvid u spis ili dio spisa (članak 47.), te zaključka kojim Agencija spaja više novih prijava namjere provedbe koncentracije koje je Agenciji podnio isti poduzetnik tijekom već pokrenutog postupka ocjene koncentracije u jedan postupak (članak 21. stavak 7.) nije dopuštena žalba niti se može tužbom pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

(4) Tužba iz stavka 1. ovoga članka zadržava izvršenje rješenja Agencije.

(5) Tužbu protiv rješenja Agencije kojim se utvrđuje povreda ovoga Zakona i izriču upravno-kaznene mjere iz stavka 1. ovoga članka, može podnijeti nezadovoljna stranka u postupku, a tužbu protiv rješenja Agencije kojim se utvrđuje da nije narušeno tržišno natjecanja u smislu odredaba ovoga Zakona može podnijeti i podnositelj inicijative, odnosno osoba kojoj su zaključkom Agencije utvrđena ista postupovna prava kao i podnositelju inicijative (članak 36. stavak 3. i 4.).

#### **Članak 68.**

(1) Vijeće Upravnog suda Republike Hrvatske raspravlja i odlučuje na temelju činjenica koje su iznesene u postupku.

(2) Tužitelj u tužbi ne može iznositi nove činjenice, ali može predložiti nove dokaze u pogledu činjenica koje je iznio u postupku.

(3) Nove činjenice mogu se iznositi samo ako tužitelj dokaže da za odnosne činjenice nije znao niti mogao znati tijekom postupka.

#### **Članak 69.**

(1) Svi sporovi pred Upravnim sudom Republike Hrvatske pokrenuti na temelju odredbi ovoga Zakona su žurni.

(2) O naknadama štete zbog povreda ovoga Zakona odlučuju nadležni trgovački sudovi.

#### **Članak 70. Postupak izvršenja upravno-kaznene mjere**

(1) U rješenju Agencije kojim se zbog povrede ovoga Zakona izriče upravno-kaznena mjera naznačit će se rok i način uplate izrečene upravno-kaznene mjere.

(2) Upravno-kaznene mjere uplaćuju se po konačnosti rješenja Agencije ukoliko nije uložena tužba, odnosno po pravomoćnosti sudske odluke, uračunavajući u iznos upravno-kaznene mjere i zakonske zatezne kamate od dana dostave stranci rješenja Agencije do dana plaćanja.

Agencija može, vodeći se kriterijima iz članka 64. ovoga Zakona, odobriti plaćanje upravno-kaznene mjere u obrocima.

(3) Ako poduzetnik u roku ne uplati upravno-kaznene mjere, Agencija će obavijestiti Područni ured Porezne uprave Ministarstva financija na čijem je području prebivalište, odnosno sjedište kažnjene osobe, radi naplate upravno-kaznene mjere prisilnim putem prema propisima o prisilnoj naplati poreza. Upravno-kaznene mjere koje na zahtjev Agencije prisilno naplaćuje Porezna uprava uplaćuju se izravno u korist državnog proračuna.

### ***Članak 71. Zastara***

(1) Postupak utvrđivanja povrede ovoga Zakona i izricanja upravno-kaznene mjere zbog počinjenja te povrede ne može biti pokrenut kada protekne rok od 5 godina od dana počinjenja povrede ovoga Zakona.

(2) U slučaju kontinuirane ili ponavljane povrede ovoga Zakona, vrijeme zastare računa se od dana kad je prestala povreda Zakona.

(3) Zastarijevanje iz stavka 1. ovoga članka prekida se svakom radnjom Agencije, poduzetom radi utvrđivanja počinjenja povrede ovoga Zakona i izricanja upravno-kaznene mjere zbog te povrede. Kad se postupak za koji je nadležna Agencija vodi protiv više poduzetnika ili grupe poduzetnika, prekid zastare nastupa danom kada je bilo kojem od poduzetnika koji ima status stranke u postupku dostavljeno pismeno Agencije.

(4) Poslije svakog prekida zastara počinje ponovno teći, ali se postupak ni u kojem slučaju ne može voditi protekom dvostrukog vremena određenog stavkom 1. ovoga članka.

### ***Članak 72. Zastara izvršenja upravno-kaznene mjere***

(1) Upravno-kaznene mjere izrečene zbog povrede odredaba ovoga Zakona ne mogu se izvršiti ako od dana konačnosti rješenja Agencije i/ili pravomoćnosti odluke suda protekne rok od 5 godina. Zastara počinje teći od dana kad je poduzetnik uredno primio pravomoćnu odluku suda, ili od dana konačnosti rješenja Agencije ako stranka nije podnijela tužbu na to rješenje.

(2) Zastarijevanje iz stavka 1. ovoga članka prekida se svakom radnjom nadležnog tijela poduzetom radi izvršenja upravno-kaznene mjere. Poslije svakog prekida zastara počinje ponovo teći, ali postupak izvršenja upravno-kaznene mjere ne može se voditi protekom dvostrukog vremena određenog stavkom 1. ovoga članka.

(3) Iznimno, u slučajevima kad Agencija odobri plaćanje upravno-kaznene mjere u obrocima, zastarijevanje počinje teći od dana kada poduzetnik nije platio dospjelu obvezu.

### ***Članak 73. Troškovi postupka***

Svi troškovi vođenja postupka utvrđivanja povrede ovoga Zakona i izricanja upravno-kaznene mjere zbog povrede ovoga Zakona utvrdit će se Tarifom upravnih pristojbi iz Zakona o upravnim pristojbama.

***Članak 74. Primjena Zakona i okončanje postupaka u tijeku***

U primjeni ovoga Zakona, a osobito u slučajevima postojanja pravnih praznina ili dvojbi pri tumačenju propisa, u skladu sa člankom 70. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica i Republike Hrvatske («Narodne novine – Međunarodni ugovori», br. 14/01.), primjenjuju se na odgovarajući način kriteriji koji proizlaze iz primjene pravila o tržišnom natjecanju u Europskim zajednicama.